

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียน
พยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์
สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2

วิทยานิพนธ์

ของ

จงกล โสมประโคน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มิถุนายน 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**THE DEVELOPMENT OF SKILL EXERCISES FOR WRITING
THAI CONSONANT PREPARATION WITH GROUP RELATION
LEARNING TECHNIQUE FOR KINDERGARTEN 2 STUDENTS**

Jongkol Somprakhon

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Education Program in Curriculum and Instruction**

June 2013

Copyright of Buriram Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2		
ผู้วิจัย	จงกล โสมประโคน		
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์มาลินี จุโฑปะมา	ที่ปรึกษาหลัก	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง กาญจนการุณ	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุชนะไทยโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ห้อง 1 จำนวน 18 คน โรงเรียนอนุบาลกันตวงระมวล สังกัดกองการศึกษา สำนักงานเทศบาลตำบลกันตวงระมวล อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 4 ชนิด ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุชนะไทย สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 จำนวน 7 ชุด แผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้การเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ จำนวน 7 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 8 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test Dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะ ไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $86.73/89.60$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ $80/80$
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะ ไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $.01$
3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะ ไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

TITLE	The Development of Skill Exercises for Writing Thai Consonant Preparation with Group Relation Learning Technique for Kindergarten 2 Students		
AUTHOR	Jongkol Somprakhon		
THESIS ADVISORS	Associate Professor Malinee Chutopama	Major Advisor	
	Assistant Professor Prakong Kanjanakaroon	Co - advisor	
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2013

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop skill exercises for writing Thai consonant preparation for kindergarten 2 students to meet the efficiency criteria set 80/80; 2) to compare the students' learning achievement before and after learning through the skill exercises; and 3) to investigate the students' satisfaction towards the skill exercises. The samples of this study were 18 students studying at kindergarten 2 at Anuban Kantuajramuan school under the Division of Education at Kantuajramuan Municipality office, Prasat district, Surin province in the 2nd semester of academic year 2012, selected by simple random sampling. The research instruments consisted of: 1) seven skill exercises, seven experience plans, 30 - item achievement test, and an 8 - item of 3 - rating scale satisfaction questionnaire. The collected data were analyzed by using percentage, mean, and standard deviation. The hypotheses were tested by using t - test (Dependent Sample).

The findings were as follows :

1. The efficiency of the skill exercises for writing Thai consonants preparation with group relation techniques for Kindergarten 2 students was 86.73/84.63 which was higher than the criteria set at 80/80.

2. The learning achievement after learning with the skill exercises and group relation technique was higher than the learning achievement before learning with the significant difference at the level of .01.

3. The students were satisfied with the skill exercises and group relation technique at the high level.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์มาลินี จุโฑปะมา ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง กาญจนการุณ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิราณี จุโฑปะมา คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้เอื้ออำนวยและประสานงานในการจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดช่วงระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ นางเบญจวรรณ เสาวโค ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสารภี นางสาวมนัสวรรณ สดคี ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเทศบาล 1 “สุรินทร์วิทยาคม” นายวิษณุ อุพลรัมย์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านแสงโตน ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและให้คำแนะนำในการเป็นที่ปรึกษาเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู โรงเรียนอนุบาลกันตวงระมวล ที่ให้กำลังใจและให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบใจนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลกันตวงระมวล อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ประ โยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชา และตอบแทนพระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอน พุ่มพัก ให้เกิดสติปัญญา ความรู้ และวิชาชีพ ตลอดจนจรรยาบรรณในการดำเนินชีวิต รวมถึงการเกื้อกูลให้กำลังในการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา

จงกล ไสมประโคน

สารบัญ

	หน้า
หน้าอนุมัติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
ประกาศุญผลการ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฐ
สารบัญภาพประกอบ	ฌ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
การศึกษาปฐมวัย.....	10
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.....	10
หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546.....	12
แนวคิด และทฤษฎีที่นำมาใช้ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ความพร้อมด้านการเขียน.....	25
ความหมายของความพร้อมด้านการเขียน.....	25
องค์ประกอบของความพร้อมด้านการเขียน.....	26
ลำดับขั้นของพัฒนาการความสามารถด้านการเขียน.....	28
การสร้างความพร้อมด้านการเขียน.....	32
แบบฝึกทักษะ.....	34
ความหมายของแบบฝึกทักษะ.....	34
ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ.....	35
ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ.....	36
ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี.....	37
หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ.....	39
หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ.....	41
กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์.....	44
ความหมายของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์.....	44
ประเภทของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์.....	45
ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์.....	46
หลักการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์.....	48
ลำดับขั้นการเรียนรู้ตามวิธีกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์.....	50
วิธีการสอนที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์.....	53
ประโยชน์ของการเรียนการสอนกลุ่มสัมพันธ์.....	55
ความพึงพอใจ.....	56
ความหมายของความพึงพอใจ.....	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ.....	57
การวัดความพึงพอใจ.....	59
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	61
งานวิจัยในประเทศ.....	61
งานวิจัยต่างประเทศ.....	64
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	68
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	68
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	76
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	90
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	90
สมมติฐานของการวิจัย.....	91

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
วิธีดำเนินการวิจัย.....	91
สรุปผลการวิจัย.....	92
อภิปรายผล.....	93
ข้อเสนอแนะ.....	98
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	98
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	99
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	111
ภาคผนวก ก.....	112
แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณระนาบไทย โดยใช้เทคนิค การเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2.....	113
ภาคผนวก ข.....	179
แผนการจัดประสบการณ์.....	180
ภาคผนวก ค.....	222
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	223
ภาคผนวก ง.....	231
แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบฝึกทักษะการเตรียม ความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณระนาบไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2.....	232

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2	234
แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน สำหรับอนุบาล 2	237
แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ การเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ กลุ่มสัมพันธ์.....	239
ภาคผนวก จ.....	240
ค่าของความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านเขียน พยัญชนะ ไทย.....	241
ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดประสบการณ์.....	243
การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน...	246
ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบทดสอบถามความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญ...	248
ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเตรียม ความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์...	249
ภาคผนวก ฉ.....	250
ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ค่าความเชื่อมั่น (r_c) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	251

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 ในการทดลองภาคสนาม.....	254
ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2	256
ภาคผนวก ช.....	257
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย.....	258
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	261
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	262

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 แบบแผนการทดลอง.....	77
3.2 กำหนดการทดลองตามแผนการจัดประสบการณ์.....	78
4.1 ประสิทธิภาพกระบวนการของคะแนนแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้าน การเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2.....	85
4.2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของคะแนนสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียม ความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2	86
4.3 ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์แบบฝึกทักษะการเตรียม ความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2	87
4.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ การเตรียมความพร้อมด้านเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2.....	88
4.5 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความ พร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์.....	89
5.1 แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความ พร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับ นักเรียนชั้นอนุบาล 2.....	232
5.2 แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2	234

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
5.3 แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนชั้นอนุบาล 2	237
5.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมการเตรียมความพร้อมด้านเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์.....	239
5.5 ค่าความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2	242
5.6 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดประสบการณ์.....	243
5.7 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..	246
5.8 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญ.....	248
5.9 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์.....	249
5.10 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) ค่าความเชื่อมั่น (r_c) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	251
5.11 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ 1 : 100 (ภาคสนาม)	254
5.12 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2.....	256

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 พัฒนาศักยภาพทางภาษาด้านการเขียนขั้นที่ 1.....	29
2.2 พัฒนาศักยภาพทางภาษาด้านการเขียนขั้นที่ 2.....	29
2.3 พัฒนาศักยภาพทางภาษาด้านการเขียนขั้นที่ 3.....	30
2.4 พัฒนาศักยภาพทางภาษาด้านการเขียนขั้นที่ 4.....	31
2.5 พัฒนาศักยภาพทางภาษาด้านการเขียนขั้นที่ 5.....	31
2.6 พัฒนาศักยภาพทางภาษาด้านการเขียนขั้นที่ 6.....	32

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติของคนไทย เป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติ เป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นเครื่องมือการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คนในชาติจะต้องหวงแหนและรักษามรดกทางวัฒนธรรมของชาติเอาไว้ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ใช้ในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาที่เป็นของตนเอง และมีความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ทางภาษาของชาติไทย การรักษามรดกทางวัฒนธรรมของชาติเอาไว้ นั้นมีความจำเป็นที่จะต้องให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา เพื่อทำความเข้าใจ และสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามเอกลักษณ์ทางภาษารวมทั้งสร้างเจตคติที่ดีที่คนไทยควรภูมิใจที่ได้ใช้และธำรงไว้ให้อยู่คู่กับความเป็นไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (2550 : 23) มาตรา 80 (1) กำหนดไว้ว่ารัฐต้องดำเนินการและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา ปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชนรวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้และ ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตราที่ 18 ได้ระบุให้มีการจัดการศึกษาปฐมวัยและสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ผนวกกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้จัดตั้งสถาบันแห่งชาติเพื่อการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ในปี พ.ศ. 2542 ขึ้นพร้อมประกาศว่า การศึกษาปฐมวัย คือ การสร้างคน สร้างชาติ (คณะกรรมการงานวิจัยและพัฒนาอนุบาลศึกษาฝ่ายการศึกษาในโรงเรียนของอัครสังฆมณฑล. 2543 : 2) จึงกล่าวได้ว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อการพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวมในทุกด้าน (นภเนตร ธรรมบวร. 2549 : 81) กล่าวว่าการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาโดยอาศัยแนวคิดและหลักการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างสัมพันธ์และพัฒนาอย่างต่อเนื่องไปพร้อมกันทุกด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 3) การส่งเสริมทักษะทางภาษาแก่เด็กปฐมวัยเป็นสิ่งจำเป็น เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงออกของความคิด ความรู้สึกสู่กันและกัน

ภาษาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้องอาศัยทักษะทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อใช้ในการรับส่งข้อมูล ถ้าเด็กได้รับการส่งเสริมทักษะทางภาษาครบทุกด้านอย่างเพียงพอจะทำให้การเรียนรู้ประสบการณ์ของเด็กเป็นไปอย่างมั่นคงยิ่งขึ้น บรูเนอร์ (Bruner. 1961 : 55) เด็กปฐมวัยเรียนรู้ภาษาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างและสิ่งต่างๆ จากการ ได้เห็น ได้ฟัง การได้สัมผัส การลองผิดลองถูก การเร้า และการให้แรงเสริม เป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางการเขียนจนสามารถใช้การเขียนในการติดต่อสื่อสารได้ ดังนั้นการที่เด็กจะสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจนั้นต้องอาศัย การเขียนเป็นหนึ่งใน 4 ทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอด ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึกและความต้องการ โดยผ่านการสื่อสารด้วยระบบเครื่องหมายอันได้แก่ตัวอักษร (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2547 : 143) เด็กจะใช้การเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ การเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ยากสำหรับเด็ก เพราะการขีดเขียนต้องใช้กล้ามเนื้อที่แข็งแรงและเด็กในวัย 3 - 6 ขวบ กล้ามเนื้อเล็กอยู่ในระหว่างพัฒนาดังนั้น เด็กควรได้รับการพัฒนา กล้ามเนื้อเล็กเพื่อเตรียมความพร้อมในการขีดเขียนโดยการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และกิจกรรมต่างๆ ที่เด็กจะได้ฝึกการใช้กล้ามเนื้อและฝึกการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมือและตา ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการเขียน และกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนนั้นมีหลายรูปแบบและหลายวิธี เช่น การปั้น ดินเหนียว การพิมพ์ภาพ การเล่นเกม การวาดภาพระบายสี (นฤมล เจียมแหลม. 2545 : 1)

การเตรียมความพร้อมด้านการเขียนสำหรับเด็กนั้น เป็นการปูพื้นฐานด้านกล้ามเนื้อเล็กและเด็กพร้อมที่จะเขียนเมื่อมือ และตาสัมพันธ์กัน มือจะแข็งแรงพร้อมที่จะเขียนได้ก็ต่อเมื่อครูได้จัดกิจกรรม เช่น การปั้นดิน ดินน้ำมัน แป้งโดว์ โดยใช้มือบีบนวด และปั้นเป็นรูปร่างต่างๆ ตามจินตนาการของเด็ก ครูควรมีเทคนิคในการปั้นให้เด็กเกิดความสุขสนาน และได้ทักษะไปด้วย การฝึกวาดภาพระบายสีเป็นอีกวิธีหนึ่งในการเตรียมความพร้อมด้านการเขียน ครูควรให้เด็กคุ้นเคยกับการลากเส้น เข้าใจความหมายของเส้น โดยความเข้าใจภาพ เป็นการฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ และสายตาให้สัมพันธ์กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเด็กได้ฝึกฝนบ่อยๆ (นิตยา วิทยาภรณ์. 2547 : 14) การเขียนของเด็กให้เริ่มเขียนจากตัวอักษรที่ง่ายก่อน ไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับตัวอักษร เป็นการเขียนที่มีลีลาอิสระ เพื่อให้เด็กเขียนไปตามทิศทางของพยัญชนะไทย ไม่จำเป็นว่าจะต้องสวยหรือเต็มบรรทัด ควรให้เด็กเขียนตามทิศทางด้วย เช่น เริ่มจากหัวไปหางไม่ควรนำสมุดที่มีจุดไขปลามาให้นักเรียนเขียน เพราะครูจะไม่ทราบว่าเด็กเขียนหนังสือถูกหรือไม่ ครูควรให้เด็กเขียนให้ถูกเสียก่อนจนมั่นใจแล้วจึงจะให้สมุดที่มีจุดไขปลามาให้เด็กคัดเพื่อพัฒนาลายมือ นอกจากกิจกรรมในการพัฒนาการเขียน กิจกรรมการพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก และการประสานสัมพันธ์ของตากับมือด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ประกอบการวาดภาพระบายสี การปั้น

การฝึก การตัดปะ และการประดิษฐ์เศษวัสดุ จะนำไปสู่ความสามารถในการเขียนได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพราะการเขียนที่ดีจะต้องมีการประสานกันอย่างดีระหว่างสายตา มือ การควบคุมกล้ามเนื้อเล็ก การขีดเขียนเส้นในลักษณะต่างๆ การขีดเขียนสวดลาย และสัญลักษณ์ต่างๆ ในการวาดภาพของเด็ก ประกอบด้วยเส้นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การเขียนตัวเลข ตัวหนังสือ (สิริพรรณ ดันดิรัตน์ไพศาล. 2545 : 13)

จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาปฐมวัย ของ โรงเรียนอนุบาลกันตวจระมวล สังกัด กองการศึกษา สำนักงานเทศบาลตำบลกันตวจระมวล อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2554 ชั้นอนุบาล 2 พบว่า การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย ด้านความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็กกับ สายตายังไม่สัมพันธ์กัน เป็นผลมาจากปัญหาด้านความพร้อมของกล้ามเนื้อเล็ก และวุฒิภาวะของ นักเรียน และเป็นผลมาจากนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีปัญหาในด้านการเขียน ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ ดังนี้ การจับดินสอที่ผิดหลัก ไม่เขียนตามตัวอักษร เขียนกลับหัวกลับหาง ผู้วิจัยเห็นความสำคัญและ ความจำเป็นในการฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียน จึงคิดค้นวิธีการสร้างสื่อนวัตกรรม ประเภทแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนขึ้น เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ที่สร้างขึ้นมาเพื่อฝึกเด็กหลังจากเรียน เนื้อหาไปแล้ว ช่วยทำให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น เพราะทำให้เด็กมีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียน มาแล้วฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางมากขึ้น (ขนิษฐา โคตรเศรษฐี. 2538 : 35 ; อ้างถึงในศราววัลย์ รัตนกาญจน์. 2554 : 3) แบบฝึกทักษะที่คิดค้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิด ซึ่งมีหลายรูปแบบ เพื่อ ไม่ให้เบื่อหน่าย และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี มีคำสั่งและคำอธิบายอย่างชัดเจน มีตัวอย่างหลายทาง (สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษา แห่งชาติ. 2540 : 27) แบบฝึกทักษะหรือแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่ง สำหรับนักเรียน เพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเพิ่มทักษะขึ้นส่วนใหญ่แล้วหนังสือจะมี แบบฝึกทักษะอยู่ท้ายบทเรียน (อนงค์ศิริ วิชาลัย. 2536 : 27 ; อ้างถึงใน ไพรวรรณ ศรีกุลตา. 2554 : 4) การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นวิธีสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึก มากๆ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสที่จะนำความรู้ที่ เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีหลายวิธี ได้แก่ เกม บทบาท สมมติ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง ละคร กลุ่มย่อย การตั้งคำถาม และการอภิปรายกลุ่ม

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 58) กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีประโยชน์ในด้านการมีเจตคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่นทำให้ได้ความรู้ มีประสบการณ์ในการทำงานกับผู้อื่น และช่วยเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง (สุพิศา จารุเคษา. 2541 : 10) ผลดีของกลุ่มสัมพันธ์ที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งทางสังคม และความสามารถทางสติปัญญาที่เกิดขึ้นจากกระบวนการกลุ่ม โดยการระดมความคิด และทำให้นักเรียนภายในกลุ่ม ได้แสดงออกภายใต้การรับผิดชอบตามแนวของกลุ่มตามบทบาทที่ได้รับ ซึ่งจะเป็นผลดีในการที่ผู้เรียนจะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป (อภิชาติ ภูประเสริฐ. 2541 : 50)

กิจกรรมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน ผู้เรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้กับผู้อื่น ซึ่งผลของการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนร่วมวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ลักษณะการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ และฝึกฝนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ให้ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน เปิด โอกาสให้ผู้เรียนมีสิทธิ์ในการแสดงความคิดเห็นมากขึ้นและมองเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนรู้ว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง การเรียนการสอนดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีชีวิตชีวา สนุกสนาน ทำทลายความสามารถของตนซึ่งจะนำไปสู่การเป็นผู้ที่พึ่งตนเองได้และสามารถเรียนรู้ได้ในที่สุด (ชนิดสิริ สุกพิมล. 2545 : 20)

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน โดยการเลือกใช้เทคนิคการสอนของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เข้ามามีส่วนในการจัดการเรียนการสอน เป็นวิธีการจัดได้หลายรูปแบบ มีวิธีการที่หลากหลายเพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก กระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ มีความอยากรู้อยากเห็นว่าวันนี้ ครูจะใช้วิธีการสอนแบบไหน ได้เข้ากลุ่มเดิมหรือไม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญ จึงได้ทำการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนสำหรับเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยนี้อาจจะเป็นแนวทางให้ครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กนักเรียน ได้เห็นคุณค่าการเตรียมพร้อมด้านการเขียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้นแก่เด็กปฐมวัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2
2. เป็นแนวทางสำหรับครู และผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนในการเตรียมความพร้อมด้านการเขียน และการเตรียมความพร้อมด้านอื่นๆ
3. สามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ของเด็กปฐมวัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลกันตวงระมวล สังกัดกองการศึกษา สังกัดงานเทศบาลตำบลกันตวงระมวล อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 62 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ห้อง 1 จำนวน 18 คน โรงเรียนอนุบาลกันตวงระมวล สังกัดกองการศึกษา สำนักงานเทศบาลตำบล

กันควจระมวล อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ได้มาโดยวิธีการ
สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการ
เตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับ
นักเรียนชั้นอนุบาล 2

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
อนุบาล 2

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 7 แผน
สัปดาห์ละ 2 วัน วันจันทร์ และ วันพุธ วันละ 2 คาบ คาบละ 30 นาที โดยใช้เวลา 4 สัปดาห์
ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช
2546 ทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนภาษาไทยสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 7 ชุด ดังนี้

- 4.1 ชุดที่ 1 การฝึกเขียนพยัญชนะ ง จ บ ป ย
- 4.2 ชุดที่ 2 การฝึกเขียนพยัญชนะ น ฉ พ ฟ พ ท ฑ ห
- 4.3 ชุดที่ 3 การฝึกเขียนพยัญชนะ ค ด ล ส ก ถ ภ
- 4.4 ชุดที่ 4 การฝึกเขียนพยัญชนะ ฉ ฌ ฉ ฌ ฐ ฑ ฐ
- 4.5 ชุดที่ 5 การฝึกเขียนพยัญชนะ อ ฮ ก ฌ ค
- 4.6 ชุดที่ 6 การฝึกเขียนพยัญชนะ ผ ฝ ย ข ช ฌ ฌ
- 4.7 ชุดที่ 7 การฝึกเขียนพยัญชนะ ม ฆ ฎ ฏ ฐ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึง ชุดฝึก แบบฝึกหัด ใบงาน ใบความรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อฝึก
ให้เด็กได้เตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย จำนวน 7 ชุด

- 1.1 ชุดที่ 1 การฝึกเขียนพยัญชนะ ง จ บ ป ย
- 1.2 ชุดที่ 2 การฝึกเขียนพยัญชนะ น ฉ พ ฟ ห ท ท ห
- 1.3 ชุดที่ 3 การฝึกเขียนพยัญชนะ ค ต ล ส ก ถ ภ
- 1.4 ชุดที่ 4 การฝึกเขียนพยัญชนะ ฉ ฌ ฎ ฐ วรรณ
- 1.5 ชุดที่ 5 การฝึกเขียนพยัญชนะ อ ฮ ก ศ ค
- 1.6 ชุดที่ 6 การฝึกเขียนพยัญชนะ ผ ฝ ย ช ษ ฉ ฐ
- 1.7 ชุดที่ 7 การฝึกเขียนพยัญชนะ ม ฆ ฎ ฏ ฐ

2. การเตรียมความพร้อมด้านการเขียน หมายถึง การประสานสัมพันธ์กันระหว่างกล้ามเนื้อมือและตา สามารถจับดินสอได้ เขียนตัวอักษรได้ตามทิศทาง การเขียนนั้นต้องมีคุณภาพของการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อ และคุณภาพการรับรู้ ต้องได้รับการฝึกการใช้ในด้านต่างๆ เช่น การปั้นดินน้ำมัน การตัดกระดาษให้เป็นเส้นตรง การถัก การสาน เป็นต้น

3. เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง กิจกรรมหรือวิธีการที่สร้างขึ้น เพื่อให้กลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ได้ทำกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีการวางแผน วิเคราะห์และแก้ปัญหาาร่วมกัน ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อให้งานกลุ่มบรรลุผลสำเร็จร่วมกัน โดยกำหนดวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการปฏิบัติงานดังนี้

3.1 ขั้นนำ เป็นการสร้างบรรยากาศให้เหมาะสม ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียน แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย แนะนำวิธีเรียน กติกาหรือกฎการทำกิจกรรม รวมถึงระยะเวลาในการทำกิจกรรม

3.2 ขั้นกิจกรรม ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม โดยเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน เช่น กิจกรรมเกม บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การตั้งคำถาม

3.3 ขั้นอภิปราย และวิเคราะห์ ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึกรู้สึกความคิดเห็น หลังจากทำกิจกรรมเสร็จไปแล้ว เป็นการถ่ายโอนประสบการณ์การเรียนรู้

3.4 สรุป ผู้เรียนสรุปรวบรวมความคิดให้เป็นหมวดหมู่ ครูช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดต่อไปถึงการนำไปใช้ในชีวิตจริง

3.5 ชั้นประเมินผล ผู้เรียนและครูร่วมกันประเมินผลด้วยวิธีการหลากหลาย เป็นการส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะการปฏิบัติจริง และความสามารถในการคิดสร้างสรรค์

4. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ ได้จากร้อยละคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยและประเมินผลการปฏิบัติ

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ได้จากร้อยละคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมด ที่สามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถในการเรียน ซึ่งได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบ เพื่อใช้วัดความสามารถในการเรียนของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบจำนวน 3 ชุด ชุดละ 10 ข้อ จำนวน 30 ข้อ

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพญานาคไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์

8. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นอนุบาล อายุระหว่าง 4 – 5 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนอนุบาลกันตวงระมวต กองการศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลกันตวงระมวต อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

9. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนอนุบาลกันตวงระมวต กองการศึกษา สังกัดเทศบาลตำบลกันตวงระมวต อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. การศึกษาปฐมวัย

- 1.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
- 1.2 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546
- 1.3 แนวคิด และทฤษฎีที่นำมาใช้ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย

2. ความพร้อมด้านการเขียน

- 2.1 ความหมายของความพร้อมด้านการเขียน
- 2.2 องค์ประกอบของความพร้อมด้านการเขียน
- 2.3 ลำดับขั้นของพัฒนาการความสามารถด้านการเขียน
- 2.4 การสร้างความพร้อมด้านการเขียน

3. แบบฝึกทักษะ

- 3.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
- 3.2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ
- 3.3 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ
- 3.4 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี
- 3.5 หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ
- 3.6 หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ

4. กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

- 4.1 ความหมายของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
- 4.2 ประเภทของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

- 4.3 ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์
- 4.4 หลักการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
- 4.5 ลำดับขั้นการเรียนรู้ตามวิธี กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
- 4.6 วิธีการสอนที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์
- 4.7 ประโยชน์ของการเรียนการสอนกลุ่มสัมพันธ์
- 5. ความพึงพอใจ
 - 5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 5.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 5.3 การวัดความพึงพอใจ
- 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การจัดการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยมีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจและมีความสำคัญต่อประเทศชาติมาก ในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย หลักการ จุดหมาย คุณลักษณะตามวัย ระยะเวลา สาระการเรียนรู้ แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ (กรมวิชาการ. 2546 ก : 2-35)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการไว้ใน หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ ตามมาตรา 6 ความว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ความว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ

และเต็มตามศักยภาพ จะเห็นได้ว่าหมวดที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ คือ มาตรา 24 ได้กำหนดเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ไว้ดังนี้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2547 : 2-5 , 12-14)

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วน สมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ทั้งสามารถใช้การวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ
6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ครอบคลุมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญาให้เหมาะสมกับวัย สำหรับการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติจริง ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล ดังนั้นจึงมีการกำหนดหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำหลักสูตรไปพัฒนาเด็กได้ถูกต้องเหมาะสม มีประสิทธิภาพและมาตรฐานเดียวกัน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยกล่าวถึงปรัชญาการศึกษาปฐมวัย หลักการ จุดหมาย คุณลักษณะตามวัย ระยะเวลาและสาระการเรียนรู้ดังนี้

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี (5 ปี หมายถึง 5 ปี 11 เดือน 29 วัน) บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ภายใต้บริบทสังคม – วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม

หลักการ

เป็นหลักสำคัญในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาหลักการของหลักสูตรให้เข้าใจ เพราะในการจัดประสบการณ์ให้เด็กอายุ 3-5 ปี จะต้องยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูควบคู่กับการให้การศึกษา โดยคำนึงถึงความสนใจและความต้องการของเด็กทุกคน ทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีความสามารถพิเศษและเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งการสื่อสารและการเรียนรู้ หรือเด็กที่มีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส เพื่อให้เด็กพัฒนาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างสมดุล โดยกิจกรรมที่หลากหลาย บูรณาการผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ตรงผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า เหมาะสมกับวัย และแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือ

บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพและนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข เป็นคนดีและคนเก่งของสังคมและสอดคล้องกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อทางศาสนา สภาพเศรษฐกิจสังคม โดยความร่วมมือจากบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น โดยกำหนดหลักการดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท
2. ชี้นำกิจกรรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่าง

ระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย

3. พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย
4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีคุณภาพและมี

ความสุข

5. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาเมื่อเด็กจบ การศึกษาระดับปฐมวัย เด็กจะบรรลุตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ใน จุดหมาย 12 ข้อ และในแต่ละช่วงอายุผู้สอนจะต้องคำนึงถึงคุณลักษณะตามวัยของเด็ก ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 จะครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจสังคมและสติปัญญา ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี
2. กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์

กัน

3. มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข
4. มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจจดใจที่ดีงาม

5. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหวและรักการออกกำลังกาย
6. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
7. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและความเป็นไทย
8. อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

9. ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
10. มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
11. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
12. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

คุณลักษณะตามวัย

คุณลักษณะตามวัยเป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการตามธรรมชาติเมื่อเด็กมีอายุถึงวัยนั้นๆ ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะตามวัยของเด็กอายุ 3 - 5 ปี เพื่อนำไปพิจารณาจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ขณะเดียวกันจะต้องสังเกตเด็กแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อนำข้อมูล ไปช่วยในการพัฒนาเด็กให้เต็มตามความสามารถและศักยภาพ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุเร็วหรือช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และการพัฒนาจะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ถ้าสังเกตพบว่าเด็กไม่มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนต้องพาเด็กไปศึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ คุณลักษณะตามวัยที่สำคัญของเด็กอายุ 3 - 5 ปี มีดังนี้

เด็กอายุ 3 ปี มีพัฒนาการด้านร่างกาย ดังนี้

1. กระโดดขึ้นลงอยู่กับที่ได้
2. รับลูกบอลด้วยมือและลำตัว
3. เดินขึ้นบันไดสลับเท้าได้
4. เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้
5. ใช้กรรไกรมือเดียวได้

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ดังนี้

1. แสดงอารมณ์ตามความรู้สึก

2. ชอบที่จะให้ผู้ใหญ่พอใจและให้คำชม
3. กลัวการพลัดพรากจากผู้เลี้ยงดูใกล้ชิดคนน้อยลง

พัฒนาการด้านสังคม ดังนี้

1. รับประทานอาหารได้ด้วยตัวเอง
2. ชอบเล่นแบบคู่ขนาน (เล่นของเล่นชนิดเดียวกันแต่ต่างคนต่างเล่น)
3. เล่นสมมุติได้
4. รู้จักรอคอย

พัฒนาการด้านสติปัญญา ดังนี้

1. สืบหาสิ่งต่างๆ ที่เหมือนกันและต่างกันได้
2. บอกชื่อของตนเองได้
3. ขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา
4. สนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ ได้
5. สนใจนิทานและเรื่องราวต่างๆ
6. ร้องเพลง ท่องคำกลอน คำคล้องจองง่ายๆ และแสดงท่าทางเลียนแบบได้
7. รู้จักใช้คำถาม “อะไร”
8. สร้างผลงานตามความคิดของตนเองอย่างง่ายๆ
9. อยากรู้ อยากเห็นทุกอย่างรอบตัว

เด็กอายุ 4 ปี มีพัฒนาการด้านร่างกาย ดังนี้

1. กระโดดขาเดียวอยู่กับที่
2. รับลูกบอลด้วยมือทั้งสอง
3. เดินขึ้น ลงบันไดสลับเท้าได้
4. เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้
5. ตัดกระดาษเป็นเส้นตรงได้
6. กระทบกระเ้งไม่ชอบอยู่เฉย

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ดังนี้

1. แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์

2. เริ่มรู้จักชื่นชมความสามารถ และผลงานของตนเองและผู้อื่น
3. ชอบทำทนายผู้ใหญ่
4. ต้องการให้มีคนฟัง คนสนใจ

พัฒนาการด้านสังคม ดังนี้

1. แต่งตัวได้ด้วยตนเอง ไปห้องส้วมได้เอง
2. เล่นร่วมกับคนอื่นได้
3. รอคอยตามลำดับก่อน - หลัง
4. แบ่งของให้คนอื่น
5. เก็บของเล่นเข้าที่ไว้

พัฒนาการด้านสติปัญญา ดังนี้

- 1 จำแนกสิ่งต่างๆ ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าได้
- 2 บอกชื่อและนามสกุลของตนเองได้
- 3 พยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองหลังจาก ได้รับคำชี้แนะ
- 4 สนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง
- 5 สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น
- 6 รู้จักใช้คำถาม “ทำไม”

เด็กอายุ 5 ปี มีพัฒนาการด้านร่างกาย ดังนี้

1. กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องได้
2. รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้น ได้ด้วยมือทั้งสอง
3. เดินขึ้น ลงบันไดสลับเท้าได้อย่างคล่องแคล่ว
4. เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้
5. ตัดกระดาษตามแนวเส้น โค้งที่กำหนด
6. ใช้ก้านเนื้อเล็กได้ดี เช่น ตัดกระดาษ ผูกเชือกกรองเท้า ฯลฯ
7. ยึดตัว คล่องแคล่ว

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ดังนี้

1. แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม

2. ชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น
3. ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง

พัฒนาการด้านสังคม ดังนี้

1. ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง
2. เล่นหรือทำงาน โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกับผู้อื่นได้
3. พบผู้ใหญ่ รู้จักไหว้ ทำความเคารพ
4. รู้จักขอบคุณ เมื่อรับของจากผู้ใหญ่
5. รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

พัฒนาการด้านสติปัญญา ดังนี้

1. บอกความแตกต่างของกลิ่น สี เสียง รส รูปร่าง จำแนก และจัดหมวดหมู่สิ่งของ

ได้

2. บอกชื่อ นามสกุล และอายุของตนเองได้
3. พยายามหาวิธีแก้ปัญหาคด้วยตนเอง
4. สนทนาได้ตอบ/เล่าเป็นเรื่องราวได้
5. สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นและแปลกใหม่
6. รู้จักใช้คำถาม “ทำไม” “อย่างไร”
7. เริ่มเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม
8. นับปากเปล่าได้ถึง 20

คุณลักษณะตามวัยที่สำคัญๆ ของเด็กปฐมวัยที่ยกมากล่าวข้างต้นนี้เป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องตระหนัก เพราะเด็กในแต่ละช่วงอายุมีลักษณะสำคัญที่เด่นแตกต่างกันไป ถ้าผู้สอนไม่เข้าใจยอมทำให้พัฒนาการเด็กไม่เกิดผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ เช่น เด็กอายุ 3 ปี ชอบยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง การจัดสื่อ วัสดุให้เด็กวัยนี้ต้องมีเพียงพอที่จะสนองความต้องการไม่เกิดการรอคอยนานจนเกินไป หรือเด็กอายุ 3 ปี ต้องฝึกกล้ามเนื้อมือใหญ่เพิ่มขึ้น เนื่องจากร่างกายอยู่ในช่วงที่ต้องพัฒนาทางกล้ามเนื้อและกล้ามเนื้อเล็ก เริ่มรู้จักใช้พลังความสามารถควบคุมร่างกายได้ การจัดกิจกรรมสามล้อให้เด็กอายุ 3 ปี ได้เล่นจึงเหมาะสมกับวัย หรือเด็กอายุ 4 ปี ชอบทำทนายผู้ใหญ่ ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจและควรให้เด็กได้รับรู้เรื่องขอบเขตและวินัยในการเล่นอย่างสม่ำเสมอ

ดังนั้นพัฒนาการเด็กทุกด้านจึงมีความสำคัญเท่าเทียมกันและเด็กต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
ในสภาพบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

ระยะเวลา

ใช้ระยะเวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก 1-3 ปีการศึกษา โดยประมาณ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งนี้สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ความรู้สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวข้องกับตัวเด็ก บุคคลและสถานที่แวดล้อม ชุมชนชาติรอบตัว และสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก เด็กได้มีโอกาสใกล้ชิดปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ จะไม่เน้นเนื้อหา การท่องจำ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะ หรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการใช้ภาษา ทักษะคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ขณะเดียวกันควรปลูกฝังให้เด็กเกิดเจตคติที่ดี มีค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รักการเรียนรู้ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและมีคุณธรรม จริยธรรม ที่เหมาะสมกับวัย เป็นต้น ผู้สอนหรือผู้จัดการศึกษาอาจนำสาระการเรียนรู้มาจัดในลักษณะหน่วยการสอนแบบบูรณาการ หรือเลือกใช้วิธีการให้สอดคล้องกับปรัชญาและหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย สาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

1. ประสบการณ์สำคัญ ประสบการณ์สำคัญเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ช่วยให้เกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้างองค์ความรู้ โดยให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ บุคคลต่างๆ ที่อยู่รอบตัว รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกันด้วยประสบการณ์สำคัญ ดังนี้

1.1 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่ การทรงตัว การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย การรักษาความปลอดภัย

1.2 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ และจิตใจ ได้แก่ คนตรี
สุนทรียภาพ การเล่น คุณธรรม จริยธรรม

1.3 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ได้แก่ การเรียนรู้ทางสังคม
เช่น การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น การวางแผน
การตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ

1.4 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่ การคิด การใช้
ภาษา การสังเกต การจำแนก การเปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์ เวลา

2. สารที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมให้เด็ก
เกิดการเรียนรู้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับ
วัยความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์สำคัญที่ระบุไว้
ข้างต้น ทั้งนี้อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้ โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก
สาระที่เด็ก 3-5 ปี ควรเรียนรู้มีดังนี้

2.1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่างหน้าตา รู้จักอวัยวะ
ต่างๆ วิถีระวังรักษาร่างกายให้สะอาด ปลอดภัย เรียนรู้ที่จะเล่นและทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองคนเดียว
หรือผู้อื่น ตลอดจนเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และแสดงมารยาทที่ดี

2.2 เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล และสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรได้มีโอกาสรู้จักและ
รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน รวมทั้งบุคคลต่างๆ ที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือ มี
โอกาสใกล้ชิด และมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน

2.3 ธรรมชาติรอบตัวเด็ก เด็กควรจะได้เรียนรู้สิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต รวมทั้งความ
เปลี่ยนแปลงของโลกที่เด็กตามธรรมชาติ เช่น ฤดูกาล กลางวัน กลางคืน ฯลฯ

2.4 สิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก เด็กควรจะได้รู้จักสี ขนาด รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก
ผิวสัมผัสของสิ่งต่างๆ รอบตัว สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ และการสื่อสารต่างๆ ที่ใช้อยู่ใน
ชีวิตประจำวัน

3 การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี จะไม่จัดเป็นรายวิชาแต่จัดใน
รูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ

คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยหลักการและแนวทางทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้

3.1 หลักการจัดประสบการณ์ มีดังนี้

- 3.1.1 จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างต่อเนื่อง
- 3.1.2 เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่
- 3.1.3 จัดให้เด็กได้รับการพัฒนาการทั้งกับกระบวนการและผลผลิต
- 3.1.4 จัดประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์
- 3.1.5 ให้ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

3.2 แนวทางการจัดประสบการณ์ มีดังนี้

- 3.2.1 จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ คือเหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ
- 3.2.2 จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้คือ เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้เคลื่อนไหว ดำรง เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- 3.2.3 จัดประสบการณ์ในรูปแบบบูรณาการ คือ บูรณาการทั้งทักษะ และการเรียนรู้
- 3.2.4 จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ริเริ่ม คิด วางแผน ตัดสินใจ ลงมือกระทำและนำเสนอแนวคิด โดยผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวกและเรียนรู้ร่วมกันกับเด็ก
- 3.2.5 จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กคนอื่น กับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในบรรยากาศที่อบอุ่นมีความสุข และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่างกัน
- 3.2.6 จัดประสบการณ์ ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก

3.2.7 จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดี และทักษะในชีวิตประจำวัน ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

3.2.8 จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า และแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริง โดยไม่ได้คาดการณ์ไว้

3.2.9 ให้ผู้ปกครองและชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์ ทั้งการวางแผนการสนับสนุนสื่อการสอน การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

3.2.10 จัดทำสารนิเทศด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล นำมาไตร่ตรองและใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กและการวิจัยในชั้นเรียน

4. การจัดกิจกรรมประจำวันสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี สามารถนำมาจัดเป็นกิจกรรมประจำวันได้หลายรูปแบบเป็นการช่วยให้ทั้งครูผู้สอน และเด็กทราบว่าแต่ละวันจะทำกิจกรรมอะไร เมื่อใด และอย่างไร การจัดกิจกรรมประจำวันมีหลักการจัด และขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน ดังนี้

4.1 หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

4.1.1 กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละวัน

4.1.2 กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิด ทั้งในกลุ่มเล็ก และกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกินกว่า 20 นาที

4.1.3 กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นเสรี เช่น การเล่นตามมุม การเล่นกลางแจ้ง ฯลฯ ใช้เวลาประมาณ 40 – 60 นาที

4.1.4 กิจกรรมควรมีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้องและนอกห้อง กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มและผู้สอนเป็นผู้ริเริ่ม กิจกรรมที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลัง จัดให้ครบทุกประเภท ทั้งนี้กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกาย ควรจัดสลับกิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลังมากนัก เพื่อเด็กจะได้ไม่เหนื่อยเกินไป

4.2 ขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน

สำหรับการจัดประสบการณ์ จะจัดในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น โดยมีขอบข่ายของกิจกรรมประจำวันที่จะนำมาจัดในแต่ละวัน โดยให้ครอบคลุมดังต่อไปนี้

4.2.1 การพัฒนาการกล้ามเนื้อ เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ การเคลื่อนไหว และความคล่องแคล่วในการใช้วัยวะต่างๆ จึงควรจัดกิจกรรม โดยให้เด็ก เล่น อีสระกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี

4.2.2 การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเล็ก การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา จึงควรจัดกิจกรรม โดยให้เด็กได้เล่นเครื่องเล่นสัมผัส เล่นเกมต่อภาพฝึกช่วยเหลือตนเองในการแต่งกาย หยิบจับชิ้นส่วน ใช้อุปกรณ์ศิลปะ เช่น สีเทียน กรรไกร พู่กัน ดินเหนียว ฯลฯ

4.2.3 การพัฒนาอารมณ์ จิตใจและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เด็ก มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออก มีวินัยในตนเอง รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด เมตตากรุณา เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน มีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่นับถือ จึงควรจัดกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเล่นให้เด็กมีโอกาสตัดสินใจเลือก ได้รับการตอบสนองตาม ความต้องการ ได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ตลอดเวลาที่เอื้ออำนวย

4.2.4 การพัฒนาสังคมนิสัย เพื่อให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสมอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรัก การทำงาน รู้จักระมัดระวัง ความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น ให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน อย่างสม่ำเสมอ เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นปฏิบัติตามกฎกติกาข้อตกลง เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือ ทำงานเสร็จ ฯลฯ

4.2.5 การพัฒนาการคิด เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความคิดรวบยอด สังเกต จำแนก เปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับเหตุการณ์ แก้ปัญหา จึงควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้สนทนา อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็ก ค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ทดลอง ศึกษาออกสถานที่ ประกอบอาหาร หรือจัดให้เด็กได้เล่นเกมการศึกษาที่เหมาะสมกับวัยอย่าง หลากหลาย ฝึกการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันและในการทำกิจกรรม ทั้งที่เป็นกลุ่มย่อยกลุ่มใหญ่ และรายบุคคล

4.2.6 การพัฒนาภาษา เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสใช้ภาษาสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึก ความนึกคิด ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่เด็กมีประสบการณ์ จึงควรจัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็ก รักการอ่าน และบุคลากรที่แวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการ ใช้ภาษา ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ

4.2.7 การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและความสวยงามของสิ่งต่างๆ รอบตัว โดยใช้กิจกรรมศิลปะและดนตรีเป็นสื่อ ใช้การเคลื่อนไหวและจังหวะตามจินตนาการ ให้ประดิษฐ์สิ่งต่างๆ อย่างอิสระตามความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็ก

จากแนวคิดและหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยที่สำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กมีความสัมพันธ์และต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นขั้นตอนไปพร้อมกันทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ในการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย เน้นการจัดเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการเรียนรู้ที่ได้จากการปฏิบัติจริงผ่านการเล่นในรูปแบบต่างๆ ได้พัฒนาตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน ให้ครอบคลุมทุกด้าน จึงได้กำหนดในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

แนวคิด และทฤษฎีที่นำมาใช้ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย

ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น สิ่งที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึง คือ หลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ หลักจิตวิทยา เพื่อให้การเรียนการสอนสอดคล้องกับความสนใจ ชูใจและความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ความแตกต่างระหว่างบุคคลสิ่งสำคัญต้องคำนึงถึงธรรมชาติของเด็กปฐมวัย และพัฒนาการของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาควบคู่ไปด้วย ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎี หลักจิตวิทยาที่ครูควรนำมาใช้ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนี้

สุจริต เพ็ชรขอบ และสายใจ อินทร์มรรย (2543 : 65-73) กล่าวถึงทฤษฎีที่ครูควรนำมาใช้ในการสอนภาษาไทยดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน ก่อนสอนควรมีการทดสอบ ความสามารถทางภาษาของเด็กเสียก่อน เด็กคนใดมีความสามารถสูงก็ให้การสนับสนุนให้มีทักษะ สูงยิ่งขึ้นไปอีก ส่วนเด็กที่มีทักษะต่ำ ควรพยายามซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ

2. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการ อ่าน การเขียน ได้คล่องแคล่วชำนาญ ก็เพราะมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือกระทำด้วยตนเอง จึง เป็นโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้ที่สุด

3. การเรียนจากการฝึกฝน (Law of Exercise) การฝึกฝนเป็นกฎการเรียนรู้ของ นักจิตวิทยา ชื่อ ธอร์น ไคค์ (Thorndike) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้น ได้ดีก็ต่อเมื่อ ได้ฝึกฝน หรือ กระทำซ้ำ ผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดีถ้าผู้เรียน ได้ฝึกฝน ได้ทำแบบฝึกหัด ได้ใช้ภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น

4. กฎแห่งผล (Law of Effect) นักเรียน ได้แล้ว ย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนว่า เป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อมีงานให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ครูควรรีบตรวจและคืนนักเรียน โดยเร็ว ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจที่ได้รับผลการเรียน

5. กฎการใช้และไม่ใช่ (Law of Use and Disuse) ภาษาเป็นวิชาทักษะต้องมีการใช้ ฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะคล่องแคล่ว และชำนาญในการใช้ภาษา ถ้าหากเรียนแล้วไม่ได้ใช้นานๆ ก็ลืมไปหมดหรือมีทักษะ ไม่ดีเท่าที่ควร

6. แรงจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะเป็นสิ่งเร้า เพื่อจูงใจให้นักเรียน สนใจเรียน ตั้งใจฝึกฝนทักษะ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

เพียเจท์ (Piaget ; อ้างในสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 5) กล่าวสรุปถึงพัฒนาการทางด้านเชาว์ปัญญาของเด็กเกิดจากการที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับ สภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวเด็ก มีการรับรู้จากสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา และมีการปรับ ขยายประสบการณ์เดิม ความคิดและความเข้าใจให้ขยายมากขึ้น ซึ่งในพัฒนาการของเด็กปฐมวัย (0-6 ปี) สรุปพัฒนาการได้ 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว วัย 0-2 ปี เด็กเรียนรู้ทุกอย่างทางประสาท สัมผัสทุกด้าน

2. **ขั้นความคิดก่อนปฏิบัติการ** วัย 2-6 ปี เริ่มเรียนภาษาพูดและภาษาท่าทางในการสื่อสาร ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง คิดหาเหตุผลไม่ได้ จัดหมวดหมู่ได้ตามเกณฑ์ของตนเอง

ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยครั้งนี้ กรมวิชาการ (2546 ค : 51) ได้เสนอแนวคิดจากนวัตกรรมที่ควรนำมาใช้ คือ การสอนภาษาโดยรวม / ธรรมชาติภาษา (Whole Language) นวัตกรรมนี้มีปรัชญา ความเชื่อว่า การสอนภาษาให้กับเด็กนั้นต้องเป็นการสอนภาษาที่สื่อความหมายกับเด็ก ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน เด็กจึงจะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีและเด็กควรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยภาษาที่สื่อความหมาย มีการจัดสื่อเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการเล่น ได้อย่างเป็นธรรมชาติที่สุด ไม่ใช่การทำแบบฝึกปฏิบัติ

สำหรับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย สิ่งที่ครูควรคำนึงที่สุด คือ ธรรมชาติ ความสนใจ ความรู้ ความสามารถด้านภาษา โดยเฉพาะการอ่าน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีความพร้อม และมีความชำนาญในการใช้ภาษา ซึ่งครูต้องคำนึงถึง อีกอย่างก็คือ ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ครูต้องศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ควบคู่ไปด้วยจึงจะทำให้การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยประสบความสำเร็จ

ความพร้อมด้านการเขียน

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งของการใช้ภาษา ที่ต้องได้รับการฝึกฝนจนชำนาญ เพื่อที่จะถ่ายทอดความรู้ ความคิดของตนให้ผู้อื่นเข้าใจ ดังนั้นจึงมีผู้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความพร้อมในการเขียน ดังนี้

ราศรี ทองสวัสดิ์ (2527 : 182 ; อ้างถึงใน พรพรรณ รำไพรุจิพงศ์. 2550 : 12) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์การเตรียมความพร้อมให้กับเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับการเขียนไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาในการแสดงออกทางความคิดของตน
2. เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เช่น นิ้วมือให้สามารถจับดินสอ หรือสีเขียนไปในทิศทางที่

ต้องการ

3. เพื่อพัฒนาประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา ซึ่งอาจฝึกด้วยเครื่องเล่นที่ต้องเล่นด้วยมือ เช่น การเล่นเกมตัดต่อ การเล่นเกมไม้บล็อก เป็นต้น นอกจากนี้ก็อาจช่วยฝึกด้วยการทำงานศิลปะ เช่นการปั้น การวาดภาพด้วยสีน้ำ การวาดภาพด้วยสีเทียน ฯลฯ

4. เพื่อพัฒนาการเคลื่อนย้ายสายตากรองจากซ้ายไปขวา ให้ทราบว่าสัญลักษณ์ของหนังสือไทยจะเริ่มอ่านเขียน จากซ้ายไปขวาในบรรทัดเดียวกัน เมื่อจบบรรทัดที่หนึ่งก็เลื่อนมาเขียนในบรรทัดที่สองต่อไป

5. เพื่อพัฒนาการคิดหาเหตุผลให้เป็นประโยชน์ในกิจกรรมศิลปะ

6. เพื่อฝึกกล้ามมือที่จะนำไปสู่การเขียนตัวอักษรที่ถูกต้อง ตามทิศทางที่ควรฝึกเมื่อเด็กมีความพร้อมดีแล้ว

เบเกอร์ (Baker. 1988 : 192) ได้ให้ความคิดเห็นสนับสนุนเกี่ยวกับความพร้อมในด้านการเขียน โดยเห็นว่า ก่อนจะสอนเขียนผู้สอนควรพิจารณาถึงความพร้อมในด้านต่างๆ ของเด็กเสียก่อน หากยังไม่พร้อมที่จะหาทางส่งเสริมโดยจัดประสบการณ์เบื้องต้นอันจะนำไปสู่การเขียนให้กับเด็ก เมื่อเด็กมีความพร้อมด้านการเขียนแล้ว สำหรับความพร้อมของกล้ามเนื้อนั้นส่งเสริมได้โดย ให้เด็กฝึกใช้มือในด้านต่างๆ เช่น วาดเขียน ปั้น เย็บ ถัก และสาน เป็นต้น

ฮิลด์เรธ (Hildreath. 1950 : 327 – 330) ได้กล่าวถึงความพร้อมในด้านการเขียนว่า การเขียนต้องประกอบด้วยปัจจัย 2 อย่าง คือ ภาวะของการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อและภาวะการรับรู้ เด็กที่ยังไม่บรรลุภาวะในด้านหนึ่งด้านใดก็ตาม การเขียนของเขาจะไม่ได้ผล อนึ่ง ความพร้อมของการประสานระหว่างสายตากับมือ นั้น มีความจำเป็นต่อการเขียนมาก

ความพร้อมด้านการเขียน พอสรุป ได้คือ การประสานสัมพันธ์กันระหว่างกล้ามเนื้อมือและตา สามารถจับดินสอได้ เขียนตัวอักษรได้ตามทิศทาง การเขียนนั้นต้องมีภาวะของการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อ และภาวะการรับรู้ ต้องได้รับการฝึกการใช้ในด้านต่างๆ เช่น การปั้นดินน้ำมัน การตัดกระดาษให้เป็นเส้นตรง การถัก การสาน เป็นต้น

องค์ประกอบของความพร้อมด้านการเขียน

การเขียนเกิดจากการประสานงานของระหว่างสมอง มือและสายตา ซึ่งเป็นการประสานกันของกลไกการทำงานของระบบประสาท ในส่วนที่เกี่ยวกับร่างกายนั้น มือ นิ้วมือ และแขนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเขียน การเคลื่อนไหวขั้นมูลพื้นฐานของมือมี 2 ลักษณะ คือ (ประเทิน มหาจันทร์. 2506 : 19 ; อ่างถึงโน แสงอรุณ คุมกลาง. 2550 : 9)

1. การเคลื่อนไหวของนิ้วชี้ นิ้วหัวแม่มือและนิ้วกลาง ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวแนวตั้ง เพื่อสร้างตัวอักษรแต่ละตัว การเคลื่อนไหวนี้เรียกว่า หน้าที่จารึก (Inscriptive Function)

2. การเคลื่อนไหวของมือเป็นไปตามแนวบรรทัดนี้เรียกว่า หน้าที่เชื่อมโยงตัวอักษร โดยจะต้องสัมพันธ์กับวุฒิภาวะของสมอง วุฒิภาวะทางการรับรู้ วุฒิภาวะทางการสัมผัส วุฒิภาวะทางภาษา รวมถึงประสบการณ์เบื้องต้น การปรับตัวทางด้านอารมณ์และสังคม การที่นักเรียนจะมีความพร้อมในการเขียนนั้น สายตากับมือจะมีการประสานสัมพันธ์กันอย่างดี

ฉะนั้น การฝึกความพร้อมในการเขียนส่วนใหญ่ จึงมุ่งฝึกไปในการฝึกประสาทตาและกล้ามเนื้อมือ ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ฝึกกล้ามเนื้อมือ ได้แก่ การเล่นเกมเล่นต่างๆ การตัดกระดาษ กรรไกร การเขียนภาพด้วยนิ้วมือ การปั้นดินเหนียว การเย็บปักถักร้อยต่างๆ ซึ่งมุ่งความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา นอกจากนี้ยังจะต้องฝึกความคุ้นเคย ให้กับนักเรียนได้คุ้นเคยกับพยัญชนะต่างๆ และฝึกพื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนพยัญชนะ โดยการเขียนเส้นที่ประกอบด้วยพยัญชนะต่อไป ปัจจัยที่ควรคำนึงมีดังนี้ (สมควร ทศนะ. 2529 : 34 ; อ้างถึงใน แสงอรุณ คูมกลาง. 2550 : 9-10)

1. ฝึกการเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย ประกอบไปด้วย

1.1 การเตรียมความพร้อมในการรับรู้ทางตา สามารถสังเกตและจำแนกสิ่งที่เห็นได้ เคลื่อนสายตาจับภาพต่างๆ จากซ้ายไปขวาได้

1.2 การเตรียมความพร้อมของกล้ามเนื้อแขน มือ นิ้วมือให้มีความแข็งแรงสามารถจับดินสอได้มั่นคงแข็งแรงและเคลื่อนไหวมือ แขน ไปมาได้สะดวก รวมทั้งมีลักษณะทำนิ้วทำจับดินสอ ลากไปตามทิศทาง และให้เป็นรูปร่างตามตามองเห็นได้

2. ฝึกการเตรียมความพร้อมด้านอารมณ์และจิตใจ คือ ให้มีสุขภาพจิตที่ดี อารมณ์ดี มีความสุข มีคุณธรรม มีความสนใจและมีแรงจูงใจที่จะทำสิ่งต่างๆ อย่างดี ได้นานพอสมควร ไม่เบื่อง่ายและไม่เครียด

3. ฝึกการเตรียมความพร้อมด้านสังคม คือ ให้รู้จักพูดคุย เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างดี

การที่นักเรียนจะมีความสามารถในการเขียนนั้นควรได้รับการฝึก เพื่อเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย ในส่วนของความแข็งแรงสมบูรณ์ของกล้ามเนื้อมือ นิ้วมือให้มีความแข็งแรงและประสานสัมพันธ์กับสายตา ในด้านอารมณ์นักเรียนควรมีอารมณ์ที่ดี มีสมาธิหรือความสนใจที่จะทำ

สิ่งนั้นๆ ได้เหมาะสมได้นานพอสมควร ไม่เกิดความเบื่อหน่าย และในด้านสังคมนั้นนักเรียนสามารถพูดคุยและทำงานร่วมกับคนอื่นๆ ได้

ลำดับขั้นของพัฒนาการความสามารถด้านการเขียน

โลเวนเฟลด์ (Lowenfeld.n.d ; อ้างถึงใน จิมราญ สุพรหมอินทร์. 2553 : 29) ได้กล่าวถึง การเขียนของเด็กแต่ละวัยมีความแตกต่างกันเริ่มจากการลากเส้นที่ยังไม่มีความหมาย ไปจนถึง การลากเส้นที่มีความหมาย สร้างสัญลักษณ์และสื่อความหมายได้ ซึ่งมีพัฒนาการ ในการเขียนของ เด็ก ดังนี้

1. เด็กในช่วง 2-4 ปี จะมีพัฒนาการในการเขียนโดยหยิบจับ ชีดเขียนอย่างสะเปะสะปะ เพราะยังไม่สามารถบังคับมือได้ จนกระทั่งปราศาทมือสัมพันธ์กับการควบคุมสายตาในงานที่ทำได้ จะเริ่มเขียนลากเส้นที่เปะปะ ไปสู่เส้น โค้ง มีการวนซ้ำเส้นเดิม มีทั้งเส้นในแนวตั้งและเส้นแนวนอน และจะลากเป็นวงกลม จากนั้นเริ่มเล่าถึงการขีดเขียน เริ่มสนใจและสำรวจสิ่งต่าง ๆ รอบตัว สามารถ แสดงออกในเส้นที่ตนขีดเขียน

2. เด็กวัย 4-7 ปี จะมีพัฒนาการในการเขียน โดยการขีดเขียนนั้นเริ่มมีความหมายชัดเจน ชัดขึ้น เป็นการเริ่มต้นสื่อสารด้วยภาพ เด็กเริ่มสร้างแบบในการวาดของตน แบบแผนหรือสัญลักษณ์ แรกที่เด็กทำขึ้น ได้แก่ คนเพราะเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวเด็กมากที่สุด พัฒนาการ ในการเขียนของเด็ก มี ลักษณะดังนี้ (ทิสนา แจมณี และคณะ. 2536 : 7 ; อ้างถึงใน จิมราญ สุพรหมอินทร์. 2553 : 29)

1. เด็กจะวาดแทนการเขียนในการสื่อความคิด
2. ขีดเขียนแทนการเขียน เด็กจะพยายามที่จะเขียนหนังสือแบบผู้ใหญ่ แต่การเขียน ของเด็กคือ การขีดเขียนในระยะแรก เด็กจะขีดเขียนทั่วหน้ากระดาษอย่างไม่มีระบบ ต่อมารู้จักขีดเขียน จากซ้ายไปขวาสิ่งที่ขีดเขียนคล้ายตัวอักษรมากขึ้น
3. เขียน โดยทำเครื่องหมายคล้ายตัวอักษรในบางตัว บางตัวไม่คล้ายตัวอักษรแต่เป็น รูปร่างที่เด็กคิดขึ้นเอง
4. เขียนตัวอักษรที่รู้จักด้วยวิธีคิดขึ้นเอง
5. คัดลอกตัวอักษรที่เห็นรอบตัว หรือบอกข้อความที่ต้องการเขียนให้ผู้ใหญ่เขียน แล้วนำไปลอก

6. เขียน โดยคิดสะกดขึ้นเอง เช่น เขียน ดม แทนคำว่าดอกไม้

7. เขียนสะกดคำได้ใกล้เคียงกับวิธีสะกดของผู้ใหญ่

นอกจากนี้ นิรมล ช่างวิวัฒน์ชัย (2541 : 12) กล่าวถึงการส่งเสริมการเขียนของเด็กว่าเด็ก ควรได้รับการสนับสนุนการเขียนเพื่อตัวเอง ให้เด็กนำการเขียนไปใช้ในการเล่น ให้เด็กเขียนอย่าง

อิสระ โดยอาศัยสิ่งที่ได้เขียนและได้อ่าน ให้เด็กนำสิ่งที่เขียนมาแลกเปลี่ยนกันและให้เด็กเขียนเพื่อสื่อความหมายกับผู้อื่น และ ได้แบ่งชั้นตอนพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการเขียนไว้ 6 ชั้น พร้อมภาพประกอบ ดังภาพประกอบ 2.1 (นิรมล ช่างวิวัฒนชัย. 2541 : 31)

ชั้นที่ 1

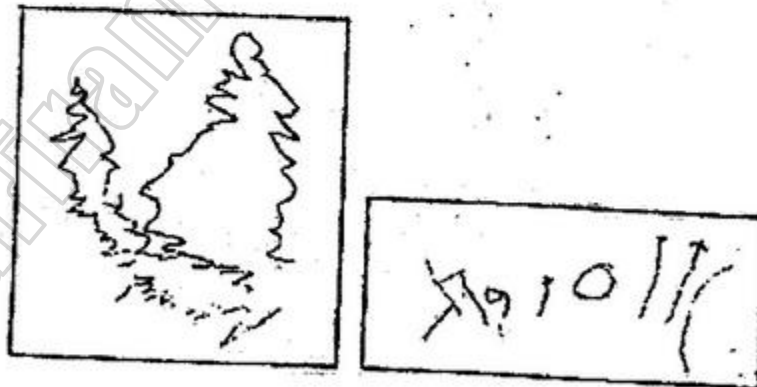
ขีดเขียน เป็นการขีดเขียนของเด็กเป็นรูปอะไรก็ได้ อาจมีหรือไม่มี ความหมาย

ภาพประกอบ 2.1 พัฒนาการความสามารถทางภาษาด้านการเขียน ชั้นที่ 1

ชั้นที่ 2

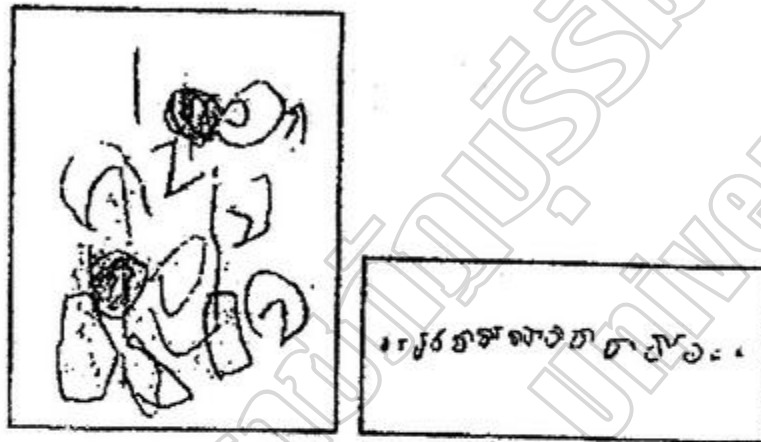
เขียนเส้นตามยาวซ้ำ ๆ กัน ในการขีดเขียนจะเริ่มมีจังหวะหยุด มีการยกมือ เลียนแบบการเขียนของผู้ใหญ่และมีความตั้งใจที่จะเขียน ดังภาพประกอบ 2.2 (นิรมล ช่างวิวัฒนชัย. 2541 : 32)

ภาพประกอบ 2.2 พัฒนาการความสามารถทางภาษาด้านการเขียน ชั้นที่ 2

ขั้นที่ 3

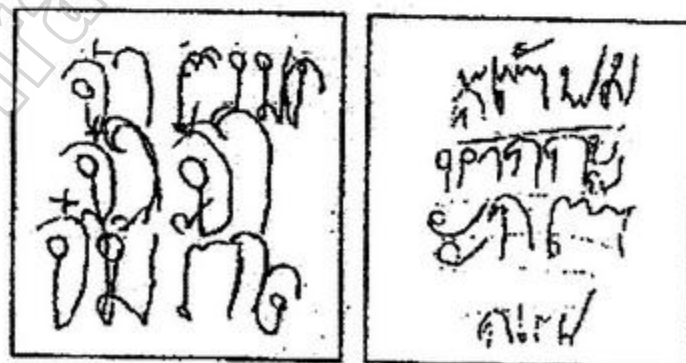
เริ่มเขียนได้มีรูปร่างคล้ายตัวอักษร แต่ยังไม่ใช่ตัวอักษร ดังภาพประกอบ 2.3
(นิรมล ช่างวัฒนชัย. 2541 : 32)

ภาพประกอบ 2.3 พัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการเขียน ขั้นที่ 3

ขั้นที่ 4

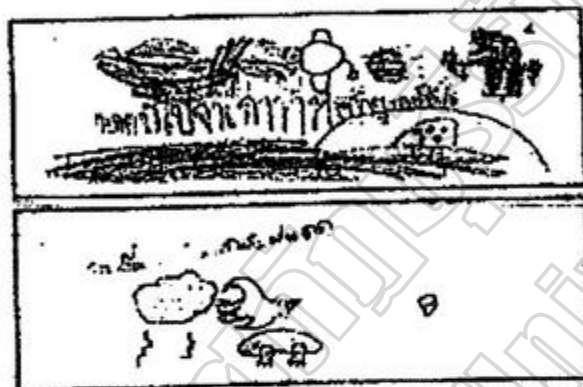
เขียนตัวอักษรและสัญลักษณ์ของคำเริ่มต้นได้สัมพันธ์กัน เริ่มเขียนคำที่มีความหมายซึ่ง
เด็กสามารถได้ว่าตรงนี้หมายความว่าอย่างไร ดังภาพประกอบ 2.4 (นิรมล ช่างวัฒนชัย. 2541 : 33)

ภาพประกอบ 2.4 พัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการเขียน ขั้นที่ 4

ชั้นที่ 5

สร้างตัวสะกดเอง เด็กคิดขึ้นเองว่า สะกดอย่างไร ทั้งที่จริงเด็กไม่รู้ว่าคำนั้นเขียน
อย่างไร แต่เด็กจะคิดเองว่าสะกดอย่างไรและเขียนออกมา ดังภาพประกอบ 2.5 (นิรมล ช่างวัฒนธรรมชัย.
2541 : 33)

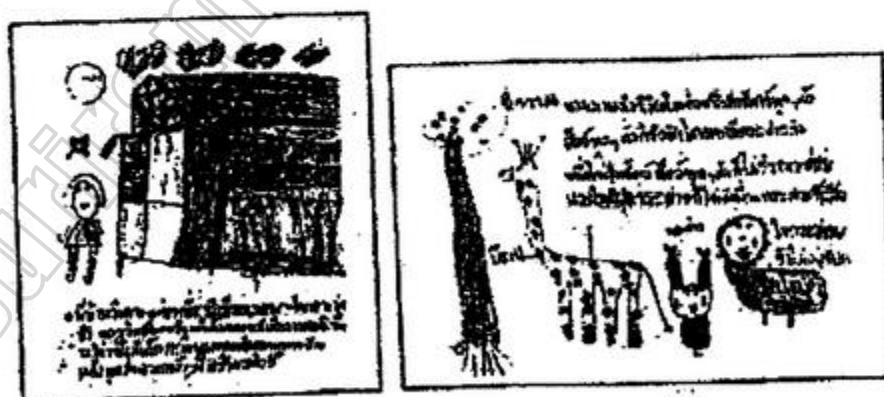

ภาพประกอบ 2.5 พัฒนาการความสามารถทางภาษาด้านการเขียน ชั้นที่ 5

ชั้นที่ 6

สามารถเขียนได้ถูกต้องตามแบบแผน ดังภาพประกอบ 2.6 (นิรมล ช่างวัฒนธรรมชัย. 2541 :

34)

ภาพประกอบ 2.6 พัฒนาการความสามารถทางภาษาด้านการเขียน ชั้นที่ 6

อุบล เวียงสมุทร (2548 : 114) สรุปว่า การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยเริ่มจากการขีดเขียนเส้นที่ไม่มีความหมาย จนเป็นตัวอักษร ได้ใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ ซึ่งพัฒนาการในการเขียนของเด็กต้องอาศัยองค์ประกอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมือ ตา และสมอง ครูผู้สอนจึงควรเตรียมกิจกรรมประกอบสื่อต่าง ๆ เพื่อเตรียมเด็กให้พร้อมในองค์ประกอบดังกล่าวก่อนที่จะสอนเขียนอย่างเป็นทางการ และการสอนเขียนนั้นไม่ควรบังคับเด็ก เพราะจะทำให้เด็กเกิดความเครียดวิตกกังวลต่อการเขียนในที่สุด ส่งผลให้เด็กเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเขียน ขาดแรงจูงใจภายในที่จะเขียน แต่ควรให้เด็กได้ฝึกเขียนเมื่อเด็กมีความสนใจและต้องการที่จะเขียนด้วยตนเอง

การสร้างความพร้อมด้านการเขียน

นักเรียนที่มีความพร้อมและได้รับการฝึกฝนที่ถูกวิธี จะสามารถเรียนรู้การเขียนได้ดี ครูจะต้องสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนหรือขณะทำกิจกรรมที่ครูจัดให้ เพื่อเป็นการประเมินว่าบรรลุวุฒิภาวะที่จะเรียนเขียนพยัญชนะ นักเรียนที่ยังไม่พร้อมครูควรใช้เวลาแก่เขาที่จะค่อยๆ พัฒนา เพราะความพร้อมสามารถพัฒนาได้ถ้าใช้วิธีการที่ถูกต้อง และจัดให้ระดับวิชาให้พอเหมาะกับระดับของนักเรียน ดังนั้นจึงไม่ควรบังคับหรือเร่งนักเรียนให้เขียนจนเกิดความคับข้องใจ (Boyd. 1970 : 361)

การสอนเกี่ยวกับทักษะการเขียนของนักเรียนนั้น นอกจากจะต้องคำนึงถึงนักเรียน คือ นักเรียนจะต้องมีความพร้อมทางด้านร่างกายและด้านอารมณ์ ครูก็จะต้องเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอน มีความสามารถใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอนนักเรียนให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเขียนอีก ทั้งยังต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับ การพัฒนาการทางการเขียนของนักเรียนแต่ละวัยเป็นอย่างดี (วรวรรณ ทวีศิลป์. 2526 : 18 ; อ้างถึงใน แสงอรุณ คุมกลาง. 2550 : 11)

การเตรียมความพร้อมด้านการรับรู้ทางตา การใช้ภาษาและการจำเพื่อช่วยให้นักเรียนรับรู้และรู้จักสิ่งต่างๆ รู้จักสังเกตและแยกแยะสิ่งที่มองเห็นได้ รวมทั้งถ่าย โยงศัพท์ไปใช้ในการพูดและการเขียนอุปกรณ์หรือสื่อที่ใช้อาจเป็นของจริงของเล่น หรือภาพก็ได้ เช่น การจับคู่ภาพตัดต่อภาพต่อเนื่อง ภาพจัดหมู่ โคมินภาพ และ โคมินภาพกับสัญลักษณ์ ซึ่งจะช่วยเตรียมให้นักเรียนมีความพร้อมด้านต่างๆ ดังนี้ (พูนสุข บุญยสวัสดิ์. 2532 : 32 ; อ้างถึงใน แสงอรุณ คุมกลาง. 2550 : 11)

1. ให้ฝึกวาดจากสายตาจากซ้ายไปขวา และจากบนลงล่าง เพื่อให้สอดคล้องกับการอ่าน และการเขียนภาษาไทย

2. สนใจและรับรู้สิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว เช่น รู้จักคำศัพท์ที่ใช้เรียกชื่อบุคคล สัตว์ สิ่งของ ผลไม้ ฯลฯ รับรู้ลักษณะสิ่งของต่างๆ เช่น สี รูปร่าง ขนาด ระยะ ตำแหน่ง ทิศทาง น้ำหนัก เนื้อวัตถุ นอกจากนี้ยังรับรู้คุณสมบัติของสิ่งนั้นๆ ด้วย เช่น ลอยหรือจม น้ำ ลอยในอากาศหรือไม่

3. จำและเรียกชื่อสิ่งต่างๆ ตลอดจนสัญลักษณ์ต่างๆ ได้ถูกต้อง เช่น บุคคลที่อยู่ใกล้ตัว สัตว์ สิ่งของ เครื่องใช้ ของเล่น ดอกไม้ ผลไม้ ดินไม้ ตัวพยัญชนะ ตัวเลข รูปเรขาคณิต เป็นต้น

4. จำแนกเปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่างของสิ่งต่างๆ และสัญลักษณ์ในด้านต่างๆ เช่น สี รูปร่าง ขนาด ตำแหน่ง ทิศทางน้ำหนัก จำนวน ปริมาณ เนื้อวัตถุ กลิ่น รส เสียง เป็นต้น รวมทั้งจำแนกความเป็นปกติและผิดปกติของสิ่งต่างๆ ด้วย

5. มองเห็นความสำคัญของสิ่งต่างๆ วางเป็นสิ่งที่ต้องใช้คู่กันเป็นพวกเดียวกัน เช่น มีประโยชน์อย่างเดียวกัน ลักษณะรูปร่างคล้ายกัน มีความเป็นอยู่คล้ายกัน ฯลฯ นอกจากนี้ยังให้เห็นความสัมพันธ์ในด้านที่เป็นเหตุผลกับสิ่งของที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เช่น วัฏจักรของน้ำ การเกิดของแมลง การเจริญเติบโตของต้นไม้ เป็นต้น และยังครอบคลุมไปถึงการให้มองเห็นความสัมพันธ์ของภาพกับสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น ภาพกับตัวพยัญชนะ ภาพกับจำนวนและตัวเลข เป็นต้น

6. ฝึกเรียงลำดับสิ่งต่างๆ รวมทั้งตัวเลข และพยัญชนะ ในด้านที่เกี่ยวกับขนาดและจำนวน ฯลฯ และรวมไปถึงการเรียงลำดับเรื่องราวที่เกิดขึ้นก่อน - หลัง

การสร้างความพร้อมด้านการเขียน ครูผู้สอนต้องตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และเข้าใจถึงพัฒนาการเด็กในแต่ละวัย ว่ามีความแตกต่างกัน นอกจากนี้สิ่งที่ต้องคำนึงอีกส่วนหนึ่ง คือ การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ซึ่งการจัดการเรียนการสอนให้เกี่ยวข้อง และสัมพันธ์กันจะทำให้นักเรียนมีความพร้อมทางการเขียนและการสร้างกำลังใจ เมื่อมีการกระตุ้นให้ได้รับความรู้ที่ใกล้เคียงกันทำให้กลไกต่างๆ ในตัวนักเรียนพัฒนาความพร้อมจะเขียนได้ดี

แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อทางการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งนิยมใช้แพร่หลายทางการศึกษา เพื่อผู้สอนสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือหลังจากที่ผู้เรียน ได้เรียนผ่านไปแล้ว เป็นการทบทวนบทเรียนให้กับผู้เรียนมีทักษะและสามารถเข้าใจบทเรียน ได้มากขึ้น

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นนวัตกรรมหรือสื่อการสอนชนิดหนึ่ง ซึ่งอาจเรียกได้หลายชื่อเช่น แบบฝึก แบบฝึกทักษะ แบบฝึกเสริมทักษะ แบบฝึกหัด แต่มีความหมายเดียวกัน คือ เป็นนวัตกรรม การสอนชนิดหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ แบบฝึกทักษะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ดังที่มีผู้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

ชาญชัย อาจิณสมภาร (2543 : 98) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน ที่จะให้นักเรียนทำอะไร ทำให้สำเร็จแล้ว ผลที่ได้เป็นอย่างไร ในอดีตแบบฝึกถูกมองว่าเป็นการบ้าน ปัจจุบันเป็นงานที่ทำในชั้นเรียนหรือที่บ้านเป็นบทเรียนที่ต้องฝึกและเรียนรู้ เป็นโครงการที่ต้องทำให้สำเร็จ เป็นคำถามที่ต้องตอบหรือทบทวนการเรียนที่ผ่านมากิจกรรมเหล่านี้ เป็นหนึ่งของวงจรการเรียนการสอน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2544 : 130-134) กล่าวถึงแบบฝึกว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริม สำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 2) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะ ให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งที่ฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญ

กุศยา แสงเดช (2545 : 5) ให้ความหมายของแบบฝึกว่า คือ สื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ใช้แบบฝึกทักษะ ให้กับผู้เรียนหลังจากจบเนื้อหา เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้มีทักษะสามารถเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น

สกุณา เลิกนอก (2545 : 22) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนที่สร้างขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้ที่เรียนแล้วไปใช้เพื่อให้เกิดทักษะมากยิ่งขึ้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2545 : 641) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกหัดว่า แบบตัวอย่างปัญหา หรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

คำรณ ส้อมในเมือง (2547 : 1) กล่าวว่า แบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียน การสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆ เพื่อฝึกฝนให้ เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2550 : 18) กล่าวถึงแบบฝึกทักษะว่า คือ กิจกรรมทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบ และพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียน ด้วยตนเอง

สุกจิตร คงสุวรรณ (2550 : 52) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะ คือ แบบฝึกทักษะหรือ ชุดฝึกที่ครูจัดให้นักเรียน เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ มาบ้างแล้ว โดย แบบฝึกทักษะต้องมีทิศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน ถือเป็นแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะ หมายถึง ชุดฝึก แบบฝึกหัด ใบงาน ใบความรู้ สื่อประกอบการ เรียนการสอน ที่มีความหลากหลาย เป็นสื่อที่ครูสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้ฝึกฝนเกี่ยวกับ เนื้อหาที่เรียนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในบทเรียน ที่ได้เรียนรู้มาแล้ว ทำให้การเรียนรู้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น

ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นเทคนิคการสอนอีกอย่างหนึ่งหมายถึงอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่าง หนึ่งที่สร้างขึ้นเพื่อให้เด็กได้ฝึก เพื่อเพิ่มพูนทักษะในทางการเขียนของเด็กปฐมวัย โดยมีลักษณะ เป็นแบบฝึกที่มีกิจกรรมให้เด็กได้ปฏิบัติอย่างหลากหลาย สามารถส่งเสริมพัฒนาทักษะทางการ เขียน ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาการที่ดียิ่งขึ้น

ชาญชัย อาจิณสมาจาร (2543 : 99) กล่าวถึงแบบฝึกที่เป็นวิถีทางที่สำคัญในการกระตุ้น และนำกิจกรรมการเรียนรู้ภายในหรือภายนอกชั้นเรียน ช่วยสร้างเจตคติที่ดีสู่งานที่จะทำให้นักเรียน

ภูมิใจในความสำเร็จ สามารถกระตุ้นให้นักเรียนทำได้ดีกว่าและพัฒนาอุปนิสัยการเรียนการสอนแบบเป็นเอกเทศ

มะลิ อัจฉริยะ (2540 : 34) ได้ให้ทรรศนะประโยชน์และความสำคัญของแบบฝึกทักษะที่ดี มีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกทักษะที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ และเพิ่มความเข้าใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี

ไพรัตน์ อนุพันธ์ (2535 : 26 ; อ้างถึงใน เสวก วงษ์เจริญผล. 2551 : 2) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่า ความสำคัญของแบบฝึกต่อการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งจำเป็นมาก ครูผู้สอนต้องพยายามหาแบบฝึกหรือสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสนใจยิ่งขึ้น

วีระ ไทยพานิชย์ (2528 : 11 ; อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายแน่นอน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้จดจำสิ่งที่เรียนได้ดีและทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนสามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี และนำการเรียนรู้นั้นไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญ คือ ช่วยกระตุ้นทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน เกิดการกระทำจริงๆ เป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ทำให้เกิดความสนุกสนาน ทำให้นักเรียนภูมิใจในความสำเร็จ สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ดังมีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

มะลิ อัจฉริยะ (2540 : 36) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญสำหรับครู ทำให้ลดภาระการสอนลงได้ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี

เอมอร์ สวงวนดี (2547 : 30) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนตาม

ความสามารถของตน

4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินตนเองได้
5. ฝึกให้นักเรียนทำงานด้วยตนเอง
6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. กำนึ่งความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเอง

โดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันของผู้อื่น

8. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษากงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าวได้แก่ การฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหาฝึกซ้ำๆ ในเรื่องที่เรียน

ถวัลย์ มาศจรัส (2550 : 21) ได้สรุปประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อการเรียนรู้สำหรับแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่างๆ ของผู้เรียน

จากประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่ามีประโยชน์ในการทบทวนบทเรียนที่นักเรียนได้เรียนรู้อมาแล้วเพื่อความชำนาญและฝึกประสบการณ์ภาษา ทำให้ผู้เรียนประเมินตนเองได้ทราบจุดที่ยังบกพร่องพร้อมแก้ไขชิ้นงานได้ทันท่วงที และสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

แบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากจบบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ ดังนั้นครูจำเป็นต้องจัดทำให้ดีเหมาะสมกับนักเรียน จึงมีนักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาและได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 145) กล่าวถึง ลักษณะแบบฝึกหัดที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับชั้น หรือ วัย แสดงความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้นๆ จะช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาให้เหมาะสม
5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
7. มีให้เลือกตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกหัดที่ดีต้องให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แบบฝึกหัดควรมีหลายรูปแบบ
9. ควรใช้สำนวนภาษาง่ายๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
10. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

คำรณ ล้อมในเมือง (2547 : 10) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. มีจำนวนแบบในการทำหลากหลายและมากพอในการให้เด็กทำงานเกิดทักษะการเรียนรู้

2. ควรออกแบบให้น่าสนใจ เด็กอยากทำ เช่น มีภาพ การติดกรอบให้สวยงาม
3. สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ควรมีลำดับการเรียนรู้ในการทำจากง่ายไปสู่วิธีที่ยากขึ้น
5. คำนำจิตวิทยาการเรียนรู้ตามวัยของเด็ก

6. สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเด็กที่เรียนเก่งควรมีแบบฝึกหัดให้เพียงพอ ส่วนเด็กเรียนไม่เก่ง ก็พอที่จะทำให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจพอที่จะผ่านเกณฑ์ได้

7. แบบฝึกมีความหลากหลายกว้างกว่าข้อสอบ ข้อสอบเป็นเพียงส่วนหนึ่งของแบบฝึกหัด ดังนั้น แบบฝึกจึงไม่ควรสร้างข้อสอบเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ควรครอบคลุมถึงลักษณะของกิจกรรมสอดแทรกอยู่ด้วย

8. แบบฝึกควรช่วยเสริมสร้างความคิดริเริ่มให้เด็กได้ใช้ความคิดให้มากกว่าการจดจำ

ถวัลย์ มาศจรัส (2550 : 21) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์เด่นชัด

1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของ
สาระการเรียนรู้

2. เนื้อหาควรมีลักษณะ ดังนี้

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติการ

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และ
หลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความ
แตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ท้าทายส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติ
วิชา

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจปฏิบัติได้สามารถให้
ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียน ได้อย่างต่อเนื่อง

จากแนวคิดดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้ คือ
เกี่ยวข้องกับเนื้อที่เรียนมาแล้ว มีความเหมาะสมกับวัย ตรงตามจุดมุ่งหมาย มีรูปแบบที่หลากหลาย
ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอด ภาษามีความเหมาะสม สามารถอธิบายคำสั่งได้ชัดเจน และควร
เรียงลำดับจากเรื่องที่ง่ายไปสู่เรื่องที่มีความยากขึ้นตามลำดับพร้อมกับมีคำชี้แจงสั้นๆ ทำให้เกิด
ความเข้าใจได้ง่าย

หลักการทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

พรณี ชูทัยเงินจิต (2538 : 434 ; อ้างถึงใน ไพรวรรณ ศรีกุลลา. 2554 : 59) ได้กล่าวถึง
แนวคิดของกาเย่ (Gaya) ไว้ว่า การเรียนรู้มีลำดับขั้น ดังนั้นก่อนที่จะสอนเด็กแก้ปัญหาได้นั้น เด็ก
จะต้องเรียนรู้ความคิดรวบยอดหรือกฎเกณฑ์มาก่อน ซึ่งในการสอนให้เด็กได้คิดรวบยอดหรือ

กฎเกณฑ์นั้นจะทำให้เด็กเป็นผู้สรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเอง แทนที่ครูจะเป็นผู้บอก วิธีการสอนของกาเข่นนั้น การเรียนรู้มีลำดับและผู้เรียนจะเรียนจากเนื้อหาที่ง่ายไปหายาก

ตุจจริต เพียรชอบ และสายใจ อธิรัมพรชัย (2543 : 52-62) ได้กล่าวว่หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะและสิ่งสำคัญที่ค้องคำนึง คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. กฎแห่งความฝึกหัด (Law of Exercise) คือ การให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดให้มากๆ จะทำให้เกิดความคล่องแคล่วชำนาญ การสร้างแบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกที่มีในบทเรียน และมีหลายรูปแบบ

1.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) คือ ให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนก็จะทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จมากขึ้น

1.2 กฎแห่งผล (Law of Effect) แบบฝึกต้องมีเรื่องราวเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียน ความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและสติปัญญา มีสิ่งกระตุ้นให้นักเรียนมีความพอใจในการเรียน การประเมินผลควรทำอย่างรวดเร็วหลังจากเรียนเสร็จแล้ว

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจแตกต่างกัน ดังนั้นการสร้างแบบฝึกต้องให้อย่างเหมาะสมไม่ยากหรือง่ายเกินไป และควรมีหลายๆ แบบ เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละประเภท

3. การจูงใจผู้เรียน โดยการสร้างแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และทำให้เกิดความสำเร็จในการฝึก

4. ให้แบบฝึกสั้นๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

5. การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตและการเรียนรู้มาให้ให้นักเรียนได้ทดลองทำภาษาที่ใช้พูดเขียนในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนและฝึกในสิ่งที่ใกล้ตัวจะทำให้จำได้แม่นยำ นักเรียนยังสามารถจำหลักและความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 4-5) กล่าวถึง กฎการฝึกหัดไว้ว่า “การฝึกหัดบุคคลทำกิจกรรมต่างๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้องควบคุมและจัดสภาพการใช้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก” ดังนั้นผู้สร้างแบบฝึก จึงจะต้องกำหนดกิจกรรมตลอดจนคำสั่งต่างๆ ในแบบฝึกหัดให้ผู้ฝึกได้แสดงพฤติกรรมสอดคล้องจุดประสงค์ที่ผู้สร้างกำหนด

ทฤษฎีพฤติกรรมของสกินเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่าสามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความประสงค์ หรือแนวทางที่กำหนดได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางจิตใจของบุคคลผู้นั้นว่า จะรู้สึกนึกคิดอย่างไร เขาทดลองและสรุปได้ว่า บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำ โดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ เมื่อบุคคลตอบสนองการสิ่งเร้าควบคู่กับในช่วงเวลาที่เหมาะสมสิ่งเร้า นั้นจะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เข้มข้น การสร้างแบบฝึกจึงควรวัดทฤษฎีของสกินเนอร์ด้วย เพราะบุคคลจะเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำ

จากที่กล่าวมา พอสรุปได้ดังนี้ การสร้างแบบฝึกที่ดี ควรมีลักษณะการจูงใจผู้เรียน มีความเหมาะสมกับผู้เรียน เป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ สามารถทำได้บ่อย โดยมีความหลากหลายของเนื้อหาเริ่มสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยากขึ้นตามลำดับ และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย เป็นการเรียนรู้ที่ได้ลงมือกระทำและสามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ในกิจวัตรประจำวันได้อย่างถูกต้อง ซึ่งได้มีนักการศึกษากล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

กรณีการ์ พวงเกษม (2540 : 7) ได้กล่าวถึง การสร้างแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ต้องคำนึงถึงอยู่เสมอว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความสามารถ ความถนัด ความสนใจแตกต่างกัน ในการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาให้เหมาะสม ไม่ง่ายเกินไปสำหรับเด็กที่เก่ง และไม่ยากเกินไปสำหรับเด็กที่อ่อน ในแบบฝึกควรมีทั้งที่ฝึกเป็นรายบุคคลและฝึกเป็นกลุ่ม การฝึกเป็นกลุ่มควรให้เด็กเก่งคล่องกับเด็กอ่อน เพื่อให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน

2. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (Law of Exercise) ธอร์นไดค์ ได้กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ ได้มีการฝึกฝนหรือทำซ้ำๆ กันหลายครั้ง โดยแบบฝึกมีลักษณะหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งจะส่งผลทำให้ความสนใจในการฝึกลดลง

3. กฎแห่งผล (Law of Effect) เมื่อนักเรียนได้เรียนไปแล้ว นักเรียนย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนเองว่าเป็นอย่างไร เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือให้ทำงานใดๆ จึงควรเฉลย

หรือตรวจ เพื่อให้นักเรียนทราบผลโดยเร็ว หรือนักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้เอง เพื่อจะได้รู้ข้อบกพร่องของตนเอง

4. แรงจูงใจ (Motivation) ให้เด็กอยากทำจึงควรจัดทำแบบฝึกหัดต่อไป นอกจากนี้แบบฝึกควรเป็นแบบสั้นๆ เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหลายรูปแบบ ไม่ซ้ำซาก เช่น สนุกสนาน เหมาะสมกับวัยและความต้องการของเด็ก

มะลิ อาจวิชัย (2540 : 22) กล่าวว่า หลักในการสร้างแบบฝึกต้องมีจุดมุ่งหมายว่าฝึกด้านใด แบบฝึกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความชัดเจน และมีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิต

อารี บัวคุ้มภัย (2540 : 21-22) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกว่า ควรมีหลักในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. ต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าจะฝึกทักษะด้านใด เพื่อจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดประสงค์
2. ต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของนักเรียน และเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก
3. ต้องมีคำชี้แจงที่เข้าใจง่าย และควรมีตัวอย่าง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้นจนสามารถทำได้ด้วยตนเอง
4. ต้องมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย
5. ต้องมีความถูกต้องด้านเนื้อหา ซึ่งทำได้โดยการตรวจสอบหรือทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง
6. ต้องมีรูปภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน และใช้เวลาในการฝึกสั้นๆ ประมาณ 30 – 40 นาที เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
7. ต้องให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ในการทำแบบฝึกหัดของตนเอง เพื่อเป็นการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ในโอกาสต่อไป

สุรพร กุณา (2542 : 24) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรมีคำแนะนำการใช้ ควรให้เลือกตอบทั้งตอบแบบจำกัดและตอบอย่างเสรี ควรมีคำสั่งหรือตัวอย่างด้วย แบบฝึกที่ดีต้องดึงดูดความสนใจ

และสมาธิของเด็ก เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะเฉพาะอย่าง ใช้ภาษา
เหมาะสมกับวัย วัฒนธรรมประเพณีและภูมิหลังทางภาษาของเด็ก แบบฝึกที่ดีควรจะเป็นแบบฝึก
สำหรับเด็กเก่งและซ่อมเสริมสำหรับเด็กอ่อนในขณะเดียวกัน แบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะหลากหลาย
และมีความหมายต่อผู้เรียนอีกด้วย

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 14) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ซึ่งมี
รายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหา และสาเหตุการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น
 - 1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้น ในขณะทำการเรียนการสอน
 - 1.2 ปัญหาการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.3 ผลการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
 - 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และพฤติกรรม
3. พิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึกทักษะและ
เลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็น โครงเรื่องไว้
4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกทักษะจากเอกสารตัวอย่าง
5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ
6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมข้อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนให้
สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
7. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
8. นำไปทดลองใช้ บันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

กุศยา แสงเดช (2545 : 14 – 15) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. ศึกษาความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน
2. วิเคราะห์เนื้อหาออกเป็นทักษะย่อยๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึก

3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบขั้นตอนการใช้ชุดฝึกทักษะ
4. สร้างแบบทดสอบ
5. สร้างแบบฝึกเพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อย
6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง
7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการสอน หรือผลการเรียน
8. นำชุดแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาจุดบกพร่องและหาคุณภาพ
9. ปรับปรุงแก้ไข
10. รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจงคู่มือการใช้

ขั้นตอนของการสร้างแบบฝึก พอสรุปได้ดังนี้ คือ ต้องมีการศึกษา ค้นคว้า จากเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้อง มีคำแนะนำการใช้ มีจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ มีความเหมาะสมกับเนื้อหา มีรูปแบบที่หลากหลายไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย โดยเริ่มสิ่งที่ยากไปหาสิ่งที่ยาก เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน เปิดโอกาสให้เด็ก ได้ศึกษาอย่างอิสระ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

ในวงการศึกษาของไทย คำว่า กลุ่มสัมพันธ์มีชื่อเรียกที่ต่างกัน เช่น พลังกลุ่ม พลวัตของกลุ่ม กลศาสตร์ของกลุ่ม กระบวนการกลุ่ม กลุ่มสัมพันธ์และกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ได้มีการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ความหมายของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า กลุ่มสัมพันธ์ ไว้ดังนี้

สุพัญญา อินถาพุด (2544 : 34-35) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง การรวมกลุ่มบุคคลอย่างมีเป้าหมาย เพื่อทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีผู้นำ ผู้สังเกตการณ์ในกลุ่ม เพื่อวางแผนและหาวิธีการ ระดมความคิด แก้ปัญหาของกลุ่ม มีการวิเคราะห์อภิปรายผลการทำงาน หรือแก้ปัญหาแต่ละครั้งเพื่อเป็นแนวทางในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

กัญระญา รุ่งเรือง (2545 : 27) ให้ความหมายกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในทำนองเดียวกันว่า กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง การจัดประสบการณ์หรือกระบวนการเรียนรู้ที่สมาชิกทุกกลุ่มวางแผนร่วมกันทำกิจกรรม เพื่อให้ได้ความรู้ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง แล้วนำความรู้ที่ตนเองพัฒนาตนเอง เป็นผลให้เกิดการพัฒนาบุคคล และสมาชิกกลุ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งช่วยแก้ปัญหาที่ตนเองหรือสมาชิกกลุ่มประสบอยู่ให้หมดไป อันเป็นประโยชน์ในการสร้างสัมพันธ์ภาพ

การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

พงษ์สานต์ เขื่อนอ่อน (2545 : 27) ให้ความหมาย กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ สอดคล้องกันว่า กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เป็นการรวมกลุ่มหรือรวมบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ทำงานร่วมกัน มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน รู้พฤติกรรมกันและกัน เกิดการเรียนรู้ ปรับตัว ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทำให้ช่วยพัฒนาคุณลักษณะสมาชิกในกลุ่ม เสริมสร้างสัมพันธ์ โดยการใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

วันเพ็ญ สุมนาพันธ์ (2545 : 7) ให้ความหมายทำนองเดียวกันว่า กิจกรรมกลุ่ม หมายถึง เทคนิค สื่อ เครื่องมือ กิจกรรมหรือวิธีการที่สร้างขึ้นเพื่อให้สมาชิกทำกิจกรรมร่วมกัน สร้างความคุ้นเคย เปิดเผยตนเอง ร่วมมือกันทำงาน ขอมรับความแตกต่างของตนและผู้อื่นช่วยกัน แก้ปัญหา เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาตนเองทำให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ขวัญชัย ศรีพรรณ (2546 : 23) ได้สรุปความหมายของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ (Group Dynamics) ไว้ว่า เป็นพฤติกรรมกลุ่มที่มีผลมาจากการปะทะสังสรรค์กันของบุคคลภายในกลุ่มทำให้เข้าใจซึ่งกันและกัน มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการพัฒนาความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นความสามัคคีเป็นสำคัญ

ฟอร์ซิท (Forsyth, 1999 : 6) กล่าวว่า กลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง บุคคล 2 คนหรือมากกว่า มีการติดต่อสื่อสารกัน มีปฏิริยาต่อกัน มีกฎเกณฑ์เหมือนกัน ปฏิสัมพันธ์พึ่งพาซึ่งกันและกัน มีสัมพันธภาพระหว่างกันและมีเอกภาพร่วมกัน

สรุปว่า กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง เทคนิค สื่อ เครื่องมือ กิจกรรมหรือวิธีการที่สร้างขึ้น เพื่อให้กลุ่มบุคคลได้ทำกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีผู้นำกลุ่ม ผู้สังเกตการณ์ในกลุ่ม เพื่อวางแผน ระดมความคิด หาวิธีแก้ไขปัญหากลุ่ม มีการวิเคราะห์ และอภิปรายผลการทำงาน ทำให้สมาชิกกลุ่มเกิดการพึ่งพาซึ่งกันและกัน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีมีความสามัคคียอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และความแตกต่างระหว่างบุคคล เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง อันเป็นประโยชน์ในการทำงานและการอยู่ร่วมกัน

ประเภทของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

ในการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้น ผู้ดำเนินการควรต้องรู้และเข้าใจการจัดประเภทของกลุ่มสัมพันธ์ ดังเช่น

สุภาวดี เรืองคณะ (2543 : 8-9) ได้พิจารณาประเภทของกิจกรรมกลุ่มเป็น 2 มิติ คือ

- 1) มิติด้านจุดสนใจของกิจกรรมซึ่งเป็นกิจกรรม ที่เน้นภายในตัวบุคคล และกิจกรรมที่เน้นระหว่างบุคคล และ
- 2) มิติด้านกระบวนการจำแนกเป็นประเภทที่ใช้ถ้อยคำและประเภทที่ไม่ใช้ถ้อยคำ

พัชรินทร์ แก้วพาคี (2544 : 8) จัดประเภทของกิจกรรมกลุ่มเป็น 2 ประเภท คือ 1) กลุ่ม

ปฐมนิเทศหรือกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะมีความสนิทสนมคุ้นเคยกัน พบปะ เห็นหน้ากันอยู่เสมอ 2) กลุ่มทุติยภูมิหรือกลุ่มที่เป็นทางการ สมาชิกกลุ่มจะมีสัมพันธ์เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้

พัฒนาวิ อานุสรณ์เทวินทร์ (2544 : 12) จัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เป็น 4 ประเภท คือ 1) กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการรู้จัก การสร้างสัมพันธ์ภาพ 2) กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจในตนเองยอมรับตนเอง 3) กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจในบุคคลอื่น และ 4) กลุ่มสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกัน

ชนิดศิริ ศุภพิมล (2545 : 23-24) ได้กล่าวถึงกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา 2 ประเภท คือ 1) กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารตามวัตถุประสงค์ 2) กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ในสังคม

สรุปว่า กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์จัดเป็น 2 ประเภท คือ 1) กลุ่มที่เป็นทางการ เป็นกิจกรรมที่เน้นภายในตัวบุคคลเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพการรู้จัก สร้างความเข้าใจในตนเองยอมรับตนเอง และกิจกรรมที่เน้นระหว่างบุคคล เพื่อสร้างความเข้าใจในบุคคลอื่น ส่งเสริมการทำงาน ร่วมกัน และ 2) กลุ่มที่ไม่เป็นทางการ เป็นกิจกรรมที่ใช้ถ้อยคำและไม่ใช้ถ้อยคำ

ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของกลุ่มสัมพันธ์มีหลายทฤษฎี ได้แก่ (Cartwright & Zander. 1968, Shaw. 1971 & Forsyth. 1990 ; อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี. 2545 : 9)

1. ทฤษฎีสถาน (Field Theory) ของ เคิร์ต เลวิน (Kurt Lewin) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่สำคัญสรุปได้ดังนี้ คือ

- 1.1 โครงสร้างของกลุ่มเกิดจากการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกัน
- 1.2 ในการรวมกลุ่มแต่ละครั้ง สมาชิกในกลุ่มจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในรูปของการกระทำ (Act) ความรู้สึก (Feel) และความคิด (Think)
- 1.3 องค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวไว้ในข้อ 1.2 มีผลต่อโครงสร้างของกลุ่ม ซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของสมาชิกในกลุ่ม
- 1.4 สมาชิกในกลุ่มจะมีการปรับตัวเข้าหากันและพยายามช่วยกันทำงาน ซึ่งการที่บุคคลพยายามปรับตัว จะก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Cohesion) และทำให้เกิดพลังหรือแรงผลักดันที่ทำให้กลุ่มสามารถดำเนินงานไปได้ด้วยดี

2. ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interaction Theory) ของเบลล์ (Bales) โฮมาน (Homans) และไวท์ (Whyte) แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีนี้คือ

- 2.1 ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

(Activity)

2.2 ปฏิสัมพันธ์ คือ

2.2.1 ปฏิสัมพันธ์ทางร่างกาย (Physical Interaction)

2.2.2 ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา (Verbal Interaction)

2.2.3 ปฏิสัมพันธ์ทางอารมณ์จิตใจ (Emotional Interaction)

2.3 กิจกรรมต่าง ๆ ที่กระทำผ่านการมีปฏิสัมพันธ์นี้ จะก่อให้เกิดอารมณ์และรู้สึก

(Sentiment)

3. ทฤษฎีระบบ (System Theory) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดสำคัญ คือ

3.1 กลุ่มมีโครงสร้างหรือระบบ ซึ่งประกอบด้วยกำหนดยุทธศาสตร์ของสมาชิก และการแสดงบทบาทของสมาชิกอันถือว่าการลงทุน (Input) เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ (Output) อย่างใดอย่างหนึ่ง

3.2 การแสดงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกกระทำได้โดยผ่านทางระบบสื่อสาร (Communication) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการแสดงออก

4. ทฤษฎีสังคมมิติ (Sociometric Orientation Theory) ของ โมเร โน (Moreno)

4.1 ทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่สำคัญดังต่อไปนี้

4.2 ขอบเขตการกระทำของกลุ่มขึ้นอยู่กับทัศนคติของสมาชิกในกลุ่มในการเลือกรูปแบบ และวิธีการที่จะปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (Interpersonal Choice)

4.3 เครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ได้ดี คือ การแสดงบทบาทสมมติ (role playing) และการใช้เครื่องมือวัดสังคมมิติ (Sociometric Test)

5. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Orientation Theory) ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่สำคัญ คือ

5.1 เมื่อบุคคลอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม จะต้องอาศัยกระบวนการจูงใจ (Motivation Process) ซึ่งอาจเป็นการให้รางวัล หรือการได้รับผลจากการทำงานในกลุ่ม

5.2 ในการรวมกลุ่ม บุคคลมีโอกาสดังกล่าวเปิดเผยหรือพยายามป้องกันปิดบังตนเองโดยวิธีต่าง ๆ (Defense Mechanism) การช่วยให้บุคคลแสดงออกตามความเป็นจริง โดยใช้วิธีการบำบัดทางจิต (Therapy) สามารถช่วยให้สมาชิกในกลุ่มเกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น

6. ทฤษฎีจิตวิทยาทั่วไป (General Psychology Theory) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดว่าการใช้หลักจิตวิทยาต่าง ๆ เช่น จิตวิทยาการรับรู้ การเรียนรู้ ความคิด ความเข้าใจ การให้แรงจูงใจ ฯลฯ สามารถช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมของบุคคล

สรุป ทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์ คือ หลักการที่เน้นเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์ที่มีผลต่อกันและกันมีแนวคิดในการชี้หลักการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อสามารถค้นพบและการเรียนรู้วิธีใหม่ได้ด้วยตนเอง และนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้

หลักการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

หลักการสอนที่ใช้ในการสอนเรื่องกลุ่มสัมพันธ์โดยทั่วไป กล่าวว่าควรมีลักษณะดังนี้ (ทศนา เขมมณี. 2545 : 24-26)

1. ชี้ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่าง และมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (Active Participation) การที่ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้กระทำรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและความกระตือรือร้นที่จะเรียนและเรียนอย่างมีชีวิตชีวา
2. ชี้กลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม ได้พูดคุย ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ซึ่ง (Group Interaction) ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น และเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้สามารถอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ดี รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนรู้ข้อมูล และทักษะที่กว้าง และหลากหลาย
3. ชี้การค้นพบด้วยตนเอง เป็นวิธีการสำคัญในการเรียนรู้ โดยครูพยายามจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นหา และค้นพบคำตอบด้วยตนเอง (Experiential Learning) ทั้งนี้เพราะการค้นพบความจริงใด ๆ จากประสบการณ์ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนมักจะจดจำได้ดี และมีความหมาย โดยตรงต่อผู้เรียน และมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
4. เน้นกระบวนการ (Process-Oriented) ควบคู่ไปกับผลงาน โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ถึงกระบวนการกลุ่มและกระบวนการต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดผลงาน มิใช่มุ่งจะพิจารณาถึงผลงานแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะประสิทธิภาพของผลงานขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการด้วย ดังนั้นการเรียนรู้กระบวนการจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ผลงานดีขึ้น
5. เน้นการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (Application of Knowledge) โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสค้นหาแนวทางที่จะนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในชีวิตประจำวัน ครูพยายามส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติจริง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนลึกซึ้งขึ้นและเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

เนื่องจากหลักการสอนดังกล่าว กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้หลักการสอนของกลุ่มสัมพันธ์จึงมักมีลักษณะที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. มีกิจกรรมให้ผู้เรียนกระทำ เพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้กิจกรรมจะมีลักษณะ

ที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง และมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. กิจกรรมมักจะมีลักษณะเป็นกิจกรรมกลุ่มย่อย ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึงและสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดถึง และมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

3. กิจกรรมมักจะมีลักษณะที่ผู้เรียนจะต้องค้นหาคำตอบด้วยตัวเอง ครูผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้มากกว่าทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้หรือข้อมูล

4. กิจกรรมจะประกอบไปด้วยขั้นตอนของการวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับกระบวนการต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น กระบวนการทำงาน กระบวนการสื่อสาร กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการตัดสินใจ เป็นต้น ทั้งนี้เพราะกระบวนการต่างๆ เหล่านี้ มีผลต่อการทำงานและผลงาน

5. กิจกรรมจะประกอบไปด้วยการอภิปรายหาวิธีการและแนวทางในการนำการเรียนรู้ที่ได้รับไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้ที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

หลักการสอน นอกจากจะมีผลต่อลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ยังมีผลต่อกระบวนการในการจัดกิจกรรมด้วย กล่าวคือ เพื่อให้การสอนเป็นไปตามหลักการ ครูจึงจำเป็นต้องมีขั้นการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงและได้ค้นพบการเรียนรู้ร่วมกัน นอกจากนั้นครูควรจัดให้มีขั้นตอนการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้วิเคราะห์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อมูลและทัศนะที่กว้างขวาง รวมทั้งควรมีขั้นของการสรุปและการนำความรู้ไปใช้ เพื่อให้แนวทางแก่ผู้เรียนในการนำความรู้ไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน

ทองเรียน อมรัชกุล (2523 : 29-30 ; อ้างถึงใน เรจินา จันท์เพ็ญ. 2548 : 54-55)

ได้กล่าวถึงหลักการของกลุ่มสัมพันธ์พอสรุป ได้ดังนี้

1. การให้ความเคารพต่อความเป็นสมาชิกของแต่ละบุคคลและความมีสมรรถภาพในตัวเองจะช่วยให้สมาชิกพัฒนาตัวเองได้เต็มที่
2. ประสบการณ์จากกลุ่มจะทำให้บุคคลได้รับการยอมรับนับถือได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ และสร้างความมั่นใจให้กับสมาชิก
3. สมาชิกทุกคนต้องยอมรับบทบาทต่าง ๆ ที่ต้องแสดงออกซึ่งจะมีผลให้บรรลุเป้าหมาย
4. สมาชิกทุกคนต้องยอมรับการเป็นหัวหน้ากลุ่ม และหัวหน้ากลุ่มควรและสนับสนุนให้สมาชิกมีส่วนร่วมในกิจกรรม รวมทั้งสมาชิกทุกคนจะต้องมีความรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน
5. สมาชิกทุกคนต้องยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นและเปิดเผยตัวเองในกลุ่ม

6. สมาชิกควรได้แรงเสริมเมื่อได้มีส่วนร่วมและทำงานให้กลุ่มอย่างเต็มความสามารถ
 7. สมาชิกต้องมองเห็นคุณค่าและความแตกต่างของบุคลิกภาพของบุคคลเพราะมีความสำคัญต่อความมั่นคงของกลุ่ม
 8. กิจกรรมกลุ่มที่มีความแตกต่างกันออกไปจะช่วยให้สมาชิกมีส่วนร่วมตามความถนัดและความสนใจมีการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์กันอย่างกว้างขวาง
 9. สมาชิกทุกคนจะต้องเอาใจใส่และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหากลุ่มอย่างจริงจัง
 10. สมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการรักษาส่งเสริมและดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียงและเสถียรภาพของอารมณ์ของสมาชิกกลุ่ม
 11. การให้ความร่วมมือของสมาชิกจะมีพลังสูงขึ้นก็ต่อเมื่อทุกคนได้ตระหนักถึงความมุ่งหมายทำในรูปที่เปิดเผย และความมุ่งหมายซ่อนเร้นที่บุคคลแต่ละคนมีอยู่
 12. กลุ่มสัมพันธ์ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ในระหว่างสมาชิกต่อสมาชิกด้วยกัน
 13. ปัญหาจากการสื่อสารภายในกลุ่ม ถ้าไม่ช่วยกันแก้ไขจะทำให้เกิดปัญหาทางวินัยและทำให้ประสิทธิภาพของกลุ่มลดต่ำลง
 14. เทคนิคการทำงานร่วมกันของกลุ่ม รวมทั้งการประเมินโดยกลุ่มย่อมเป็นหนทางที่จะทำให้อุปสรรคได้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ
- สรุป สมาชิกในกลุ่มเข้าใจหลักการของกลุ่มสัมพันธ์ รับผิดชอบหน้าที่ของสมาชิกภายในกลุ่ม มีการช่วยเหลือกันทำให้สมาชิกสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างรวดเร็วและประสบผลสำเร็จได้

ลำดับขั้นการเรียนรู้ตามวิธีกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

การจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้ดำเนินการจัดคือครู หรือผู้ใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ต้องมีความรู้และเข้าใจขั้นตอนการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ไว้ดังนี้ (ทิสนา เขมมณี. 2522 : 205-206 ; อ้างถึงใน เรจินา จันทร์เพ็ญ. 2548 : 56)

1. การตั้งจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ครูไม่หลงทางในการจัดการเรียนการสอน ครูจำเป็นต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนให้ชัดเจน โดยกำหนดออกเป็น 2 ลักษณะ คือ จุดมุ่งหมายทั่วไป และจุดมุ่งหมายเฉพาะ และสำหรับจุดมุ่งหมายเฉพาะนั้น ควรเป็นจุดมุ่งหมายที่เขียนในเชิงพฤติกรรม (Behavioral or Performance Objectives) นอกจากนั้น จุดมุ่งหมายแต่ละประเภทอาจแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (Cognitive) ด้านทักษะ (Psychomotor) และด้านทัศนคติ (Affective) ทั้งนี้แล้วแต่ความเหมาะสมของเนื้อหาและจุดมุ่งหมายของครูผู้สอนสำหรับการสอนกลุ่มสัมพันธ์ โดยตรงนั้นการกำหนดจุดมุ่งหมายมักจะมีลักษณะดังกล่าว แต่ถ้าเป็นการใช้ทฤษฎี

กลุ่มสัมพันธ์ในการสอนเนื้อหาวิชาแล้ว จุดมุ่งหมายทั้งทั่วไปและ เฉพาะ ควรประกอบไปด้วย จุดมุ่งหมายที่ว่าด้วยเรื่องเนื้อหาวิชานั้นส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งควรเป็น จุดมุ่งหมายด้านกลุ่มสัมพันธ์ที่ต้องการจะสอดแทรกลงไป

2. การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ ในการสอนตามหลักทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์โดยส่วนใหญ่แล้ว มักจะประกอบไปด้วยขั้นตอนในการสอนดังนี้คือ

2.1 ขั้นนำ คือการปูพื้นฐานผู้เรียนให้มีความพร้อมในการเรียนหรือการสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ที่จะตามมา

2.2 ขั้นกิจกรรม คือการให้ผู้เรียนลงมือทำอะไรอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติตามกิจกรรมที่เตรียมไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรง ที่จะสามารถนำมาอภิปรายและวิเคราะห์ได้ในภายหลัง

2.3 ขั้นอภิปราย วิเคราะห์ คือการให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสได้แสดงความรู้สึกความคิดเห็นหลังจากที่ได้ทำกิจกรรมเสร็จไปแล้วในขั้นนี้ ครูจะต้องเป็นผู้นำทาง ช่วยให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์พฤติกรรมต่าง ๆ และอภิปรายร่วมกัน จนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2.4 ขั้นประยุกต์ใช้และสรุป หลังจากให้ผู้เรียนได้อภิปรายกันจนเกิดความเข้าใจตามที่ต้องการแล้ว ครูจะต้องช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดต่อไปถึงการนำเอาการเรียนรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริง เสร็จแล้วครูและผู้เรียนจึงจะช่วยกันสรุปถึงการเรียนรู้ทั้งหมดที่เกิดขึ้น

สำหรับการสอนกลุ่มสัมพันธ์โดยตรงนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมักจะ เป็นไปตามลำดับขั้นตอนดังกล่าว แต่ถ้าเป็นการใช้ทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์ในการสอนเนื้อหาวิชาแล้ว ในขั้นอภิปราย วิเคราะห์ และขั้นประยุกต์ใช้และสรุปนั้น ครูไม่ควรลืมที่จะแบ่งการอภิปรายออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชาส่วนหนึ่ง และด้านกลุ่มสัมพันธ์อีกส่วนหนึ่ง

3. การประเมินผล การประเมินผลเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็น ในกิจกรรมแทบทุกอย่างในการเรียนการสอนนี่ก็เช่นกัน หลังจากเสร็จสิ้นการสอนแล้วครูจำเป็นต้องประเมินผลว่าผู้เรียนได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ในขั้นนี้ครูจะต้องตรวจสอบดูเสมอว่าจุดมุ่งหมายนี้มีอะไรบ้าง การวัดผลก็จะต้องวัดให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย

นอกจากนั้น ครูจะต้องกำหนดลงไปให้ชัดเจน จะใช้วิธีการอะไรในการประเมินผล จุดมุ่งหมายแต่ละข้อ ทั้งนี้ครูจะต้องไม่ลืมว่าควรจะทำทางประเมินผลจุดมุ่งหมายทุกข้อ โดยเฉพาะในการใช้ทฤษฎีกลุ่มสัมพันธ์ ในการสอนเนื้อหาวิชานั้น จุดมุ่งหมายจะมีอยู่ 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา และด้านกลุ่มสัมพันธ์ครูจำเป็นต้องประเมินผลให้ครบทั้ง 2 ด้าน และจุดมุ่งหมายใดที่จำเป็นต้องใช้การติดตามผลระยะยาวเป็นวิธีการในการประเมินผล ครูก็ไม่ควรละเลยที่จะปฏิบัติให้บรรลุผลตามที่กำหนดไว้

นอกจากนี้ ทิศนา แชมมณี (2536 : 21 ; อ้างถึงใน เรจินา จันทรเพ็ญ. 2548 : 56) ได้กล่าวถึงวิธีที่กลุ่มใช้ในการทำงาน ผลงานของกลุ่มจะออกมาดีมากน้อยเพียงใดจะขึ้นกับวิธีการขั้นตอนที่กลุ่มใช้ในการทำงาน หากกลุ่มใช้วิธีการขั้นตอนที่เหมาะสมกับลักษณะงาน และลักษณะกลุ่มแล้ว ผลงานก็มักจะมีคุณภาพตามไปด้วยกระบวนการทำงานที่ได้รับการยอมรับว่า มีส่วนช่วยให้การทำงานบรรลุอย่างมีคุณภาพมีลำดับที่สำคัญดังนี้

1. ทำความเข้าใจในเป้าหมาย จุดมุ่งหมายของงาน
2. วางแผนงาน ซึ่งหมายถึง
 - 2.1 หาวิธีการและกำหนดขั้นตอนในการทำงาน
 - 2.2 วางแผนปฏิบัติในรายละเอียด
 - 2.3 แบ่งงานและมอบหมายงาน
3. ปฏิบัติตามแผนงาน และติดตามงาน
4. ประเมินผลและปรับปรุงงาน

วิธีการทำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็เพียงแต่จัดเวลาและสถานที่ให้เหมาะสมต่อกิจกรรมที่จะนำใช้เท่านั้น แต่ขั้นตอนสำคัญอยู่ที่การสร้างกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้ถูกต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 57-58) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์ลักษณะของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะศึกษาและพัฒนา เช่น ต้องการให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ก็จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงออก การกล้าตัดสินใจ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 นำลักษณะที่วิเคราะห์ได้มาตั้งเป็นวัตถุประสงค์ของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ โดยแต่ละกิจกรรมมุ่งพัฒนาลักษณะต่าง ๆ ที่ได้วิเคราะห์ไว้ในขั้นที่ 1

ขั้นที่ 3 สร้างกิจกรรมกลุ่มให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งควรได้รับการตรวจสอบในเรื่องความสอดคล้องของกิจกรรมกับจุดมุ่งหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญด้านกลุ่มสัมพันธ์ก่อนนำไปใช้จริง กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่นำมาใช้ส่วนใหญ่มีดังต่อไปนี้

- 3.1 เกม (Games)
- 3.2 บทบาทสมมติ (Role Play)
- 3.3 สถานการณ์จำลอง (Simulation)
- 3.4 การศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study)
- 3.5 กลุ่มย่อย (Small Group)
- 3.6 การตั้งคำถาม (Questioning Strategy)

3.7 การอภิปรายกลุ่ม (Discussion)

ขั้นที่ 4 ขั้นนำกิจกรรมกลุ่มไปทดลองใช้กับนักเรียนกิจกรรมขั้นนี้จะช่วยให้ได้ข้อมูลว่ากิจกรรมนั้นเหมาะสมกับผู้เรียนและบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผล ช่วยให้ทราบว่าการจัดกิจกรรมนี้บรรลุผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

สรุป ลำดับขั้นของการเรียนรู้ตามวิธีการกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ได้แก่

1 ขั้นนำ เป็นการสร้างบรรยากาศให้เหมาะสม ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียน แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย แนะนำวิธีเรียน กติกาหรือกฎการทำกิจกรรม รวมถึงระยะเวลาในการทำกิจกรรม

2 ขั้นกิจกรรม ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มๆ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม โดยเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน เช่น กิจกรรมเกม บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การตั้งคำถาม

3 ขั้นอภิปราย และวิเคราะห์ ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึกรู้สึกความคิดเห็น หลังจากทำกิจกรรมเสร็จไปแล้ว เป็นการถ่ายโอนประสบการณ์การเรียนรู้

4 สรุป ผู้เรียนสรุปรวบรวมความคิดให้เป็นหมวดหมู่ ครูช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดต่อไปถึงการนำไปใช้ในชีวิตจริง

5 ขั้นประเมินผล ผู้เรียนและครูร่วมกันประเมินผลด้วยวิธีการหลากหลาย เป็นการส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะการปฏิบัติจริง และความสามารถในการคิดสร้างสรรค์

วิธีการสอนที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

การจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ต้องอาศัยวิธีการสอนต่างๆ หลายวิธีไว้ดังนี้ (ทิสนา แจนมณี. 2545 : 152)

1. เกม (Game) เป็นวิธีการวิธีหนึ่งซึ่งสามารถนำมาใช้ในการสอนกลุ่มสัมพันธ์ได้ดี โดยครูผู้สอนสร้างสถานการณ์หรือเกมการเล่นขึ้น แล้วให้ผู้เรียนลงเล่นด้วยตนเองภายใต้ข้อตกลงหรือกติกาบางอย่างที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องตัดสินใจทำอย่างใดอย่างหนึ่ง อันจะมีผลออกมาในรูปของการแพ้การชนะ วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกการแก้ปัญหาและเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ

2. บทบาทสมมติ (Role-Play) วิธีการนี้มีลักษณะเป็นสถานการณ์สมมติเช่นเดียวกับเกม แต่มีการกำหนดบทบาทของผู้เล่นในสถานการณ์ที่สมมติขึ้นมา แล้วให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้น และ

แสดงออกตามธรรมชาติโดยอาศัยบุคลิกภาพ ประสบการณ์ และความรู้สึกนึกคิดของตนเองเป็นหลัก ดังนั้น วิธีการนี้จึงมีส่วนช่วยให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสศึกษาวิเคราะห์ถึงความรู้สึกและพฤติกรรมของตนและผู้อื่นอันจะก่อให้เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นอย่างลึกซึ้ง

3. กรณีตัวอย่าง (Case) เป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งซึ่งใช้กรณี หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง ๆ มาดัดแปลงและใช้เป็นตัวอย่างในการให้ผู้เรียน ได้ศึกษา วิเคราะห์และอภิปรายร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจและฝึกฝนหนทางแก้ไขปัญหานั้น วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียน ได้รู้จักคิดและพิจารณาข้อมูลที่ได้รับอย่างถี่ถ้วน และการอภิปรายจะช่วยให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน รวมทั้งการนำเอากรณีต่างๆ ซึ่งคล้ายคลึงกับชีวิตจริงมาใช้ จะช่วยให้การเรียนรู้มีลักษณะใกล้เคียงกับความจริง ซึ่งมีส่วนทำให้การเรียนรู้มีความหมายสำหรับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียน ได้ฝึกฝนการเผชิญและแก้ปัญหา โดยไม่ต้องรอให้พบกับปัญหาจริง

4. สถานการณ์จำลอง (Simulation) คือ การจำลองสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียน ได้ลงไปอยู่ในสถานการณ์นั้น และได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นจริงในเรื่องนั้น วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสทดลองแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งในสถานการณ์จริงผู้เรียนอาจจะไม่กล้าแสดง เพราะอาจจะเป็นการเสี่ยงต่อผลที่จะได้รับจนเกินไป

5. ละคร (Acting or Dramatization) เป็นวิธีการที่ให้ผู้เรียน ได้ทดลองแสดงบทบาทตามบทที่เขียนหรือกำหนดไว้ให้ โดยผู้แสดงจะต้องพยายามแสดงให้สมตามบทที่กำหนดไว้ โดยไม่ต้องนำเอาบุคลิกภาพและรู้สึกนึกคิดของตนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องอันจะมีส่วนทำให้เกิดผลเสียต่อการแสดงบทบาทนั้น ๆ วิธีการนี้เป็นวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้สาระ โดยการช่วยกันนำสาระมาแสดงให้เห็นชัด การที่ผู้เรียน ได้มีโอกาสแสดงละครร่วมกัน จะช่วยให้ผู้เรียน เกิดความรับผิดชอบในการเรียนรู้ร่วมกัน ได้ฝึกการทำงานร่วมกัน

6. การอภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group Discussion) เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ทุกคน ได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก และช่วยให้ผู้เรียน ได้ข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น การจัดกลุ่มย่อย มีหลายแบบต่าง ๆ กัน แล้วแต่วัตถุประสงค์ผู้จัด เช่น การอภิปรายกลุ่มแบบระดมสมอง (Brainstorming) การอภิปรายกลุ่มแบบฟิลลิป 66 (Phillip 66) หรือแบบกลุ่มหึ่ง (Buzz Group) การอภิปรายกลุ่มแบบเวียนรอบวง (Circular Response) และอภิปรายกลุ่มแบบกลุ่มซ้อน (Fishbow Technique) เป็นต้น

สรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ต้องอาศัยวิธีการสอนที่หลากหลายวิธี เช่น เกม บทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง ละคร และการอภิปรายกลุ่มย่อย

ประโยชน์ของการเรียนการสอนโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์

การเรียนการสอนแต่ละครั้งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้และเป็นไปตามเนื้อหาที่กำหนดไว้แสดงว่าได้ดำเนินการสู่ดวงด้วยดี จนเกิดผลดีดังนี้ (จันทิมา ถิมปีเจริญ. 2522 : 59-60 ; อ้างถึงใน เรจินา จันทรเพ็ญ. 2548 : 59)

1. ผู้เรียนรู้จักเข้าใจตนเองดีขึ้น ขอมรับข้อบกพร่องของตนเองเพื่อจะได้พยายามหาทางแก้ไข แม้จะทำได้เพียงบางส่วนก็ยังนับว่ามีคุณค่ากว่าการไม่ได้ทำอะไรเลย
 2. ผู้เรียนรู้จักคิด สังเกต ขึ้นมากกว่าเดิม
 3. ทำให้เป็นคนใจกว้างขึ้น เข้าใจผู้อื่นมากขึ้น ขอมรับว่าบุคคลอื่นมีทั้งข้อดี ข้อเสีย พฤติกรรมทุกอย่างมาจากสาเหตุ ขอมรับเหตุผลความคิดเห็นของผู้อื่น
 4. มีระเบียบวินัยในตัวเองมากขึ้น มีการวางแผนการทำงานไว้ล่วงหน้า ซึ่งรอบคอบกว่าเดิม
 5. มีวุฒิภาวะอารมณ์สูงกว่าเดิม จะตัดสินใจปัญหาใด ๆ ก็ใช้เหตุผลมากขึ้น
 6. รู้จักมองอะไรเป็นกลาง ๆ ไม่ค่อยโอนเอียงไปตามสิ่งที่ได้เห็น ได้ฟังมาทันที มีการไตร่ตรองมากขึ้นกว่าเดิม
 7. ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ทันที
จухา บุรีภักดี (2527 : 4 – 5 ; อ้างถึงใน เรจินา จันทรเพ็ญ. 2548 : 59) กล่าวถึง ผลดีในการสอนโดยใช้กลุ่มสัมพันธ์ไว้ดังนี้
1. นักเรียนที่ไม่ค่อยมีโอกาสได้แสดงออก หรือขี้อายจะได้มีส่วนร่วมช่วยในการเรียนมากขึ้น
 2. นักเรียนมีโอกาสสนใจกับเนื้อหาวิชา โดยมีการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และเกิดการเรียนรู้ และค้นพบด้วยตนเอง ไม่ใช่เป็นเพียงผู้รับฟังเท่านั้น
 3. การเรียนรู้จะสนองความต้องการของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจใคร่รู้อย่างจริงจัง
 4. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น โดยผู้เรียนจะต้องร่วมมือกับครูในการกำหนดเนื้อหา และความต้องการในการเรียน รวมทั้งเป็นผู้แสดงออกอย่างจริงจัง
 5. ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถจากความรู้ที่ตนมีอยู่และจากที่อื่น ๆ มาใช้ในการเรียนรู้ของตน
 6. ผู้เรียนสามารถเผชิญปัญหา และแก้ปัญหาทั้งหลายทั้งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และที่ประสบในชีวิตจริงได้อย่างจริงจัง

7. ครูเปลี่ยนบทบาทจากการพูด การบอก การออกคำสั่งการขู่เจ็ญลงโทษมาเป็นผู้คอยช่วยเหลือ และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนได้สามารถค้นหาคำตอบ และเกิดความเข้าใจผลของการเรียนรู้ โดยวิธีนี้จะมีความหมายต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง

8. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ตนได้ค้นพบด้วยตนเองนี้ ได้ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของตนเองได้ต่อไป ทั้งนี้ เพราะการค้นพบความจริงใด ๆ ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนมักจะจดจำได้ดี และมักจะมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้มากกว่าการเรียนรู้จากคำบอกเล่าของผู้อื่น

9. เป็นการช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและได้ฝึกทักษะต่างๆที่จำเป็นในการดำรงชีพ สามารถร่วมคิดและร่วมทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

10. เป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างกลุ่มนักเรียน การเรียนการสอน โดยวิธีการของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ก่อให้สมาชิกของกลุ่มเกิดความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ ความสามัคคี และการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการแก้ปัญหา

สรุปได้ว่า การเรียนการสอน โดยใช้กลุ่มสัมพันธ์มีประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอน โดยด้านผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออก เข้าใจตนเองดีขึ้น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงขึ้นกว่าเดิม ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง ส่วนด้านผู้สอนได้เปลี่ยนบทบาทจากการพูดออกคำสั่งมาเป็นผู้ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ เป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง ครู นักเรียน และกลุ่มนักเรียน

ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ มีความหมายที่หลากหลาย ซึ่งได้แนวความคิดจากทัศนะตามกรอบความคิดและเชื่อมแต่ละบุคคลยึดถือ นักวิชาการ ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

วีรพ พรเทวี (2542 : 14) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจว่าจะมีมากหรือน้อย

รัชชเวชช์ จำปาเทศ (2545 : 27) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง องค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่างๆ ที่บุคคลได้รับการสนองความพึงพอใจอาจจะเปลี่ยนแปลงได้เมื่อกาลเวลาและสถานการณ์แวดล้อมเปลี่ยนไป

วัชรภรณ์ กองมณี (2546 : 52) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ ในทางบวกและความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาและสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

กุลด์ลาซ และเริก (Gundlach and Reic 1992 : 37-50) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของบุคคลจากการได้พบปะกับพฤติกรรมให้สิ่งต่างๆ เป็นระดับความพึงพอใจของบุคคลที่เกิดจากการได้รับสิ่งต่างๆ ว่าหลังจากได้รับสิ่งนั้นแล้วสามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาหรือทั้งลดปัญหาและทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจมากขึ้นเพียงใด

สุลักษณ์ สุขแก้ว (2549 : 40) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ซึ่งจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหวังสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากเมื่อได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับวาระตอบสนองตามที่คาดหวังไว้หรือได้รับน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกพอใจที่มีต่อการได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุผลหรือเป้าหมายในการเรียนรู้

จากความหมายของความพึงพอใจ พอสรุปได้ว่า เป็นความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นจากภายในจิตใจของมนุษย์ ที่มีความรู้สึกต่อการปฏิบัติงาน ต่อสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ทั้งในด้านบวกและด้านลบ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นทฤษฎีทางพฤติกรรมศาสตร์ เกี่ยวกับลักษณะและความต้องการของมนุษย์ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างเสริมความพึงพอใจของบุคคลได้อย่างเหมาะสม ประกอบด้วยทฤษฎีที่สำคัญดังนี้ (ชบาไพร รัตนกาญจน์. 2554 : 36-37)

1. ทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow and Hierarchy of Need) อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) ได้ตั้งทฤษฎีนี้ โดยมีสาระสำคัญคือ มนุษย์จะมีความต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุดราบใดที่ยังมีชีวิตอยู่และความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็นลำดับชั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับ ความสำคัญโดยมนุษย์จะเกิดความต้องการในระดับต้นก่อน เมื่อความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว มนุษย์จะเกิดความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นมา ซึ่งความต้องการของมนุษย์จะเป็นดังผลักดันให้มนุษย์ทำสิ่งต่างๆ ลงไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการขึ้นมาสโลว์ ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ลำดับชั้นคือ

1.1 ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) หมายถึง ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่มนุษย์จะขาดมิได้ ได้แก่ ความต้องการด้านสรีระ ความต้องการด้านปัจจัย 4 ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึง ความมั่นคง ความปลอดภัย ทั้งทางด้านร่างกายจิตใจ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจเช่นการได้รับความปลอดภัยจากสิ่งต่างๆ รอบด้าน

1.3 ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นความต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมและการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

1.4 ความต้องการการยกย่องนับถือและยอมรับ (Esteem Needs) หมายถึง ความต้องการที่จะมีชื่อเสียงเกียรติยศ ได้รับการเคารพยกย่องในสังคม ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับนับถือว่าเป็นคนมีคุณค่า ยอมรับในความรู้ความสามารถ

1.5 ความต้องการที่จะประจักษ์ในตนเอง (Self Actualization) หมายถึง ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสมหวังในชีวิตที่อยากทำ อยากเป็นสิ่งที่ตนหวังไว้ ผืนไว้ได้ทำ อะไร ตามที่ตนเองต้องการอยากทำ และมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองต้องการทำ

2. ทฤษฎี ERG (ERG Theory) อัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer) มีความเชื่อว่า ความต้องการมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์เช่นเดียวกับ มาสโลว์ (Maslow) แต่ความต้องการตามแนวคิดอันเดอร์เฟอร์ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ

2.1 ความต้องการดำรงชีวิต (Existence Needs) เป็นความต้องการทางกายภาพและความต้องการทางวัตถุที่ช่วยให้มนุษย์อยู่รอดได้ เช่น อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัยนอกจากนี้ ค่าจ้างแรงงาน

ความมั่นคง ความปลอดภัย ก็จัดอยู่ในกลุ่มนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีของมาสโลว์ ความต้องการดำรงชีวิตจะรวมส่วนที่เป็นความต้องการทาง ด้านสรีระทั้งหมดกับบางส่วนของความต้องการกับความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) เป็นความต้องการที่รวมความต้องการทางสังคม ความต้องการความรู้สึกปลอดภัยในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกร ได้รับความยอมรับ การมีชื่อเสียงและการได้รับความยกย่องจากสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับทฤษฎีของมาสโลว์ ความต้องการด้านความสัมพันธ์นี้จะรวมถึงส่วนที่เป็นความต้องการความมั่นคง ปลอดภัย ความต้องการทางสังคม และบางส่วนของความต้องการเกียรติยศและศักดิ์ศรี

2.2 ความต้องการทำคนให้ประจักษ์ทั้งหมด ซึ่งอัลเดอร์เฟอร์ ตั้งทฤษฎีนี้ โดยแนวคิดพื้นฐานดังนี้

2.2.1 มนุษย์อาจมีความต้องการหลายๆ อย่างเกิดขึ้นในเวลาที่เดียวกัน โดยไม่จำเป็นว่าความต้องการเบื้องล่าง จะต้องได้รับการตอบสนองก่อนจะเกิดความต้องการเบื้องสูง

2.2.2 ยิ่งความต้องการได้รับการตอบสนองน้อยเพียงใดบุคคลก็จะมีความต้องการแต่ละประเภทมากยิ่งขึ้น

2.2.3 ยิ่งความต้องการระดับสูงได้รับการตอบสนองน้อยเท่าใดบุคคลก็จะมีความต้องการในระดับต่ำมากยิ่งขึ้นเท่านั้น

สรุป ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องด้านความพึงพอใจ เป็นทฤษฎีทางพฤติกรรม เกี่ยวกับลักษณะความต้องการ ในด้านต่างๆ ของมนุษย์ เป็นการตอบสนองความต้องการอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

การวัดความพึงพอใจ

การที่จะวัดว่าบุคคลใดมีความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่ มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างเครื่องมือในการวัด นักวิชาการ ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจดังต่อไปนี้

พณิศา ชัยปัญญา (2542 : 28) กล่าวว่า การ วัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ ถ้าถามดังกล่าว อาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ โดยทั่วไปนิยมใช้วิธีจัดอันดับสุขภาพ 5 ระดับ และประเด็นวัดความพึงพอใจเป็นทางบวก คะแนนจะเป็นดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
ระดับ 3 หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไว้ว่าจะแสดงออกจากคำพูด กริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ชวลิต ชูกำแหง (2543 : 110-115) กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจ หรือการวัดจิตพิสัยสามารถกระทำได้ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. การสังเกต (Observation) โดยการสังเกตคำพูด การกระทำ การเขียนของนักเรียนที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ครูต้องการวัด เช่น ต้องการวัดว่านักเรียนคนหนึ่งมีความสนใจ ต่อการเรียนมากน้อยเพียงใด ครูอาจสังเกตพฤติกรรมหรือการกระทำของนักเรียนในเรื่องต่างๆ เช่น การมาเรียน การตอบคำถามในชั้นเรียน การทำการบ้าน การส่งงาน

2. การสัมภาษณ์ (Interview) โดยการพูดคุยกับนักเรียนในประเด็นที่ครูอยากรู้ ซึ่งอาจเป็นความรู้สึก ทศนคติของนักเรียน เพื่อนำสิ่งที่นักเรียนพูดออกมาเกี่ยวกับลักษณะจิตพิสัยของนักเรียน ได้เช่น ครูอยากรู้ว่านักเรียนสนใจเรียนหรือไม่ ครูอาจพูดคุยกับนักเรียนว่า เคยอ่านหนังสืออะไรบ้าง เคยเขียน โปรแกรมอะไรดีๆบ้าง ลองเล่าให้ครูฟังหน่อย คำตอบของนักเรียนจะทำให้ครูประเมินได้ว่ามีความพึงพอใจในการเรียนมากน้อยเพียงใด

วิกเตอร์ (Victor. 1964 : 100) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดความพึงพอใจได้ว่า การวัดความพึงพอใจโดยทั่วไปจะใช้วิธีสัมภาษณ์ หรือใช้แบบสอบถาม การจะเลือกใช้วิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะวัด เช่น กลุ่มบุคคลที่สามารถอ่านและเข้าใจสื่อทางภาษาได้จึงจะใช้แบบสอบถาม เพราะนอกจากจะประหยัดเวลาแล้ว ผู้ตอบยังมีอิสระที่จะตอบ ส่วนใหญ่ในกรณีกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถอ่านสื่อทางภาษาได้ จำเป็นต้องใช้วิธีการสัมภาษณ์ แต่ต้องแก้ไขปัญหาวินิจฉัยเรื่อง

ความอิสระของผู้ตอบในด้านข้อคำถามนั้น บุคคลจะถูกถามถึงระดับความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ ในสิ่งนั้น ในแง่มุมต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของเรื่องที่ต้องการจะศึกษา

สรุป วิธีการวัดความพึงพอใจ มีหลายแบบหลายวิธี ได้แก่ การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต ให้เลือกใช้ตามความเหมาะสม เข้ากับกลุ่มตัวอย่าง และให้ตรงกับ วัตถุประสงค์ของเรื่องที่ต้องการจะวัดหรือต้องการที่จะศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะด้านการเขียน และการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้รวบรวมทั้งงานวิจัยในประเทศ และงานวิจัยต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้างานวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะด้านการเขียน และการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ ไว้ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ประไพ แสงดา (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมเสริมการเล่านิทานไม่จบเรื่องที่มีต่อความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาเป็น นักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 15 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยในแต่ละช่วงระยะเวลาของการจัดกิจกรรมเสริมการเล่านิทานไม่จบเรื่องมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นความสามารถด้านการเขียนสูงขึ้น

รัฐจวน ประโมจณี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมเสริมการเล่านิทานประกอบภาพที่มีต่อความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาเป็น นักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรมและระหว่างการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพในแต่ละช่วงสัปดาห์มีความสามารถด้านการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

กัญระญา รุ่งเรือง (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบหลากหลายด้วยรูปแบบ BASIC I.D ของ ซู (Sue) ต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า หลังสิ้นสุดการทดลอง 1 สัปดาห์ นักเรียนที่ร่วมการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบหลากหลายมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองและเจตคติต่อความมีวินัยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองส่วนเจตคติต่อมีวินัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และหลังสิ้นสุดการทดลอง

3 สัปดาห์นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มแบบหลากหลายมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองสูงกว่า หลังสิ้นสุดการทดลอง 1 สัปดาห์ ส่วนเจตคติต่อความมีวินัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นฤมล เจียบแหลม (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติมีพัฒนาการด้านการเขียนสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

พงษ์สานต์ เย็นอ่อน (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติ การใช้กรณีตัวอย่างนิทาน และการอภิปรายกลุ่ม เพื่อพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดพฤติกรรมของนักเรียนหลังการสอน โดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยจากแบบสังเกตพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนหลังการสอน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อนงค์ วรพันธ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นนิทานประกอบการทำสมุดเล่มเล็ก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นนิทานประกอบการทำสมุดเล่มเล็กรายบุคคล กิจกรรมการเล่านิทานประกอบการทำสมุดเล่มเล็ก และกิจกรรมการเล่านิทานแบบปกติ มีพัฒนาการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กมล ชุกสั้น (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.41/82.73 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เรียนด้วยการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พรพรรณ ร้าไพรุจิงค์ (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ ทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การวาด ภาพประกอบการพิมพ์ภาพ ผลการศึกษาว่า ทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การวาดภาพประกอบการพิมพ์ภาพสูงกว่าก่อนทำ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การวาดภาพประกอบการพิมพ์ภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ พบว่าเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่มีทักษะการเขียนทั้ง โดยรวมและรายด้านเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ

95.00 ของนักเรียนทั้งหมด

กรรณิการ์ พลภูมิ (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ มีความฉลาดทางอารมณ์หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มร้อยละ 91.56

กฤติกา จันทระเกษม (2553 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การใช้ผังความสัมพันธ์ทางความหมายในการเรียนแบบกลุ่มสัมพันธ์เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่าน การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษและการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังความสัมพันธ์ทางความหมายในการเรียนแบบกลุ่มสัมพันธ์ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังความสัมพันธ์ทางความหมายในการเรียนแบบกลุ่มสัมพันธ์มีความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังความสัมพันธ์ทางความหมายในการเรียนแบบกลุ่มสัมพันธ์เห็นคุณค่าในตนเองหลังการทดลองไม่สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

พิศสมัย พรหมชาติ (2553 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน เรื่อง เราชักเมืองไทย และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองพิทยา 3 (วัดสว่างฟ้าพุทธาราม) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน มีค่า 88.67/92.36 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำพื้นฐาน เรื่อง เราชักเมืองไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองพิทยา 3 (วัดสว่างฟ้าพุทธาราม) สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพิทยา

นิภาวรรณ ประธาน (2554 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.07/85.52 2.

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์ หลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิญา เวียงใต้ (2555 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมสาระนาฏศิลป์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ชุดกิจกรรมสาระนาฏศิลป์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.12/86.57 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มากที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ และเทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ พบว่า พบสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนการทำแบบฝึกทักษะ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเตรียมพร้อมด้านการเขียนให้กับนักเรียนอนุบาล ช่วยให้นักเรียนเกิดความพร้อมด้านการเขียน

งานวิจัยต่างประเทศ

ฟิลลิปส์ (Phillip. 1986 : 36 ; อ้างถึงใน จิมราญ สุพรหมอินทร์. 2553 : 38) ได้วิจัยเรื่องการใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นเครื่องช่วยในการพัฒนาภาษาเขียนของเด็ก การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการทดลองใน โรงเรียนชนบทรัฐนิวฟาวด์แลนด์ โดยใช้กลุ่มประชากรเป็นนักเรียน 6 ชั้นเรียน ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มทดลองมา 1 ชั้นเรียนอีก 5 ชั้นเรียนที่เหลือเป็นกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองเขียนและอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กที่คัดเลือกแล้ว ได้แก่ กวีนิพนธ์ นิทาน เทพนิยาย โดยกำหนดหัวข้อสำคัญในการพิจารณา คือ ในด้านเนื้อหา การใช้ศัพท์ โครงสร้าง ประโยค การแสดงออกทางการเขียนและควรรีเริ่ม ผลการทดลองปรากฏว่า การใช้วรรณกรรมช่วยทำให้เด็กนักเรียนกลุ่มทดลองมีมาตรฐานการเขียนการแสดงออกทางพัฒนาการด้านภาษาคึกกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้ยังใช้เทคนิคของวรรณกรรมพัฒนาภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยยังเป็นประโยชน์ในการใช้วรรณกรรมสำหรับเด็กช่วยพัฒนาภาษาและความคิดที่กว้างขวาง รวมทั้งรูปแบบการเขียนที่ดีแก่เด็กด้วย

วิลสันและคณะ (Wilson and et al. 1986 : 32) ได้ศึกษานิสัยการอ่านหนังสือของเด็กบรรทัดฐานใหม่ของวรรณกรรม ข้อมูลของการวิเคราะห์ เหตุผลสำคัญในการสอนให้นักเรียนอ่าน

วรรณกรรม การอ่านช่วยเพิ่มแนวความคิดร่วมสมัยกับเด็ก ซึ่งเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ วรรณกรรมสำหรับเด็ก และผลผลิตจากการอ่านจะช่วยให้เข้าใจกระบวนการและธรรมชาติของ ภาษารวมทั้งการเรียนภาษาด้วย ผลการทดลองที่ได้นำมาวิเคราะห์ พบว่า เด็กมีความเข้าใจภาษามาก ขึ้นใช้คำศัพท์ได้มากขึ้น อ่านได้เร็วขึ้น ซึ่งถ้าเป้าหมายในการสอนอ่านวรรณกรรมประสบผลสำเร็จ เช่นนี้เด็กก็จะเห็นความสำคัญของการอ่านสามารถที่จะอ่านหนังสือเป็นกิจนิตย จะเห็นได้ว่า วรรณกรรมสำหรับเด็กจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านเนื้อหา ความรู้ การพัฒนาทางภาษา การสร้าง นิสัยที่ดีในการอ่านรวมทั้งรูปแบบของภาษา ในฐานะครูผู้สอนต้องสามารถแยกแยะได้ว่า สิ่งใด ถูกต้องควรนำมาเป็นแบบอย่าง

มอร์โร (Morrow, 1990 ; อ้างถึงใน อัมพร ศรีหรัญ. 2540 : 31) ได้ศึกษาผลการ เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนในขณะที่เล่น โดยทดลองกับ เด็กปฐมวัย ดังนี้กลุ่มที่ 1 จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ คือ กระดาษ ดินสอ และหนังสือต่าง ๆ ที่ครูคอยให้ คำแนะนำและส่งเสริมการใช้วัสดุต่างๆ กลุ่มที่ 2 จัดสภาพแวดล้อมเป็นการเล่นสมมติในเรื่องคลินิก สัตวแพทย์มีการจัดสถานที่โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สัมพันธ์กับเรื่องที่เล่น และนำวัสดุในการอ่านเขียน ต่างๆ มาประกอบการเล่น โดยมีครูแนะนำการใช้วัสดุอุปกรณ์และการเล่น กลุ่มที่ 3 จัด สภาพแวดล้อมเหมือนกลุ่มที่ 2 แต่ไม่มีครูแนะนำ กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุมไม่มีการเปลี่ยนแปลง สภาพแวดล้อม จากการสังเกตพฤติกรรมพบว่า ในกลุ่มที่ 1 และ 2 จะมีจำนวนเฉลี่ยของเด็กเข้าทำ กิจกรรมและมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการอ่านและเขียน ในระหว่างการเล่น เช่น การอ่านตัวอักษรการเล่าเรื่องการอ่านออกเสียง การอ่านให้เพื่อนฟัง การวาดภาพ การขีดเขียน การเขียนตามรอย การคัดลอกคำ ฯลฯ มากกว่ากลุ่มที่ 3 และ 4 และพบว่า พฤติกรรมในการอ่านและ เขียนของเด็กที่จะเกิดขึ้นอย่างเต็มใจและสมัครใจ และมีมากขึ้นในช่วงเล่นอิสระ

เซทวาทีกอฟ และลินดา (Sethwartykopf & Linda 1994 : 47) ศึกษาเรื่อง พัฒนาโปรแกรมการป้องกันและพัฒนาศีลธรรมกับเด็กนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการให้คำปรึกษากลุ่มขนาดเล็กในห้องแนะแนว โดยการสอนให้เด็ก เห็นคุณค่าในตนเองสอนทักษะทางสังคมและความมีวินัยในตนเอง ทำการทดลองก่อนและ หลังการทดลอง พบว่า นักเรียนมีทักษะทางสังคม ความมีวินัยในตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง และมีเหตุผลเพิ่มขึ้น

มามานัสและจีไฮเกน (Mamanus & Gehirgen, 1996 ; อ้างถึงใน อรอนงค์ นิมาชัยกุล. 2545) ได้ศึกษาการใช้และการประเมินการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์และกลุ่มผู้สอนและกลุ่มผู้เรียน จำนวน 26 คนและ 38 คน ตามลำดับพบว่าผู้สอนส่วนใหญ่รายงานว่า มีการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ เกือบทุกวัน และการเรียนรู้แบบนี้ทำให้เกิดผลลัพธ์ทางการศึกษา สังคม เจตคติที่ดี จากการสังเกต

ผู้เรียนพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนการสอน โดยตรงเช่น การฟังเพื่อน หรือการดูเพื่อนปฏิบัติงานเกิดขึ้นบ่อยมากในระหว่างมีกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งยืนยันได้ว่าการเรียนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นการเรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ซัม (Schum. 1995 : A ; อ้างถึงใน นฤมล เจียบแหลม. 2545 : 39) ได้ศึกษาธรรมชาติในการเขียนของเด็กปฐมวัย อายุ 4-5 ปี จำนวน 14 คน ใช้เวลาในการศึกษา 9 เดือน ขณะอยู่ที่บ้านและโรงเรียน โดยให้เด็กเขียนภาพร่วมกับครอบครัว ครูและเพื่อนร่วมชั้นซึ่งแบ่งการเขียนออกเป็น 2 แบบ คือการเขียนที่เป็นทางการ เช่น การเขียนถึงครูประจำชั้น เขียนเกี่ยวกับหน้าที่ของตน เป็นต้น และการเขียนที่ไม่เป็นทางการ เช่น การเขียนสร้างสรรค์กับเพื่อนนอกเหนือหลักสูตร การเขียนสิ่งที่เด็กจินตนาการ เป็นต้น จากการศึกษาพบว่า การเขียนของเด็กทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนจะสื่อความหมายแตกต่างกัน โดยการเขียนที่ไม่เป็นทางการเด็กจะมีความคิดสร้างสรรค์ในการสื่อสารและสร้างผลงานอย่างประณีต ได้ดีกว่าการเขียนอย่างไม่เป็นทางการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บลัด (Blood. 1996 : Abstract) ได้ศึกษาความสามารถทางภาษาของเด็กอายุ 3-5 ปี จำนวน 67 โรงเรียน โดยการทดสอบพัฒนาการทางภาษาการรับรู้ การเขียนและมีการศึกษาระยะยาว มีผู้ปกครองของเด็กเข้าร่วม 56 คน เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนของเด็ก จากการศึกษาพบว่าการเรียนรู้ภาษาของเด็กขึ้นอยู่กับความสนใจของเด็ก และเจตคติของผู้ปกครองในกระบวนการเรียนรู้เพื่ออ่านออกเขียนได้และส่งเสริมให้เด็กเขียนชื่อตนเองจะทำให้มีความสามารถในการเรียนรู้การอ่านเขียน ได้อย่างมีความหมาย เพราะชื่อของเด็กถูกเรียกอยู่เป็นประจำทุกวัน และเป็นคำที่สามารถนึกภาพได้ หากสามารถเขียนชื่อตนเองได้จะเป็นแนวทางขยายความสามารถในการรับรู้คำอื่นต่อไป

เฮเลนดี แมริลินน์ (Helend Marilyn. 2003 : Abstract ; อ้างถึงใน รัฐจวน ประโมจนิย์. 2544 : 41) ได้ศึกษาองค์ประกอบทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยกับความสามารถในการพิมพ์เฉลี่ยและต่ำกว่าการพิมพ์เฉลี่ยกับเด็กเกรด 1 และเด็กเกรด 2 ซึ่งได้แบ่งเป็น 2 กลุ่มตามคะแนนจากแบบทดสอบลายมือ เด็กทั้ง สองกลุ่มได้รับมอบหมายให้ทำงาน 4 อย่างคือ การเขียนแบบรูปแบบเรขาคณิต รูปแบบการจับคู่ ตัวอักษรกลับด้านและการสัมผัสสายนิ้วมือตามลำดับ สรุปได้ว่า เด็กเกรด 1 และเด็กเกรด 2 กลุ่มคะแนนการพิมพ์เฉลี่ยมีความชำนาญในทักษะการพิมพ์ในเรื่องการสัมผัส สายนิ้วมือและจับคู่รูปภาพ รูปแบบมากกว่าเด็กที่อยู่ในกลุ่มต่ำกว่า คะแนนการพิมพ์เฉลี่ยแสดงว่าคำสั่งตรงของการพิมพ์ตัวอักษรพัฒนาปริมาณและคุณภาพของตัวอย่างการเขียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ และเทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ในต่างประเทศ พบว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะเตรียมความพร้อมด้านการเขียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น มีความสามารถด้านการเขียนเพิ่ม

มากขึ้น นอกจากนี้การใช้แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านการเขียนยังช่วยให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้น่าสนใจ สนุกสนาน เพื่อดึงดูดนักเรียนไม่เบื่อหน่าย ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล 2 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาลกันตวจระมวล สังกัดกองการศึกษา สำนักงานเทศบาลตำบลกันตวจระมวล อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 62 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลกันตวจระมวล สังกัดกองการศึกษา สำนักงานเทศบาลตำบลกันตวจระมวล อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 18 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ชนิด ประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 จำนวน 7 ชุด

- 1.1 ชุดที่ 1 การฝึกเขียนพยัญชนะ ง จ บ ป ย
- 1.2 ชุดที่ 2 การฝึกเขียนพยัญชนะ น ฉ พ ฟ ห ท ฑ ห
- 1.3 ชุดที่ 3 การฝึกเขียนพยัญชนะ ด ต ล ส ก ถ ภ
- 1.4 ชุดที่ 4 การฝึกเขียนพยัญชนะ ฉ ฌ ฎ ฎ ฐ ฑ ฒ
- 1.5 ชุดที่ 5 การฝึกเขียนพยัญชนะ อ ฮ ค ศ ฌ
- 1.6 ชุดที่ 6 การฝึกเขียนพยัญชนะ ผ ฝ ข ษ ฐ ฌ
- 1.7 ชุดที่ 7 การฝึกเขียนพยัญชนะ ม ฆ ฎ ฏ ฐ

2. แผนการจัดประสบการณ์การเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้การเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ ในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ จำนวน 7 แผน สัปดาห์ละ 2 วัน วันจันทร์ และวันพุธ วันละ 2 คาบ คาบละ 30 นาที

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อวัดความสามารถในการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 หลังเรียนด้วยแบบทดสอบมีลักษณะเป็นรูปภาพ จำนวน 3 ชุดๆ ละ 10 ข้อ รวม 30 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ ใช้แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย จำนวน 8 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีรายละเอียดในการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสัมพันธ์

1.2 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียน ในรายละเอียดของหลักการสร้าง จิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ประโยชน์ของแบบฝึก และหลักการนำเอาแบบฝึกไปใช้ประโยชน์เพื่อในกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสัมพันธ์

1.3 ศึกษาความหมายของการเตรียมความพร้อมด้านการเขียน และพฤติกรรมที่แสดงว่านักเรียนเกิดความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย

1.4 สร้างแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2

1.5 นำแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

1.6 นำแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้การเทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว พร้อมกับแบบประเมินแบบฝึกทักษะไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะ ในด้านจุดประสงค์ของการเรียนรู้ด้านเนื้อหา ด้านการนำเสนอ กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล โดยใช้แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ต (Likert) 5 ระดับคือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด โดยกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประกอบด้วย

1.6.1 นางเป็ญจวรรณ เสาวโค วุฒิการศึกษา ค.ม. สาขาหลักสูตรและการสอน
ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านสารภี วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1.6.2 นางสาวมนัสวรรณ สุดดี วุฒิการศึกษา ค.ม. สาขาหลักสูตรและการสอน
ตำแหน่ง ครู โรงเรียนเทศบาล 1 “สุรินทร์วิทยาคม” วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้าน
หลักสูตร

1.6.3 นายวิษณุ อุพลรัมย์ วุฒิการศึกษา ค.ม. สาขาหลักสูตรและการสอน
ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านแสงทอง วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1.7 นำคะแนนจากแบบประเมินแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียน
พยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ของผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 3 คน มาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 :
166)

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.51-5.00	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	เหมาะสมในระดับมาก
2.51-3.50	เหมาะสมในระดับปานกลาง
1.51-2.50	เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด
1.00-1.50	เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านจะต้องมีคะแนนเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด.
2545 : 74) ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้
เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 พบว่า มีค่าเฉลี่ยในภาพรวม เท่ากับ
4.71 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการ
เรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (ภาคผนวก จ)

1.8 ปรับปรุงแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (ข้อ 1.6.1 – 1.6.3)

1.9 นำแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ทั้งหมดที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลอง (Try Out) หาประสิทธิภาพร่วมกับแผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาลกันตวจระมวล สังกัดกองการศึกษา สำนักงานเทศบาลตำบลกันตวจระมวล ภาคเรียนที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องด้านความเหมาะสมของการใช้ภาษา เวลา การสื่อความหมาย ความเหมาะสมของภาพประกอบ และลักษณะรูปเล่มของแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.9.1 การทดลองแบบ 1 : 1 ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับอ่อน ประเภทละ 1 คน รวม 3 คน ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง และสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อม ผู้วิจัยสังเกตอย่างใกล้ชิด บันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อม และซักถามนักเรียนถึงข้อบกพร่องของแบบฝึกทักษะ ในขณะที่เรียนของนักเรียนแต่ละคน พบข้อบกพร่องคือ ความไม่ชัดเจนด้านการใช้ภาษา ใช้เวลามากกว่าที่กำหนด แบบการประเมินไม่ชัดเจน จึงได้ปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำไปทดลองต่อไป

1.9.2 ทดลองแบบ 1: 10 ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขจากการทดลองแบบ 1:1 ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มนักเรียนจำนวน 9 คน ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยคละกัน ได้แก่ นักเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และนักเรียนอ่อน 3 คน โดยนำแบบฝึกทักษะไปให้นักเรียนใช้ทีละชุด พบข้อบกพร่องคือ ขนาดของตัวอักษรมีขนาดไม่เท่ากัน และไม่ตรงบรรทัดที่กำหนดไว้จึงได้ปรับขนาดของตัวอักษรให้มีขนาดเท่ากันทุกบรรทัด และปรับขนาดของบรรทัดให้เท่ากับขนาดของตัวอักษร

1.9.3 ทดลองแบบ 1:100 ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาลกันตวจระมวล โดยใช้นักเรียนชั้นอนุบาล 2/2 จำนวน 21 คน และ 2/3 จำนวน 9 คน รวม 30 คน เสมือนการทดลองจริงแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบฝึกไปใช้คู่กับแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียนใช้ทีละชุดแล้วเก็บรวบรวมคะแนนเพื่อศึกษาคำนวณหาค่าทางสถิติ ผลปรากฏว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.21/80.11 (ภาคผนวก ฉ)

1.10 นำแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำมาปรับปรุง เพื่อให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

1.11 นำแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้การเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์แล้วนำไปใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ห้อง 1 โรงเรียนอนุบาลกันตวจระมวล สังกัดกองการศึกษา สำนักงานเทศบาลตำบลกันตวจระมวล ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 คน

2. แผนการจัดประสบการณ์การเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

2.2 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ เอกสารหลักสูตรและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเขียนแผนการจัดประสบการณ์

2.3 นำความรู้ที่ได้ศึกษา มาสร้างแผนการจัดประสบการณ์ พัฒนาความพร้อมด้านการเขียน จำนวน 7 แผน ให้สอดคล้องกับแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2

2.4 นำแผนการจัดประสบการณ์ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมให้ข้อเสนอแนะ

2.5 นำแผนการจัดประสบการณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดประสบการณ์ ได้แก่ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล โดยใช้

เกณฑ์การประเมิน ตามวิธีลิเคอร์ท์ ซึ่งมี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 69 – 72)

เหมาะสมมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	4.51 – 5.00 คะแนน
เหมาะสมมาก	มีค่าเท่ากับ	3.51 – 4.50 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	2.51 – 3.50 คะแนน
เหมาะสมน้อย	มีค่าเท่ากับ	1.51 – 2.50 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1.00 – 1.50 คะแนน

โดยกำหนดเกณฑ์ผ่านจะต้องมีคะแนนเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 74) ผลการประเมินแผนการจัดประสบการณ์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยในภาพรวม เท่ากับ 4.96 แสดงว่าแผนการจัดประสบการณ์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ภาคผนวก จ)

2.6 นำแผนการจัดประสบการณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ได้ดำเนินการสร้างและหาคูณภาพตามลำดับดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับเด็กปฐมวัย

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ทั้ง 7 แผน เป็นปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด โยงเส้นจับคู่ จำนวน 1 ชุด และแบบเติมคำตามรูปภาพ จำนวน 1 ชุด รวมเป็น 40 ข้อ แต่ต้องการใช้จริง 30 ข้อ

3.3 นำแบบทดสอบวัดทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

3.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมประเมินความสอดคล้อง เพื่อหาความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+ 1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงจุดประสงค์ที่กำหนด
0	หมายถึง	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงจุดประสงค์ที่กำหนด
- 1	หมายถึง	เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่

กำหนด

3.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า Index of Item – Objective Congruence (IOC) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป (สมนึก กัทธิษณี, 2553 : 220) ซึ่งแสดงว่า ข้อสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงในการวัดตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบทดสอบไว้จำนวน 30 ข้อ (ภาคผนวก จ)

3.6 นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนอนุบาล กันตวจระมวล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อ ตามเกณฑ์คือ ค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542 : 238 - 239) ผลปรากฏว่าผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าความยากง่าย เท่ากับ 0.20 - 0.40 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.70 - 0.80 จากนั้นนำแบบทดสอบไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีของ โลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 90) ผลปรากฏว่ามีค่า เท่ากับ 0.7764 ซึ่งมีค่าสูงและผ่านเกณฑ์ (ภาคผนวก ฉ)

3.7 นำแบบทดสอบไปจัดพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์เพื่อใช้ในการทดลอง

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับ ดังนี้

4.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เนื้อหาสาระ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์

4.2 นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งมี 3 ระดับ โดยกำหนดการให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 3 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

คะแนน 2 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

คะแนน 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบด้านเนื้อหา ความถูกต้อง และความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลปรากฏว่าผ่านเกณฑ์ทุกข้อ และมีค่าเฉลี่ย โดยรวมเท่ากับ 4.60 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ภาคผนวก จ)

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และให้ข้อเสนอแนะอีกครั้งหนึ่ง

4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ห้อง 1 โรงเรียนอนุบาลกันตังจระมวล จำนวน 18 คนต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ One - Group Pre - test Post - test Design (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 249) ดังแสดงในตาราง 3.1

ตาราง 3.1 แบบแผนการทดลองแบบ One - Group Pre - test – Post - test Design

กลุ่ม	Pre - test	Treatment	Post - test
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T₁ แทน ทดสอบก่อนเรียน

X แทน การเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียน
พหุชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์

T₂ แทน ทดสอบหลังเรียน

2. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ก่อนทำการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์

2.2 ทดสอบก่อนเรียน กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดความพร้อมด้านการเขียนพหุชนะไทย โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 3 ชุดๆ ละ 10 ข้อ และเก็บรวบรวมคะแนนเพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติ

2.3 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง ตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่กำหนด และใช้แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุชนะไทย ประกอบการเรียนการสอนตามที่ระบุในแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ระหว่างวันที่ 12 พฤศจิกายน - 12 ธันวาคม 2555 ใช้เวลา 8 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2.4 เมื่อจบบทเรียนให้นักเรียนทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดความพร้อมด้านการเขียนพหุชนะไทย และเก็บรวบรวมคะแนน เพื่อคิดคำนวณหาค่าทางสถิติ

2.5 แจกแบบประเมินความพึงพอใจให้แก่ นักเรียนคนละ 1 ฉบับ เพื่อให้ นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุชนะไทย และเก็บรวบรวมคะแนน เพื่อคิดคำนวณหาค่าทางสถิติ

ในการดำเนินการทดลองผู้วิจัยได้กำหนด วัน เวลา ในการทดลองดังตาราง 3.2

ตาราง 3.2 กำหนดการทดลองตามแผนการจัดประสบการณ์

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	เวลา / ชั่วโมง
9 พฤศจิกายน 2555	ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ	1
12 พฤศจิกายน 2555	แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 เรื่อง การเขียนตัวพยัญชนะ ง จ บ ป ย	1
14 พฤศจิกายน 2555	แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 เรื่อง การเขียนตัวพยัญชนะ น ฉ พ ฟ พ	1
19 พฤศจิกายน 2555	แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 เรื่อง การเขียนตัวพยัญชนะ ท จา ห แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 เรื่อง การเขียนตัวพยัญชนะ ค ต	1/2 1/2
21 พฤศจิกายน 2555	แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 เรื่อง การเขียนตัวพยัญชนะ ถ ศ ก ถ ภ	1
26 พฤศจิกายน 2555	แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 เรื่อง การเขียนตัวพยัญชนะ ฉ ฌ ฎ ฏ วรร ฐ	1
28 พฤศจิกายน 2555	แบบฝึกทักษะชุดที่ 5 เรื่อง การเขียนตัวพยัญชนะ อ ฮ ก ศ ต	1
3 ธันวาคม 2555	แบบฝึกทักษะชุดที่ 6 เรื่อง การเขียนตัวพยัญชนะ ผ ฝ ย ข ช ซ ฅ	1
12 ธันวาคม 2555	แบบฝึกทักษะชุดที่ 7 เรื่อง การเขียนตัวพยัญชนะ ท จา ห	1
13 ธันวาคม 2555	ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิม จำนวน 30 ข้อ	1
13 ธันวาคม 2555	ตอบแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน	1/2

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ตามเกณฑ์ 80/80 วิเคราะห์โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โดยใช้สถิติ t - test Dependent กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายโดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 74)

คะแนน 2.51 – 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

คะแนน 1.51 – 2.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 0.51 – 1.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน . ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด.

2545 : 106)

$$\text{สูตร S.D.} = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 \sum แทน ผลรวม
 N แทน จำนวนผู้เรียน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ E_1/E_2 มีสูตรการคำนวณ ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2549 : 220)

2.1.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนในระหว่างการทดลอง
 A แทน คะแนนเต็มของการทำกิจกรรมในระหว่างการทดลอง
 N แทน จำนวนผู้เรียน

2.1.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์

$$\text{สูตร } E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

2.2 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติ

2.2.1 การหาความเที่ยงตรง (Content Validity) ตามเนื้อหาของแบบทดสอบแต่ละข้อโดยใช้สูตร IOC เป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม ตามวิธีของ โรวินELLI (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) มีสูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 218 – 220)

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2.2 การหาความยากง่าย (Difficulty : P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 212)

$$\text{สูตร } P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากง่ายของข้อสอบ

R แทน จำนวนคนตอบถูก

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

2.2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้วิธีของ เบรนแนน (Brennan) จากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 90)

$$\text{สูตร } B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก

U แทน จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

L แทน จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

N_1 แทน จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์

N_2 แทน จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.2.4 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพญูชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โดยใช้ค่าของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอิงเกณฑ์ ใช้สูตรของโลเวท (Lovett) ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 230)

$$\text{สูตร } r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	X_i	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t - test (Dependent Sample t - test) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 112)

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพญชชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมาย และเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 ตามเกณฑ์ 80/80
ปรากฏผลดังตาราง 4.1 – 4.3

ตาราง 4.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E) ของคะแนนระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2

ชุดที่	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\sum X$	\bar{X}	S.D.	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
1	18	75	1211	67.28	6.43	89.70
2	18	120	1844	102.44	13.24	85.37
3	18	105	1725	95.83	7.49	91.27
4	18	105	1725	95.83	8.46	91.27

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ชุดที่	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\sum X$	\bar{X}	S.D.	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
5	18	75	1215	67.50	7.06	90.00
6	18	105	1585	88.06	9.25	83.86
7	18	75	999	55.50	7.80	74.00
รวม	-	660	10304	572.44	8.53	86.73
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ						86.73

จากตาราง 4.1 พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยในระหว่างทดลองด้วยทำแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพญูชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ทั้ง 7 ชุด เท่ากับ 572.44 จากคะแนนเต็ม 660 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.73 แสดงว่ามีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 86.73

ตาราง 4.2 ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ของคะแนนสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพญูชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2

คะแนนสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม
30	3	90
29	1	29
28	2	56
27	2	54
26	2	52
25	1	25
24	3	72

ตาราง 4.2 (ต่อ)

คะแนนสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม
21	1	21
20	1	20
19	2	38
รวม	18	457
\bar{X}		25.38
S.D.		3.69
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ		84.63

จากตาราง 4.2 พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพญชุนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 เท่ากับ 25.38 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.63 แสดงว่ามีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 84.63

ตาราง 4.3 ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพญชุนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 ตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ค่าประสิทธิภาพ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	660	572.44	48.64	86.73
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	30	25.38	3.69	84.63
ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ	86.73/84.63			

จากตาราง 4.3 พบว่า แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 86.73/84.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ดังแสดงในตาราง 4.4

ตาราง 4.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	18	20.1111	5.08619	8.15*
หลังเรียน	18	25.3889	3.69640	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.4 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 ดังตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์

รายการ	ระดับความพึงพอใจ			ลำดับที่
	\bar{X}	S.D	แปลความหมาย	
1. มีรูปภาพประกอบสวยงาม	3.00	0.00	ระดับมาก	1
2. แปลกใหม่น่าสนใจ	2.77	0.54	ระดับมาก	6
3. อ่านแล้วเข้าใจง่าย	2.77	0.54	ระดับมาก	6
4. ได้รับความสนใจ	2.55	0.78	ระดับมาก	8
5. กิจกรรมเหมาะสมกับวัย	2.88	0.47	ระดับมาก	4
6. มีความสุขกับการเรียน	2.88	0.32	ระดับมาก	3
7. ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	3.00	0.00	ระดับมาก	1
8. ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	2.83	0.38	ระดับมาก	5
รวมเฉลี่ย	2.83	0.37	ระดับมาก	

จากตาราง 4.5 พบว่า นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.83$, S.D = 0.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 1 มีรูปภาพประกอบสวยงาม และข้อ 7 ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.00$, S.D = 0.00) รองลงมา คือ ข้อ 6 มีความสุขกับการเรียน ($\bar{X} = 2.88$, S.D = 0.32) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ข้อ 4 ได้รับความสนใจ ($\bar{X} = 2.55$, S.D = 0.78)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทยโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลกันตวจระมวล สังกัดกองการศึกษา สำนักงานเทศบาลตำบลกันตวจระมวล อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 62 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ห้อง 1 จำนวน 18 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ชนิด ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 จำนวน 7 ชุด แผนการจัดประสบการณ์ จำนวน 7 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อวัดความสามารถในการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย จำนวน 3 ชุด ชุดละ 10 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย จำนวน 8 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นอนุบาล 2/1 โรงเรียนอนุบาลกันตวจระมวล สังกัดกองการศึกษา สำนักงานเทศบาลตำบลกันตวจระมวล อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ใช้รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pre-test Design โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน คือ ก่อนเริ่มเรียนบทเรียนได้ให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดความรู้พื้นฐาน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน ด้านการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย จำนวน 30 ข้อ และเก็บรวบรวมคะแนน เพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติ ดำเนินการสอน โดยผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง ตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่กำหนด และใช้แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดประสบการณ์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ระหว่างวันที่ 12 พฤศจิกายน - 12 ธันวาคม 2555 เมื่อเรียนจบเนื้อหาทั้งหมดแล้วทำการประเมินหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิม เพื่อวัดความก้าวหน้าทางการเรียน และเก็บรวบรวมคะแนน เพื่อคิดคำนวณหาค่าทางสถิติ และให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยการหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2)
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โดยใช้ค่าสถิติ t-test Dependent Samples
3. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุคูณชาวไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.73/84.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะด้านการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.73/84.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะที่มีกระบวนการออกแบบ และพัฒนาอย่างเป็นระบบตามวิธีการที่เหมาะสม ตามขั้นตอน การสร้างอย่างเป็นระบบ มีวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดี เทคนิค วิธีการ เนื้อหาหลักสูตร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับปฐมวัยหรือระดับก่อนประถมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาในหลักสูตรแล้วแบ่งเนื้อหาออกเป็น 7 ชุด ให้มีความเหมาะสมกับเวลา และลักษณะของนักเรียน โดยเรียงลำดับเนื้อหาในการฝึกอย่างต่อเนื่องจากง่ายไปหายาก แล้วสร้างแบบฝึกทักษะที่มีเนื้อหาที่ชัดเจนเข้าใจง่าย มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ มีภาพประกอบที่สวยงามน่าสนใจ ตัวอักษรมีขนาดเหมาะสมกับนักเรียน และมีองค์ประกอบที่ครบถ้วนสมบูรณ์ นอกจากนี้แบบฝึกทักษะที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้คำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ตามวัยของนักเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมทำแบบฝึกด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้เด็กทำกิจกรรมต่างๆ โดยเริ่มจากเนื้อหาที่ง่ายไปหาเนื้อหาที่ยาก โดยใช้รูปภาพที่นักเรียนเคยเห็นและคุ้นเคยเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งเป็น

ลักษณะที่ดีของแบบฝึก ได้ผ่านการตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการตรวจสอบหาประสิทธิภาพ และปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง จึงมีความเหมาะสมที่จะเป็นแบบฝึกทักษะให้แก่แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี และเมื่อนักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะแล้วทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทางการเรียนรู้ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับหลักการสร้างแบบฝึก ซึ่ง คำณ ล้อมในเมือง (2547 : 10) ได้กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ดี ควรมีจำนวนกิจกรรมที่หลากหลาย และมากพอในการให้นักเรียนทำงานเกิดทักษะการเรียนรู้ มีรูปแบบที่น่าสนใจ เช่น มีภาพ หรือการติดรอบที่สวยงาม สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน มีลำดับการเรียนรู้จากเรื่องง่าย ๆ ไปสู่เรื่องที่ยากขึ้น คำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ตามวัยของนักเรียน สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยให้นักเรียนได้ใช้ความคิดมากกว่าการจดจำต้องมีจำนวนแบบในการทำหลากหลายและมากพอในการให้เด็กทำงานเกิดทักษะการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ฮารี บัวคุ้มภัย (2540 : 21-22) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกควรมีหลักการสร้าง ดังนี้ ต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าจะฝึกทักษะด้านใด เพื่อจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดประสงค์ ต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของนักเรียน และเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ต้องมีคำชี้แจงที่เข้าใจง่าย และควรมีตัวอย่าง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้นจนสามารถทำได้ด้วยตนเอง ต้องมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ต้องมีความถูกต้องด้านเนื้อหา ซึ่งทำได้โดยการตรวจสอบหรือทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง ต้องมีรูปภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน และใช้เวลาในการฝึกสั้นๆ ประมาณ 30 – 40 นาที เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ต้องให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ในการทำแบบฝึกหัดของตนเอง เพื่อเป็นการจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ในโอกาสต่อไป นอกจากนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของนักเรียน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งเป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติตามขั้นตอน สามารถทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่มเพื่อน รู้จักการแบ่งปัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วันเพ็ญ สุมนาพันธ์ (2545 : 7) ได้กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่ม คือเทคนิค สื่อ เครื่องมือ กิจกรรมหรือวิธีการที่สร้างขึ้นเพื่อให้สมาชิกทำกิจกรรมร่วมกัน สร้างความคุ้นเคย เปิดเผยตนเอง ร่วมมือกันทำงาน ขอมรับความแตกต่างของตนและผู้อื่นช่วยกันแก้ปัญหา เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาตนเองทำให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปุณยาพร ปฐมพัฒนา (2543 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านทุ่งสมอ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษาที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 89.33/85.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ เสาวนีย์ ภิญโญรัตน์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกกิจกรรม ส่งเสริมความจำของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกกิจกรรมส่งเสริมความจำของเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.01/81.25 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิศสมัย พรหมชาติ (2553 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน เรื่อง เรารักเมืองไทย และ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองพญา 3 (วัดสว่างฟ้าพุทธาราม) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน มีค่า 88.67/92.36 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 จึงสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ การเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับ นักเรียนชั้นอนุบาล 2 เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับพัฒนาการ ด้านการเรียนรู้ สอดคล้องกับเนื้อหา มีความเหมาะสมในด้านเวลา และมีองค์ประกอบที่ครบถ้วน สมบูรณ์ สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย ช่วยให้นักเรียนได้ ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมไป ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการ เขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะด้านการเตรียมความพร้อมด้านการ เขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยสามารถกระตุ้นให้นักเรียน สนใจเรียนมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากการสร้างแบบฝึกได้ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มี การเรียบเรียงเนื้อหาสาระจากง่ายไปหายาก นอกจากนี้ได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค การเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งทำให้นักเรียนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้เรียนรู้จากการ ปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในกลุ่ม เรียนรู้กระบวนการควบคู่กับการสร้างผลงาน สามารถนำความรู้ไป ใช้ได้จริง มีทักษะในการปฏิบัติงานเป็นไปตามขั้นตอน เป็นการส่งเสริมกระบวนการคิดให้แก่ นักเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุขและมีความหมาย ส่งเสริมการ จดจำความรู้ระยะยาวของสมองและสามารถเรียกกลับมาใช้ได้ อีก การจัดสภาพแวดล้อมและการจัด กิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามขั้นตอนทางด้านสติปัญญาของเพียเจต์ และทฤษฎีการทำซ้ำๆ ของธอร์น ไคล์ มีการใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายของ นักเรียน ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการสัมผัส มีการเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย และจิตใจ นักเรียน ได้ฝึกปฏิบัติทำแบบฝึกทักษะจนเกิดการเรียนรู้ และให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จใน การทำแบบฝึกทักษะ ทำให้เกิดความพอใจในการเรียนรู้และต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมมากขึ้น .

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราภรณ์ ปรีชาชน (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนเจ้าแม่หลวงอุปถัมภ์ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมล ชุกถิ่น (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่เรียนด้วยการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณ รำไพรุจิพงษ์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การวาด ภาพประกอบการพิมพ์ ภาพพบว่า ทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การวาด ภาพประกอบการพิมพ์ภาพสูงกว่าก่อนทำ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การวาดภาพประกอบการพิมพ์ ภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ พบว่าเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่มีทักษะการเขียนทั้ง โดยรวมและรายด้านเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 95.00 ของนักเรียนทั้งหมด จึงสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะ ไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2 เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับพัฒนาการด้านการเรียนรู้ สอดคล้องกับเนื้อหา มีความเหมาะสมในด้านเวลา และมีองค์ประกอบที่ครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย ช่วยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะ โดยมีการวิเคราะห์เนื้อหา และจัดเนื้อหาออกเป็น ส่วนย่อยๆ เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก มีเนื้อหาสาระที่ชัดเจนเข้าใจง่าย มีความต่อเนื่อง ความลำดับขั้นตอน ใช้ภาษาได้เหมาะสม แบบฝึกมีรูปแบบที่เหมาะสม มีสีสันและภาพประกอบที่ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจมากขึ้น ประกอบกับแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการแก้ปัญหาร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนได้เสนอผลงานของตนเอง ทำให้ทราบถึงผลคะแนนการพัฒนาผลงานของตนเอง ทั้งนี้

ผู้วิจัยได้ให้ความสนใจกับนักเรียนทุกคน คอยให้คำชี้แนะและช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา สังเกตได้ว่านักเรียนให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง และงานในกลุ่มมากขึ้น มีความกระตือรือร้น มีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกันและตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้ดี ซึ่งนั่นแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดความพึงพอใจและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กรรณิการ์ พวงเกษม (2540 : 9) ที่ว่าควรมีการใช้รูปภาพในแบบฝึก เพื่อก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และสร้างความพึงพอใจรวมทั้งได้รับคำชมเชยจากเพื่อนและครู ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของ วิรุฬ พรเทวี (2542 : 14) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหวังสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่คนตั้งใจว่าจะมีมากหรือน้อย กรรณิการ์ พวงเกษม (2540 : 9) ที่ว่าควรมีการใช้รูปภาพในแบบฝึก เพื่อก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และสร้างความพึงพอใจรวมทั้งได้รับคำชมเชยจากเพื่อนและครู ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ พลภูมิ (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขบาไพรรัตนกาญจน์ (2554 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิญา เวียงใต้ (2555 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมสาระนาฏศิลป์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษา นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมสาระนาฏศิลป์ อยู่ในระดับมากที่สุด

จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ เป็นกระบวนการเรียนการสอน ที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอน สามารถทำงานเป็นกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นมากขึ้น นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ และทำให้ครูได้ทราบพัฒนาการด้านการเรียนรู้ความสามารถด้านต่างๆ ของนักเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย สามารถนำมาศึกษาได้ล่วงหน้าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยให้ครู และนักเรียนเตรียมตัวล่วงหน้าได้
2. หลังจากทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุดเสร็จแล้ว ควรบอกคะแนนในแต่ละชุดฝึกให้นักเรียนทราบ เพื่อให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะทำแบบฝึกชุดต่อไป
3. ครูผู้สอนควรให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือนักเรียนที่พบปัญหาในระหว่างปฏิบัติกิจกรรม และเสริมแรงด้วยการยกย่องชมเชย ให้กำลังใจ และให้ความสนใจกับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน เป็นผลทำให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ และเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข
4. ครูผู้สอนควรปรับเวลาให้เหมาะสมกับนักเรียน โดยมีการยืดหยุ่นตามความเหมาะสม และให้คำปรึกษา ชี้แนะ กระตุ้นให้นักเรียนทำงานให้เสร็จในเวลาที่กำหนด
5. ครูผู้สอนควรดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด เพื่อให้เด็กเขียนพยัญชนะไทยได้ถูกต้องตามหลักการ ถ้านักเรียนเขียนไม่ได้ ครูควรจับมือนักเรียนเป็นการให้กำลังใจในการทำงาน
6. ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้อง ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นำแผนการจัดประสบการณ์และแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนภาษาไทยไปใช้อย่างแพร่หลาย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ของนักเรียน เช่น ด้านการอ่าน การพูด
2. ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนและการอ่านของเด็กอนุบาลด้วยกิจกรรมอื่นๆ เช่น บทบาทสมมติ เกมการศึกษา
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ ความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างนักเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียน โดยวิธีการจัดการเรียนรู้อื่นๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กชพร ธิปัตดี และมานิต ขอดงาม. (2547). การเรียนรู้การพัฒนารเรียนการสอน. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- กมล ชูกลิ่น. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- กรมวิชาการ. (2546 ก). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2546 ข). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2546 ค). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2548). การประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กรรณิการ์ พลภูมิ. (2552). ผลการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1. สืบค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2555, จาก <http://61.19.246.216/~nkedu2/?name=webboard&file=read&id=136>.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). การสร้างแบบฝึกจำเป็นต้องใช้หลักจิตวิทยาเพื่อให้ได้แบบฝึกที่
สมบูรณ์และเหมาะสมกับนักเรียน. สืบค้นเมื่อ 18 กรกฎาคม 2555, จาก
<http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=17549&Key>
- กฤติกา จันทระเกษม. (2553). การใช้ผังความสัมพันธ์ทางความหมายในการเรียนแบบกลุ่มสัมพันธ์
เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่าน การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษและการเห็นคุณค่า
ในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ).
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กองทัพ เลือบพนิชกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเคเอ็นสโตร์.
- กัญระญา รุ่งเรือง. (2545). ผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบหลากหลายต่อความมีวินัยในตนเองของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การแนะแนวและให้คำปรึกษา).
ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กฤษยา ตันติผลาชีวะ. (2547). กิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
เอ็ดมันเพรสโปรดักส์.
- กฤษยา แสงเดช. (2545). แบบฝึก: คู่มือการรำลึกการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับ
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- ขวัญชัย ศรีพรรณ. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการใช้แนวคิดตามหลัก
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาพระพุทธศาสนา
โดยใช้การสอนแบบอริยสัจกับการสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะกรรมการงานวิจัยและพัฒนาอนุบาลศึกษาฝ่ายการศึกษาใน โรงเรียนของอัครสังฆมณฑล
กรุงเทพมหานคร. (2543). อนุบาลแห่งความรัก. กรุงเทพฯ : สุชาติการพิมพ์.
- คำรณ ล้อมในเมือง. (2547). คู่มือปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน เล่ม 2/1. กทม. : ประสาน
การพิมพ์.
- จันทิกา ลิ้มปิเจริญ. (2522). กระบวนการกลุ่มในการเรียนการสอน. ภูเก็ต : ภาควิชาจิตวิทยาและ
แนะแนววิทยาลัยครูภูเก็ต.
- จิมราญ สุพรหมอินทร์. (2553). การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการเขียนของนักเรียนชั้น
อนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านน้ำภู อำเภอเมือง จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (วิจัยและ
ประเมินผลการศึกษา). เลข : บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

- จิราภรณ์ ปรีชาชน. (2544). การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติสำหรับเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาประถมศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จุฬา บุรีภักดี. (2527). กระบวนการกลุ่ม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.
- ชนิดสิริ สุกพิมล. (2545). การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยใช้กิจกรรมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชบาไพร รัตนกาญจน์. (2554). ผลการใช้แบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2543). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506704 การประเมินการเรียนรู้. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชาญชัย อาจิณสมาจาร. (2543). หลักการสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ฉวัลย์ มาศจรัส. (2550). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด – แบบฝึกทักษะ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.
- ทีศนา เขมมณี. (2545). กลุ่มสัมพันธ์เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : นิชิน แอควેอริโอซิ่ง กรุ๊ป.
- ธัชชเวชช์ จำปาเทศ. (2545). ความพึงพอใจของคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสามัญศึกษา โดยวิธีเรียนทางไกล อำเภอพยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ. การค้นคว้าอิสระ กศม. (การเมืองและการปกครอง). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธิดา สนองนารถ. (2542). การสร้างแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- นภเนตร ชรรณบวร. (2549). การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล เจียบแหลม. (2545). การศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา วิทยาภรณ์. (2547, กรกฎาคม). “ความพร้อมในการอ่านเขียนของเด็กปฐมวัย.” การศึกษาปฐมวัย. 8(3) : 16-17.
- นิตยา สุวรรณศรี. (2540). การศึกษาก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ : คอมแพคพรินท์.
- นิรมล ช่างวัฒนชัย. (2541). เทคนิคการสอนศิลปะภาษาและวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- นิภาวรรณ ประธาน. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ก.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประไพ แสงดา. (2544). ผลของการจัดกิจกรรมเสริมการเล่านิทานไม่จบเรื่องที่มีต่อความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปทุมพร ปฐมพัฒนา. (2543). การพัฒนาแบบฝึกเตรียมความพร้อมด้านภาษา สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิจัยและพัฒนาการศึกษา) พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เผชิญ กิจระการ. (2544). การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. และสมนึก ภัททิยธานี. (2545). “ดัชนีประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล”. วารสารการวัดผลการศึกษา. 8 (6) : 31-51.

- พงษ์สานต์ เขื่อนอ่อน. (2541). การสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พนิดา ชัยปัญญา. (2542). ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมโครงการปรับโครงสร้างระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (ส่งเสริมการเกษตร). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรพรรณ ราไพรุจิจงศ์. (2550). ทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ การวาดภาพประกอบการพิมพ์ภาพ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรินทร์ แก้วพาคี. (2544). ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (โรงเรียนขยายโอกาส) : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนบ้านนาเกาะทาด อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัฒน์วดี อนุสรณ์เทวินทร์. (2544). การใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุกพุก (วันครู 2503) อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิศสมัย พรหมชาติ. (2553). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน เรื่อง เรารักเมืองไทย และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองพิทยา 3 (วัดสว่างฟ้าพัฒนาราม). วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและการสอน) ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพรวรรณ ศรีกุล. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- มะลิ มกรามณี. (2541). ทักษะภาษานานาวิธี. กรุงเทพฯ : อรุณสกาลาดพรวัว.

- มะลิ อาจวิชัย. (2540). การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา
ตัวสะกด แม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- รัฐจวน ประโมจันทร์. (2544). ผลการจัดกิจกรรมเสริมการเล่านิทานประกอบภาพที่มีความสามารถ
ด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2550). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. ๒๕๕๐)
สืบค้นเมื่อ. 8 พฤษภาคม 2555, จาก
www.ombudsman.go.th/10/documents/law/Constitution2550.pdf.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมี
บุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- เรจินา จันทรเพ็ญ. (2548). การพัฒนาความมีวินัยในตนเองโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สำหรับเด็ก
ปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ ก.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2542). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทย
วัฒนาพานิช.
- วัชรภรณ์ กองมณี. (2546). การพัฒนาแผนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเน้นการเรียนการสอนแบบร่วมมือ. รายงานการค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วันเพ็ญ สุมนาพันธ์. (2545). ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการพัฒนาความรู้สึกรู้สึกเห็นคุณค่าใน
ตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว).
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2544). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506711 หลักสูตรและการสอน ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิรุฬ พรเทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงาน กระทรวงมหาดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การเมืองการปกครอง). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศราววัลย์ รัตนกาญจน์. (2554). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2550). ทฤษฎีและปฏิบัติการวรรณคดีศึกษา. เชียงใหม่ : ภาควิชา มัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สกุณา เลิกนอก. (2545). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สนิท ฉิมเล็ก. (2540). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิษณุโลก : ฝ่ายเอกสาร ตำรา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สมนึก กัททิชชนี. (2549). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- _____. (2553). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). การจัดการเรียนการสอนของปฐมวัย. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2547). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- สิริพรรณ ตันศิริรัตน์ไพศาล. (2545). ศิลปะสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สุจรีต เพ็ชรขอบ. (2543). ทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาที่ต้องนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- สุจริต เพ็ชรชอบ. และสายใจ อินทร์พรชัย. (2543). วิธีการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อัมรินทร์การพิมพ์.
- สุทิสภา จารุเคษา. (2541). ผลการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อเจตคติทางอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). การสร้างแบบฝึก. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านกฎหมาย.
- สุพัฏฐา อ้นลำพูล. (2544). การใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน
ระดับ ชั้น ปวช. 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาหลักสูตร
และการนิเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภจิตร คงสุวรรณ. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่
ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภาวดี เรืองคณะ. (2543). ผลการฝึกกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพ
ระหว่างบุคคลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านอรุโณทัย อำเภอเชียงดาว
จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (สาขาวิชาจิตวิทยา-การศึกษาและการแนะแนว).
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรիր ภูษา. (2542). การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่กน สำหรับนักเรียน
ชาวเขาเผ่าอาข่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยขม จังหวัดเชียงราย. การศึกษา
ค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุลักษณ์ สุขแก้ว. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์
เรื่อง บทประยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2547). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน : ชุดพัฒนาทักษะภาษาไทย ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 3. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

เสวก วงษ์เจริญผล. (2551). นิเทศ การเรียนการสอน ปรัชญา พรบ. : การสร้างแบบฝึก. สืบค้นเมื่อ.

18 กรกฎาคม 2555, จาก http://supervis-nited.blogspot.com/2008/07/blog-post_7125.html.

เสาวนีย์ ภิญญรัตน์. (2548). การพัฒนาแบบฝึกกิจกรรมส่งเสริมความจำของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์

ค.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

แสงอรุณ คุมกลาง. (2550). การเปรียบเทียบความพร้อมด้านการเขียนของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1

โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานประกอบงานศิลปะสร้างสรรค์และและกิจกรรมการจัด

ประสบการณ์ปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นครราชสีมา : บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

อนงค์ วรพันธ์. (2546). พัฒนาการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการ

เล่นิทานประกอบการทำสมุดเล่มเล็ก. ปริญญาโท ค.ม. (การศึกษาปฐมวัย).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อภิชาติ ภูประเสริฐ. (2541). การใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับผิดชอบในกลุ่มสร้าง

เสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อภิญา เวียงใต้. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมสาระนาฏศิลป์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่ม

สัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)

บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

อรอนงค์ นิมาชัยกุล. (2545). การใช้กิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อส่งเสริม

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษทางธุรกิจและการเห็นคุณค่าในตนเองของ

นักศึกษาระดับ ปวส. โรงเรียนพณิชยการเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการ

สอน). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อารี บัวคุ้มภัย. (2540). การสร้างแบบฝึกเพื่อเสริมทักษะการใช้ถ้อยคำในงานร้อยแก้วสำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาโท ศศ.ม (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ : บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- อำพร ศรีทรัพย์. (2540). ความสนใจในการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
 ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ. ปรินซ์ตันนิพนธ์ กศ.ม (ศึกษาปฐมวัย).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อุบล เวียงสมุทร. (2548). การฝึกทักษะภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย. เลข : คณะครุศาสตร์สถาบัน
 ราชภัฏเลย.
- เอมอร สงวนดี. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่ม
 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศม. (สาขา
 หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Baker, Z.W. (1988). **The Language Arts the Child and the Teacher.** Massachusetts : Allyn.
- Blood, R.W. (1996). **What's in a Name? The Road of Name Writing in Children's Literacy.**
 Virginia : Acquisition University of Virginia.
- Body, G. (1970). **A Teaching Communication Skill in the Elementary School.** New York :
 McGraw Hill.
- Bruner, J.S. (1961). **The Process of Education.** Massachusetts : Harward University Press.
- Forsyth, D. R. (1999). **Group Dynamics.** Belmont : Wadsworth Publishing Company.
- Gundlach and Reich. James, H. and Nelson, P. (1992 : August). "A Scale for Measurement of
 Consume Satisfaction with Social Services," **Journal of Social Service Research.** 6(7) :
 37-50.
- Hildreath, G. (1950). **Readiness for School Beginner.** New York : Word Book.
- Victor, V.H. (1964). **Work and Motivation.** New York : John Wiley & Sons.
- Wilson, P.T. and et al. (1986). **Children 's Book Reading Habits : A New Criteria for
 Literacy.** Cambridge : Berarek and Newman.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buri Ram Rajabhat University

แบบฝึกทักษะ

การเตรียมพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย

โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2

โดย

นางสาวจงกล โสสมประโคน

ครู โรงเรียนอนุบาลกันตวจระมวล

สังกัดกองการศึกษา สำนักงานเทศบาลตำบลกันตวจระมวล

อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

กระทรวงมหาดไทย

คำชี้แจง สำหรับนักเรียนในการใช้แบบฝึกทักษะการเตรียม
 ความพร้อมด้านการเขียนพญานาไทย
 โดยใช้เทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2

1. ให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่มละ 4-5 คน ให้สร้างลมหายใจที่ครุ่นกำหนด
 2. เมื่อได้จังหวะหรือมีคำสั่งลงในอรรถปฏิบัติให้ปรักษาครุ เพื่อรับฟัง
 3. เมื่อทำแบบฝึกทักษะครบทุกชุดแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังเรียน

แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย

ชั้นอนุบาล 2

ชุดที่ 1

เรื่อง การฝึกเขียนพยัญชนะ ง จ บ ป ข

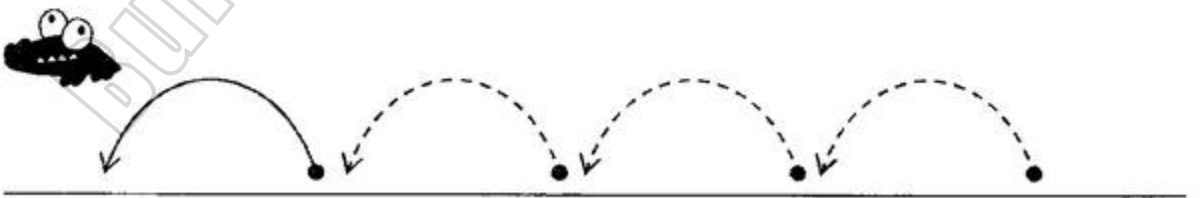
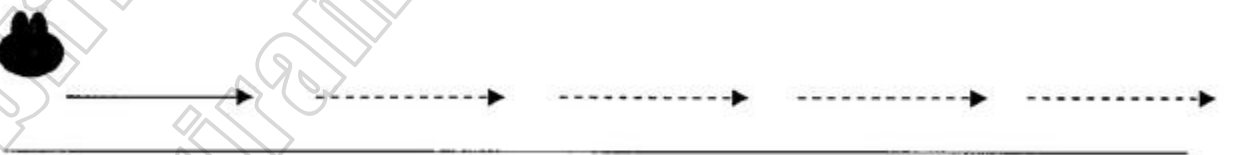
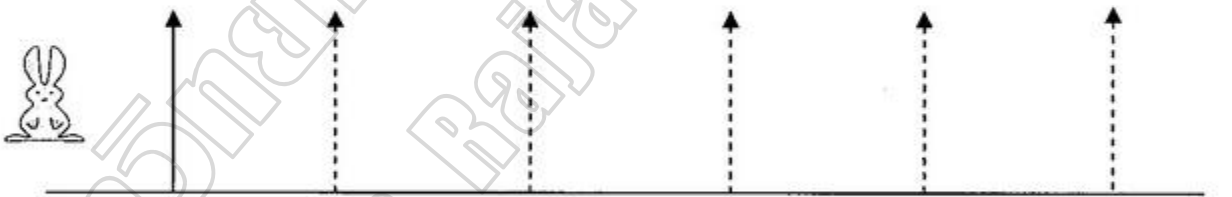
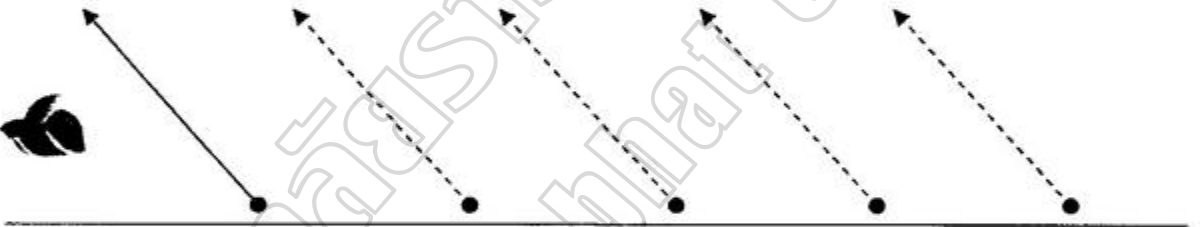
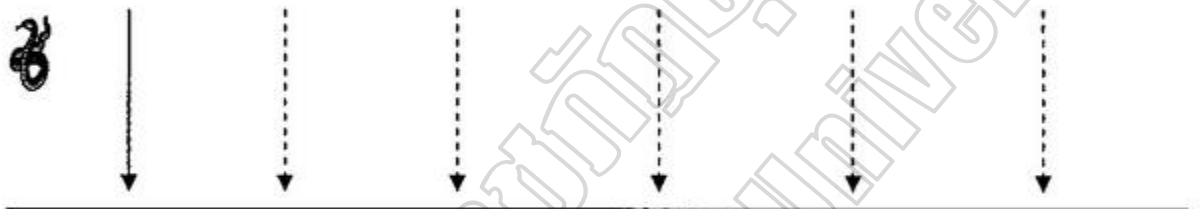
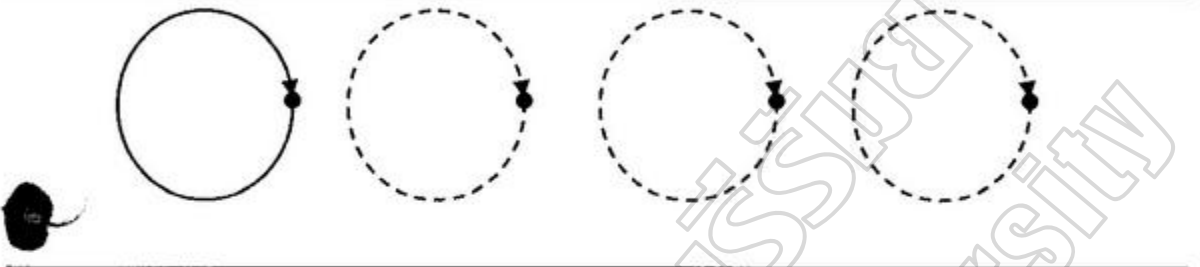
ชื่อ.....นามสกุล.....

เลขที่.....

โรงเรียน.....

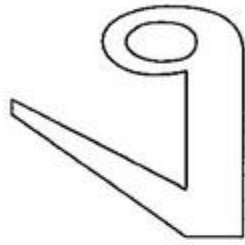
ใบกิจกรรม 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนลากเส้น ตามรอยประ ที่กำหนดให้

ใบกิจกรรม 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ง ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

Tracing practice lines for the Thai character 'ง' (ng). The first row shows a solid 'ง' followed by five dotted 'ง' characters. The second row shows five dotted 'ง' characters. The third row shows one dotted 'ง' character. The fourth row is empty for independent practice.

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ จ ตามรอยประและตามตัวที่กำหนดให้

จ จ จ จ จ จ

จ จ จ จ จ จ

จ

จ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ บ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

บ

บ บ บ บ บ บ

บ บ บ บ บ บ

บ

บ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ป ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ป

ป ป ป ป ป

ป ป ป ป ป

ป

ป

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ข ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ข

ข ข ข ข ข ข

ข ข ข ข ข ข

ข

ข

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย

สำหรับอนุบาล 2

ชุดที่ 2

เรื่อง การฝึกเขียนพยัญชนะ น ฉ พ ฟ พ ท ท ห

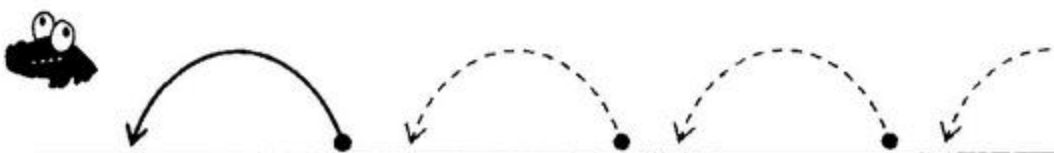
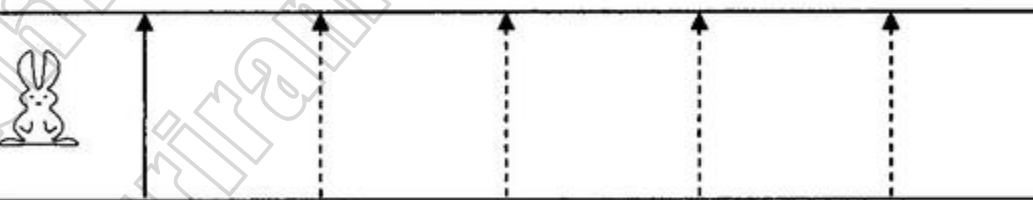
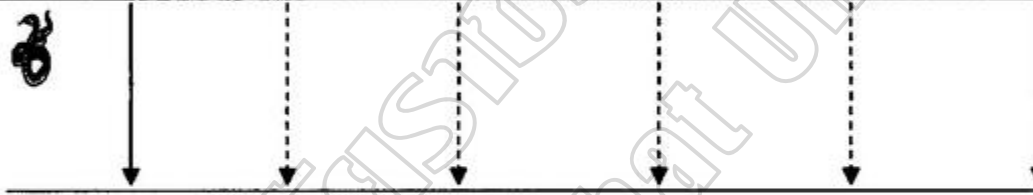
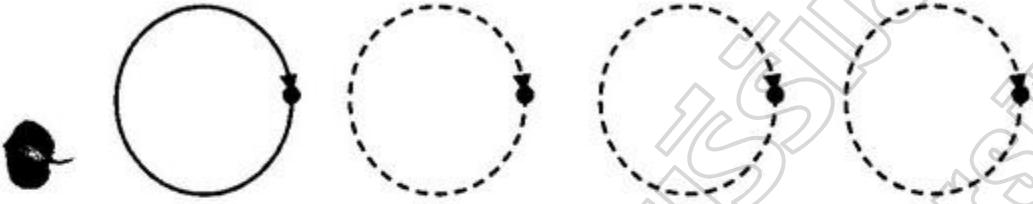
ชื่อ.....นามสกุล.....

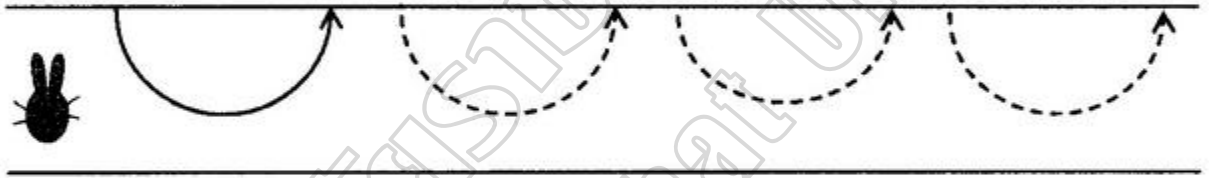
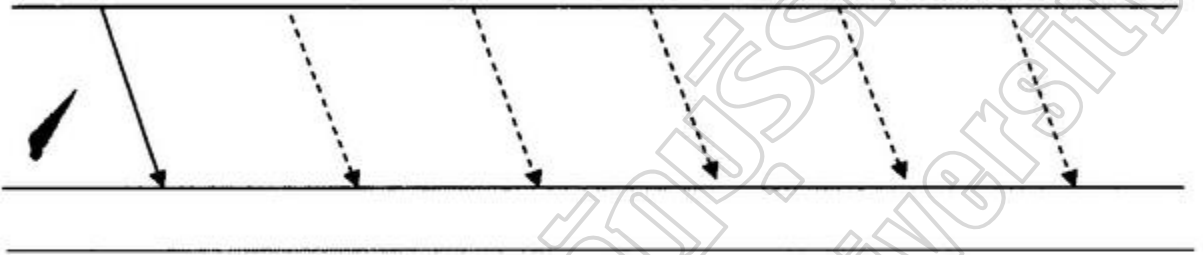
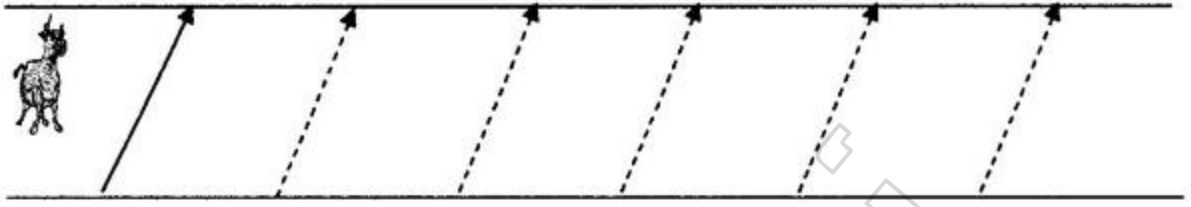
เลขที่.....

โรงเรียน.....

ใบกิจกรรม 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนลากเส้น ตามรอยประ ที่กำหนดให้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ใบกิจกรรม 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ น ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

น

น น น น น น

น น น น น น

น

น

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ฉ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ฉ ฉ ฉ ฉ ฉ ฉ

ฉ ฉ ฉ ฉ ฉ ฉ

ฉ

ฉ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ พ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

พ

พ พ พ พ พ พ

พ พ พ พ พ พ

พ

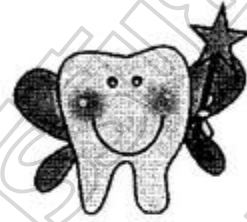
พ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ฟ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ฟ

ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ

ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ

ฟ

ฟ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ฟ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ฟ

ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ

ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ ฟ

ฟ

ฟ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 7

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ท ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ท

ท ท ท ท ท ท

ท ท ท ท ท ท

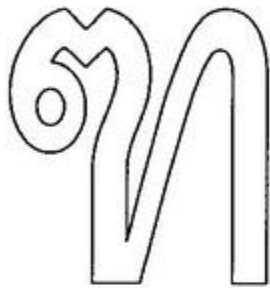
ท

ท

ประเมินความพร้อม	ดี ☆☆☆	พอใช้ ☆☆	ควรเสริม ☆
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 8

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ๓ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ท ท ท ท ท ท

ท ท ท ท ท ท

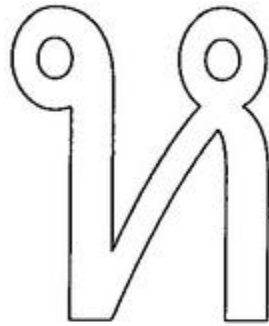
ท

ท

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 9

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ห ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ห ห ห ห ห ห ห

ห ห ห ห ห ห ห

ห

ห

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย

สำหรับอนุบาล 2

ชุดที่ 3

เรื่อง การฝึกเขียนพยัญชนะ ค ต ล ส ก ถ ภ

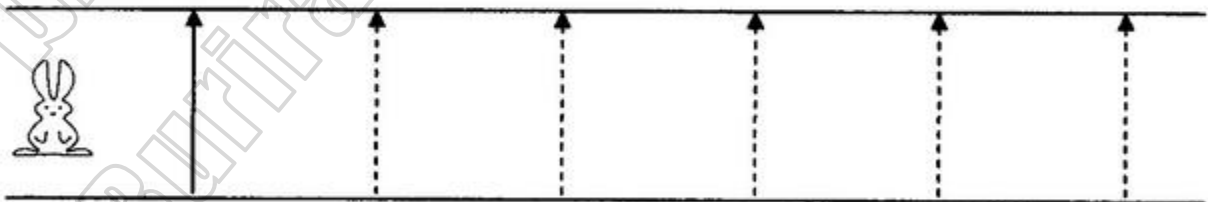
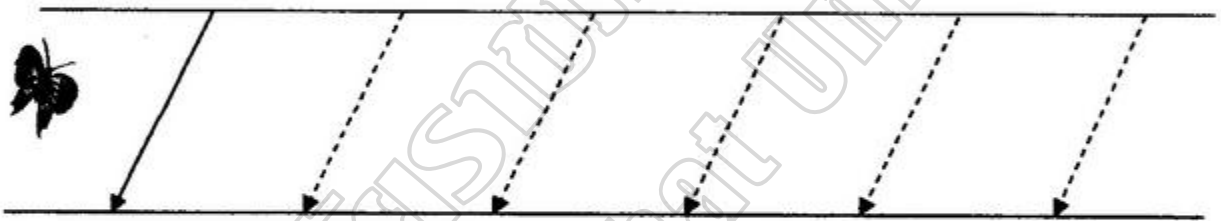
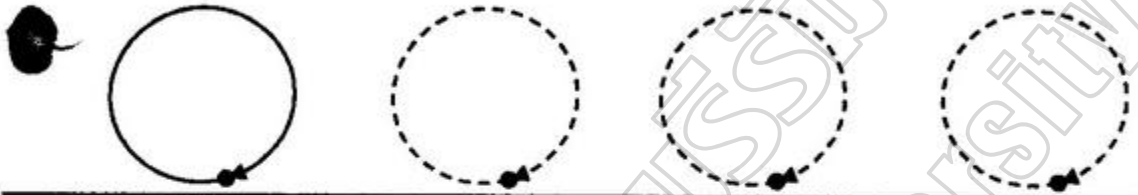
ชื่อ.....นามสกุล.....

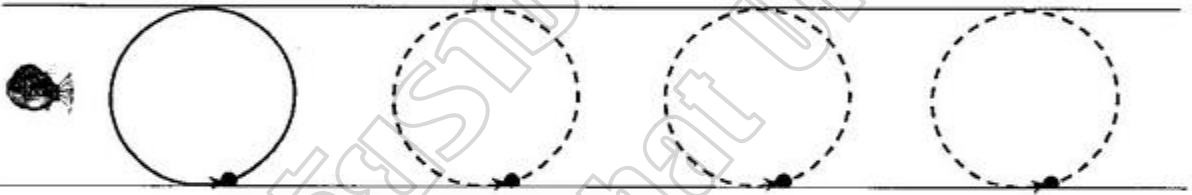
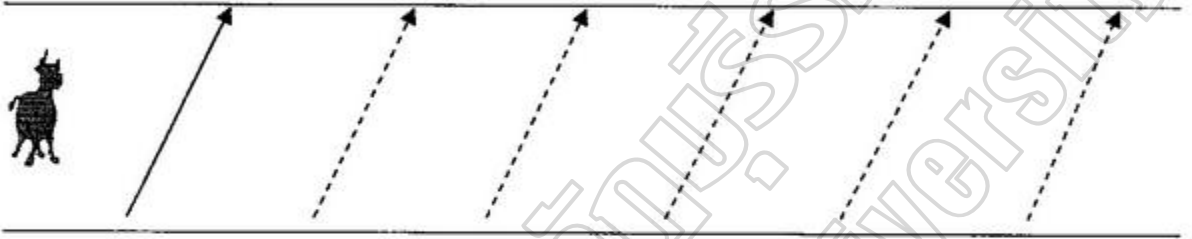
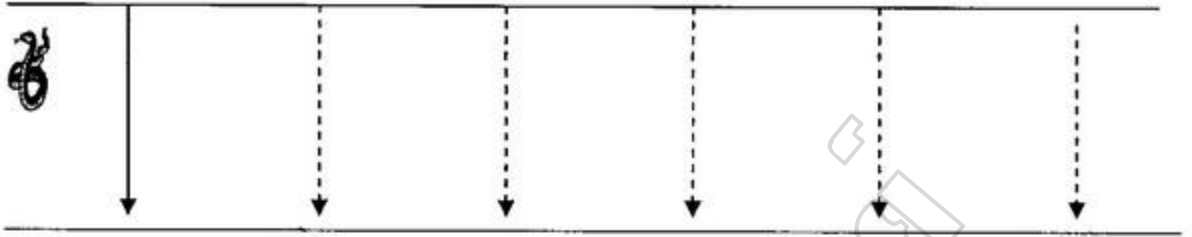
เลขที่.....

โรงเรียน.....

ใบกิจกรรม 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนลากเส้น ตามรอยประ ที่กำหนดให้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ใบกิจกรรม 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ค ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

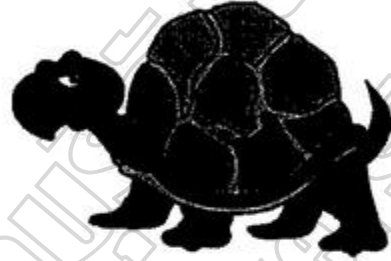
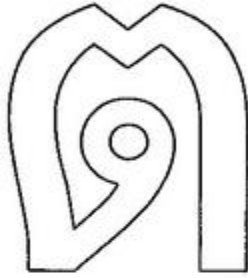

Tracing practice lines for the Thai character 'ค' (Ka). The first row shows a solid 'ค' followed by five dotted 'ค' characters. The second row shows six dotted 'ค' characters. The third row shows one dotted 'ค' character followed by blank space. The fourth row shows one dotted 'ค' character followed by blank space.

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ต ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

Handwriting practice lines for the Thai character 'ต' (to). The first row shows a solid 'ต' followed by five dotted 'ต' characters. The second row shows six dotted 'ต' characters. The third row shows one dotted 'ต' character. The fourth row shows one dotted 'ต' character.

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ล ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ล ล ล ล ล ล

ล ล ล ล ล ล

ล

ล

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ส ตามรอยประและตามตัวที่กำหนดให้

ส

ส ส ส ส ส ส

ส ส ส ส ส ส

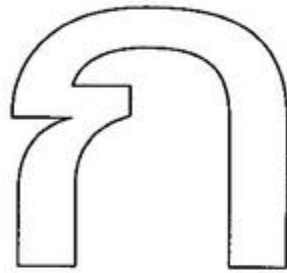
ส

ส

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ก ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

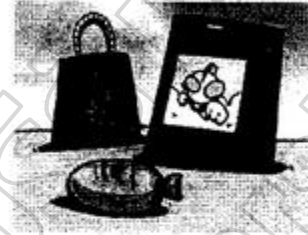
Tracing practice lines for the Thai letter 'ก' (ka). The first row shows a solid 'ก' followed by five dotted 'ก's. The second row shows six dotted 'ก's. The third row shows one dotted 'ก' followed by blank space. The fourth row shows one dotted 'ก' followed by blank space.

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 7

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ๓ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

๓

๓ ๓ ๓ ๓ ๓ ๓

๓ ๓ ๓ ๓ ๓ ๓

๓

๓

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 8

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ภ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ภ

ภ ภ ภ ภ ภ ภ

ภ ภ ภ ภ ภ ภ

ภ

ภ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย

สำหรับอนุบาล 2

ชุดที่ 4

เรื่อง การฝึกเขียนพยัญชนะ ญ ฎ ฏ ฒ ฐ ฑ

ชื่อ.....นามสกุล.....

เลขที่.....

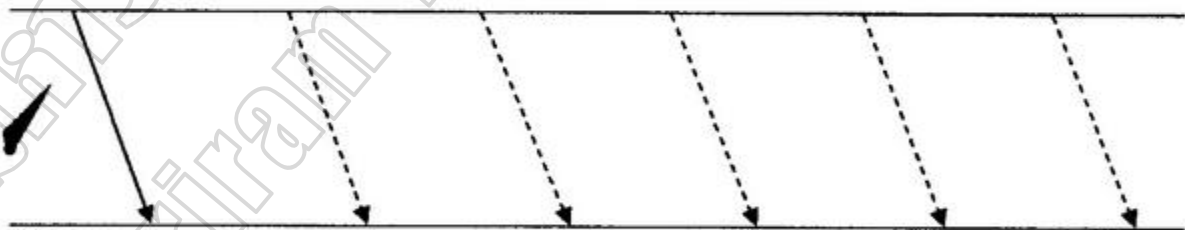
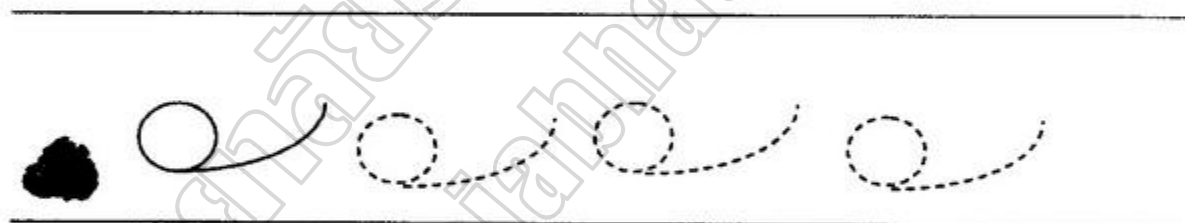
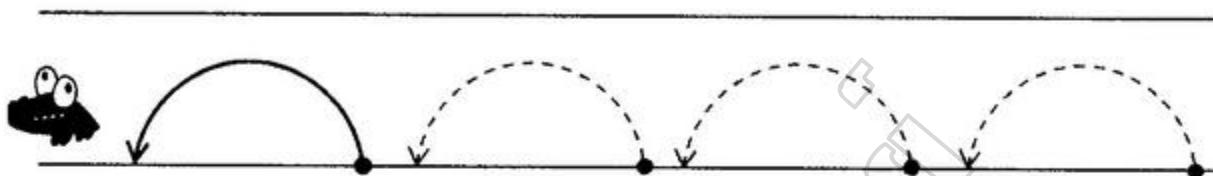
โรงเรียน.....

ใบกิจกรรม 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนลากเส้น ตามรอยประ ที่กำหนดให้

The handwriting practice sheet consists of five rows of exercises on a four-line grid:

- Row 1:** A solid circle with a starting dot and an arrow pointing clockwise, followed by three dashed circles for tracing.
- Row 2:** A rabbit icon on the left, followed by a solid vertical line with an upward-pointing arrow, and four dashed vertical lines for tracing.
- Row 3:** A turtle icon on the left, followed by a solid semi-circle with a downward-pointing arrow, and three dashed semi-circles for tracing.
- Row 4:** A snail icon on the left, followed by a solid vertical line with a downward-pointing arrow, and five dashed vertical lines for tracing.

Buriram Rajabhat University

ใบกิจกรรม 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ณ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ณ

ณ ณ ณ ณ ณ ณ

ณ ณ ณ ณ ณ ณ

ณ

ณ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ณ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ณ

ณ ณ ณ ณ ณ ณ

ณ ณ ณ ณ ณ ณ

ณ

ณ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ณ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ณ

ณ ณ ณ ณ ณ ณ

ณ ณ ณ ณ ณ ณ

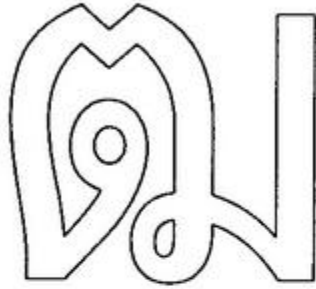
ณ

ณ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ฅ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ฅ ฅ ฅ ฅ ฅ ฅ

ฅ ฅ ฅ ฅ ฅ ฅ

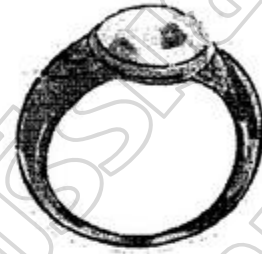
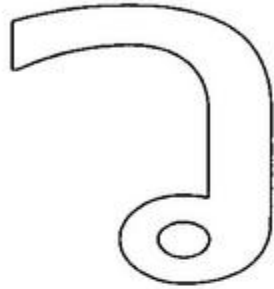
ฅ

ฅ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ว ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ว ว ว ว ว

ว ว ว ว ว

ว

ว

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 7

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ร ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ร

ร ร ร ร ร ร

ร ร ร ร ร ร

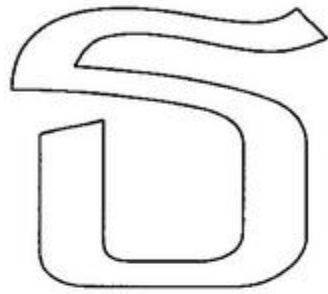
ร

ร

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 8

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ฐ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ

ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ

ฐ

ฐ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย

สำหรับอนุบาล 2

ชุดที่ 5

เรื่อง การฝึกเขียนพยัญชนะ อ ฮ ค ศ ต

ชื่อ.....นามสกุล.....

เลขที่.....

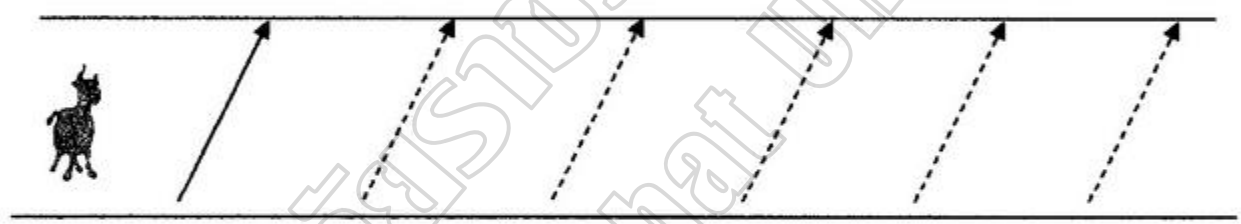
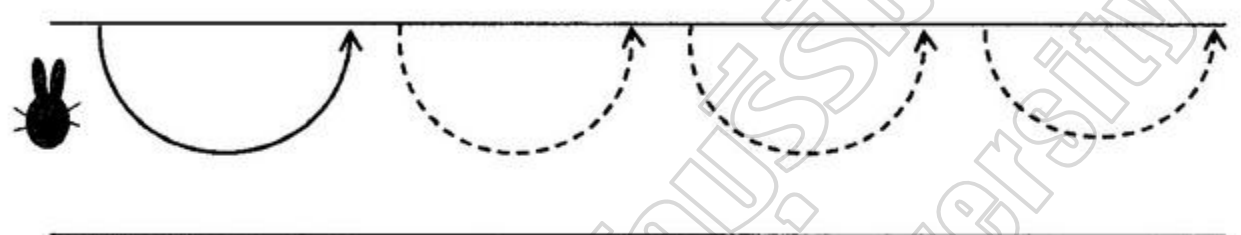
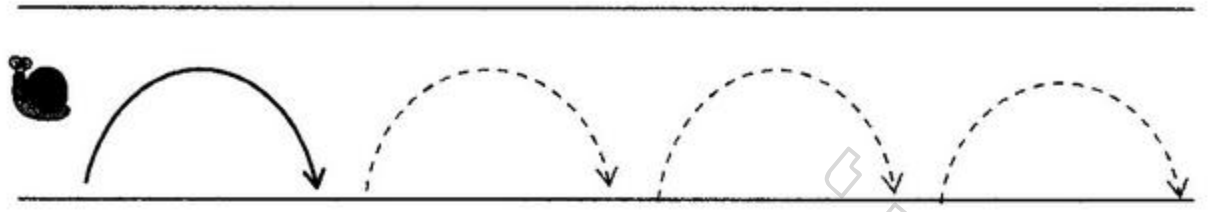
โรงเรียน.....

ใบกิจกรรม 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนลากเส้น ตามรอยประ ที่กำหนดให้

The handwriting practice sheet consists of five rows of tracing exercises on a four-line grid. Each row starts with a small illustration and a solid line, followed by dashed lines for tracing.

- Row 1:** A caterpillar icon is on the left. The first exercise is a solid circle. The next three exercises are dashed circles.
- Row 2:** A caterpillar icon is on the left. The first exercise is a solid vertical line. The next five exercises are dashed vertical lines.
- Row 3:** A caterpillar icon is on the left. The first exercise is a solid horizontal line. The next four exercises are dashed horizontal lines.
- Row 4:** A rabbit icon is on the left. The first exercise is a solid vertical line. The next five exercises are dashed vertical lines.
- Row 5:** A caterpillar icon is on the left. The first exercise is a solid arch. The next three exercises are dashed arches.

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

ใบกิจกรรม 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ อ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

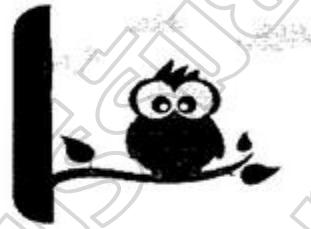
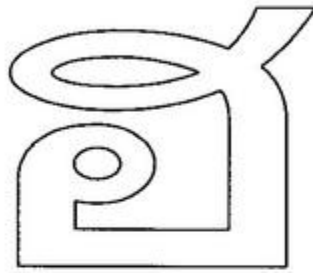

Handwriting practice lines for the Thai character 'อ' (O). The first row shows a solid 'อ' followed by five dotted 'อ' characters for tracing. The second row shows six dotted 'อ' characters for tracing. The third row shows one dotted 'อ' character for tracing. The fourth row shows one dotted 'อ' character for tracing.

ประเมินความพร้อม	ดี ☆☆☆	พอใช้ ☆☆	ควรเสริม ☆
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ฮ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

Tracing practice lines for the Thai character 'ฮ' (ho). The first row shows a solid 'ฮ' followed by five dotted 'ฮ' characters. The second row shows six dotted 'ฮ' characters. The third row shows one dotted 'ฮ' character. The fourth row shows one dotted 'ฮ' character.

ประเมินความพร้อม	ดี ☆☆☆	พอใช้ ☆☆	ควรเสริม ☆
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ค ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

Tracing practice lines for the Thai character 'ค' (Ka). The first row shows a solid 'ค' followed by six dotted 'ค' characters. The second row shows six dotted 'ค' characters. The third row shows one dotted 'ค' character. The fourth row shows one dotted 'ค' character.

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ศ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

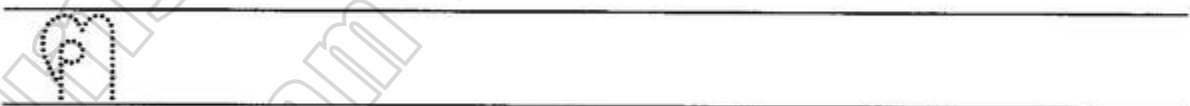
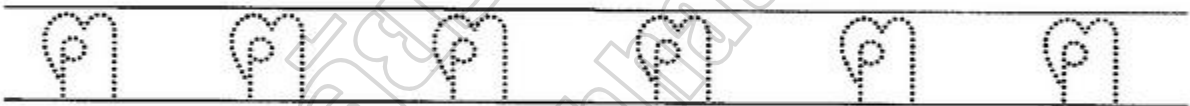
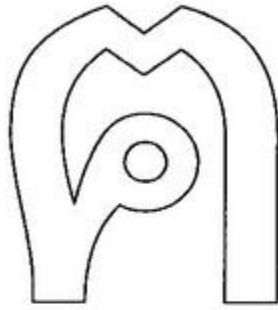

Tracing practice lines for the Thai character 'ศ' (S). The first row shows a solid 'ศ' followed by five dotted 'ศ' characters. The second row shows six dotted 'ศ' characters. The third row shows one dotted 'ศ' character. The fourth row shows one dotted 'ศ' character.

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ค ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

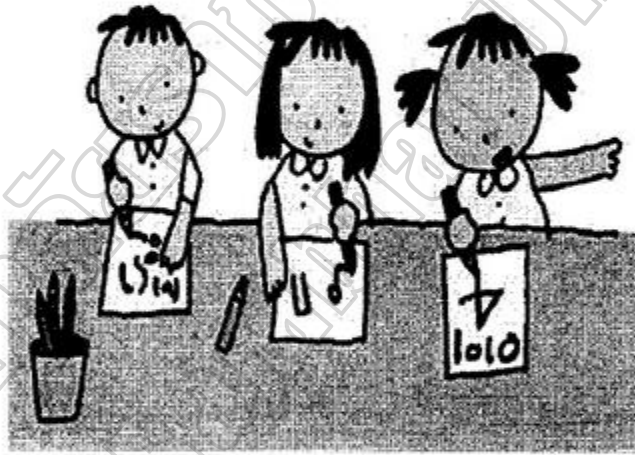
ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย

สำหรับอนุบาล 2

ชุดที่ 6

เรื่อง การฝึกเขียนพยัญชนะ ผ ผ ย ข ช ฃ ฌ

ชื่อ.....นามสกุล.....

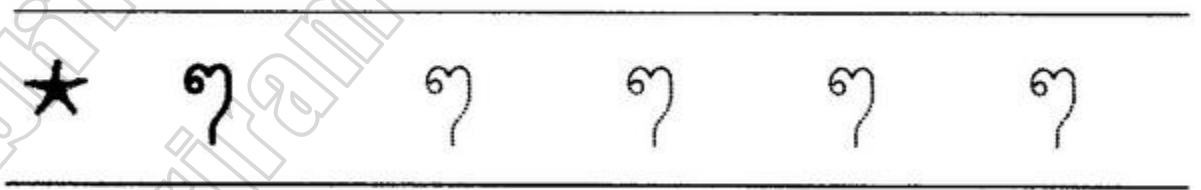
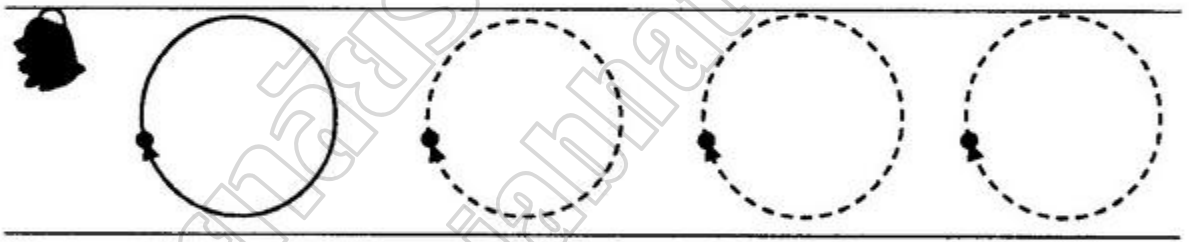
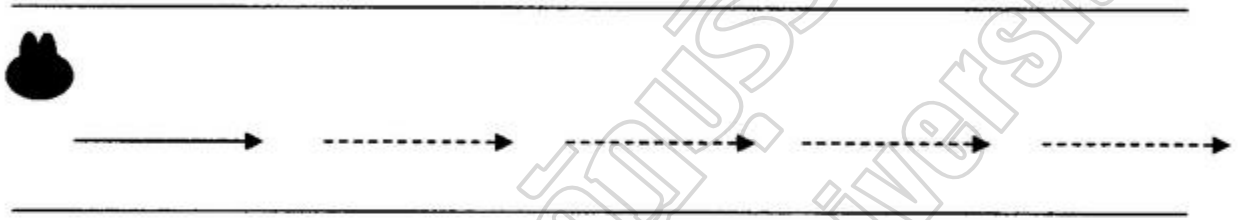
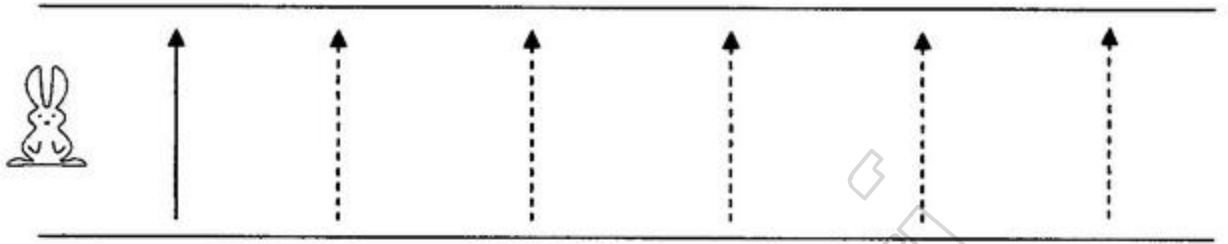
เลขที่.....

โรงเรียน.....

ใบกิจกรรม 1

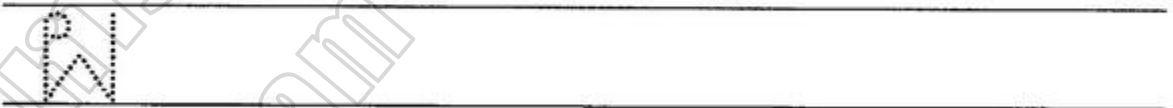
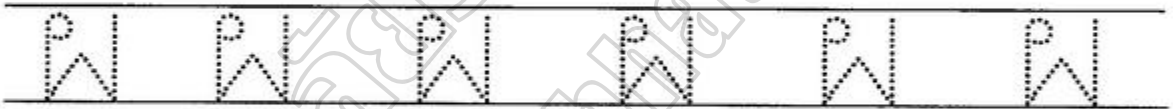
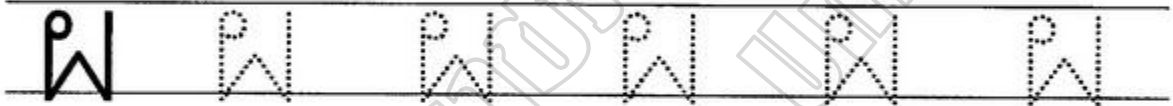
คำชี้แจง ให้นักเรียนลากเส้น ตามรอยประ ที่กำหนดให้

The handwriting practice sheet consists of four rows, each with a horizontal line at the top and bottom. The first row features a cow icon on the left, followed by a solid circle, and then three dashed circles. The second row features a snake icon on the left, followed by a solid vertical line, and then five dashed vertical lines. The third row features a cow icon on the left, followed by a solid diagonal line (sloping up to the right), and then five dashed diagonal lines. The fourth row features a bird icon on the left, followed by a solid diagonal line (sloping down to the right), and then five dashed diagonal lines.

ใบกิจกรรม 2

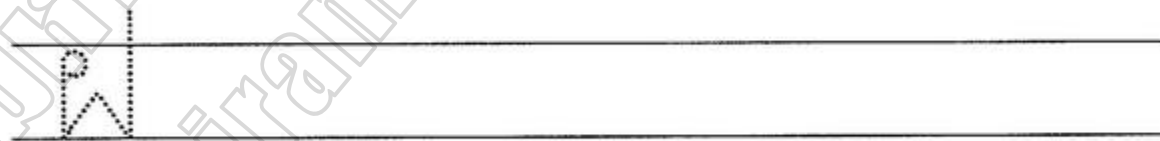
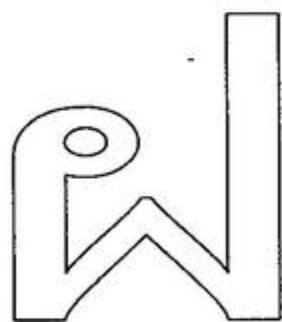
คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ผ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ฝ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 4

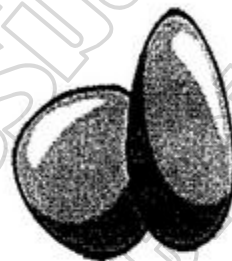
คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ย ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ข ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ข ข ข ข ข ข

ข ข ข ข ข ข

ข

ข

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ช ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ช ช ช ช ช ช

ช ช ช ช ช ช

ช

ช

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 7

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ข ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ข

ข ข ข ข ข ข

ข ข ข ข ข ข

ข

ข

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย

สำหรับอนุบาล 2

ชุดที่ 7

เรื่อง การฝึกเขียนพยัญชนะ ม ฆ ฎ ฐ

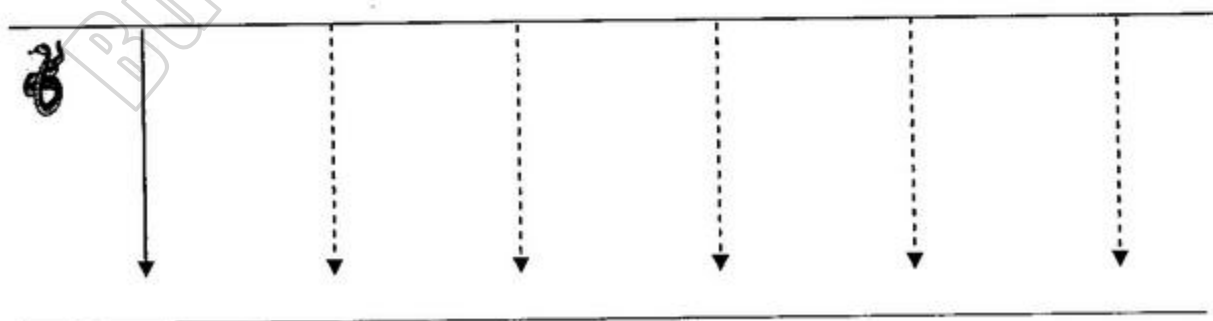
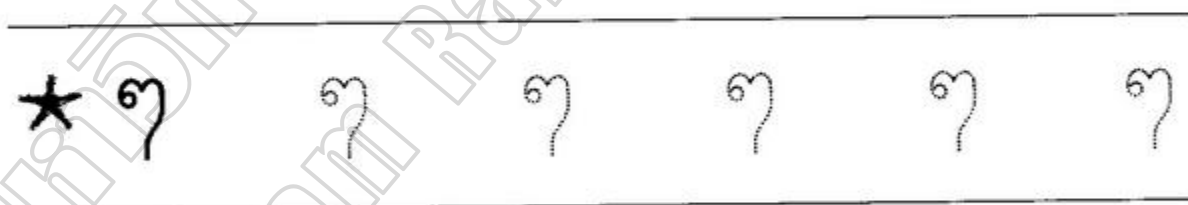
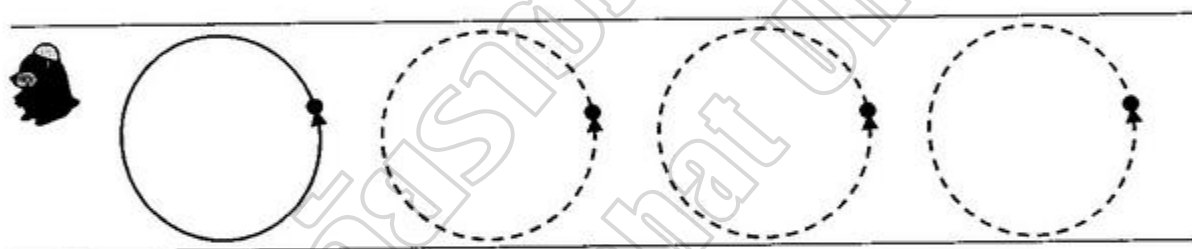
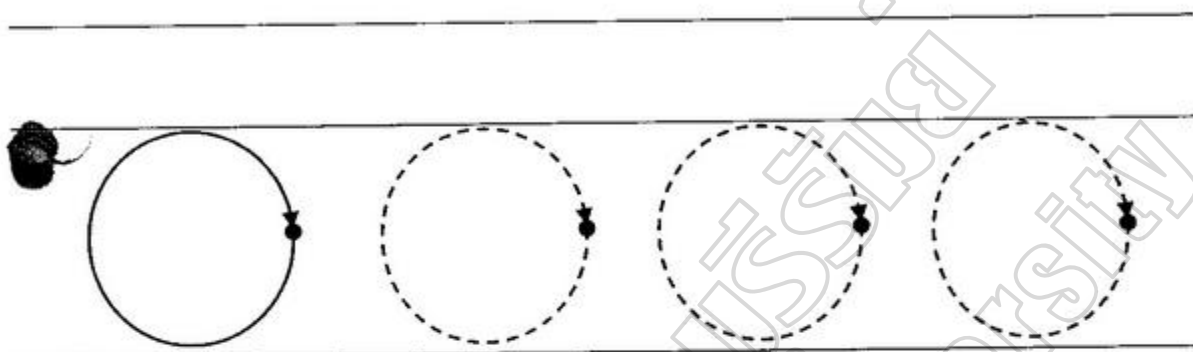
ชื่อ.....นามสกุล.....

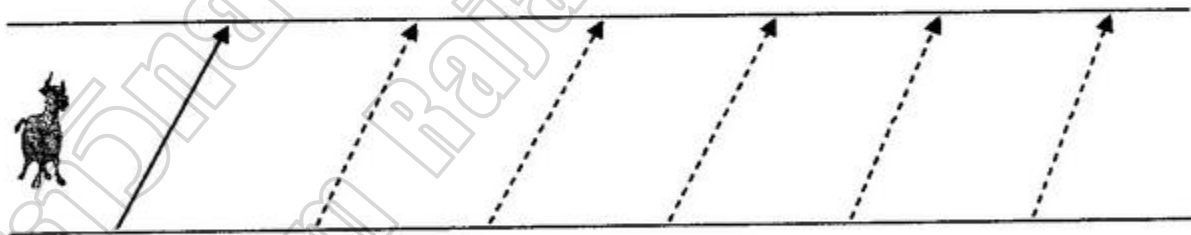
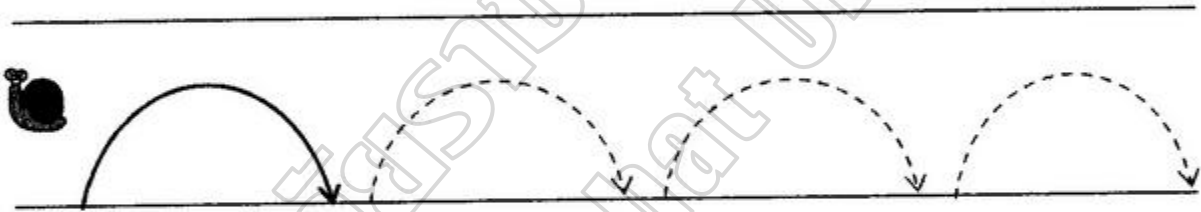
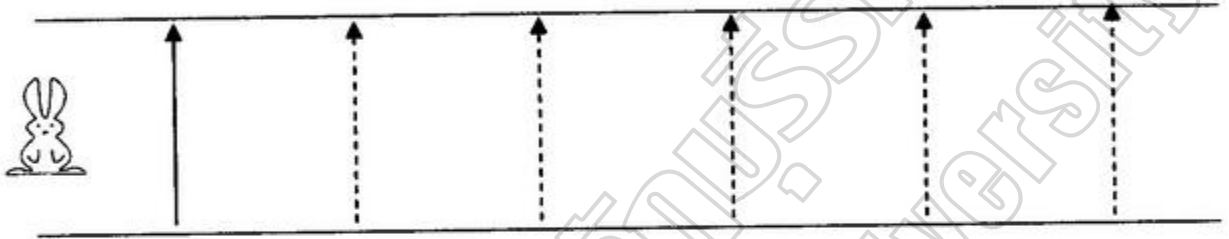
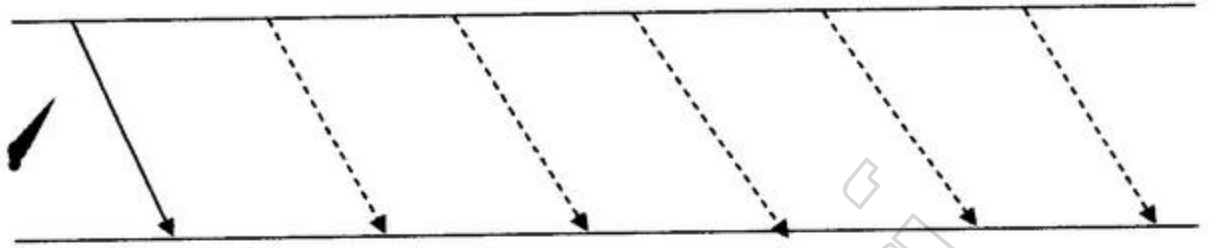
เลขที่.....

โรงเรียน.....

ใบกิจกรรม 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนลากเส้น ตามรอยประ ที่กำหนดให้

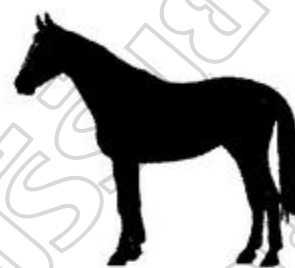

Watermark: Buriram Rajabhat University

ใบกิจกรรม 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ม ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ม

ม ม ม ม ม ม

ม ม ม ม ม ม

ม

ม

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ม ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ม

ม ม ม ม ม ม

ม ม ม ม ม ม

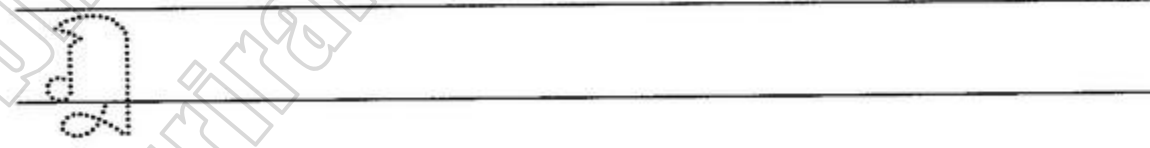
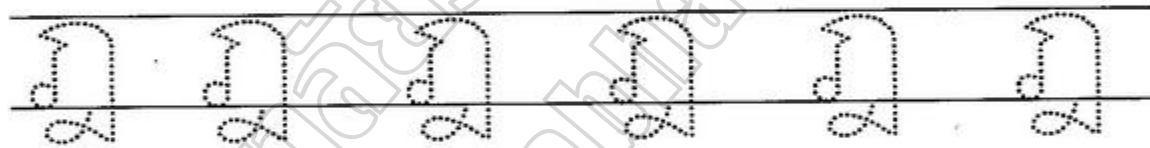
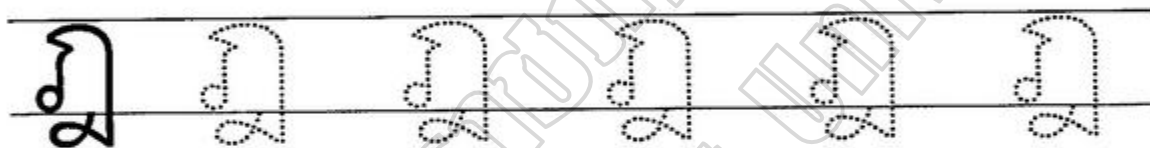
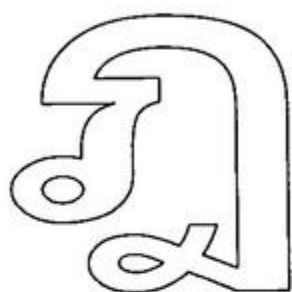
ม

ม

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ฎ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ฎ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

Tracing practice lines for the Thai character 'ฎ'. The first row shows a solid 'ฎ' followed by five dotted 'ฎ' characters. The second row shows six dotted 'ฎ' characters. The third row shows one dotted 'ฎ' character. The fourth row shows one dotted 'ฎ' character.

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

ใบกิจกรรม 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะ ฐ ตามรอยประ และตามตัวที่กำหนดให้

ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ

ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ

ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ

ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ ฐ

ประเมินความพร้อม	ดี ★★★	พอใช้ ★★	ควรเสริม ★
การเขียนวงกลม			
การเขียนเส้นตรง			
การเขียนเส้นเฉียง			
การเขียนเส้นโค้ง			
การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา			

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข

แผนการจัดประสบการณ์

แผนการจัดประสบการณ์ด้านการเขียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ แผน 1

เรื่อง การเขียนพยัญชนะไทย หน่วย การเขียนพยัญชนะ ง จ บ ป ย

ชั้นอนุบาล 2

เวลา 60 นาที

วัน

ที่

เดือน

พ.ศ. 2555

สาระสำคัญ การทำกิจกรรมร่วมกัน ความมีวินัยในตนเองที่ทุกคนควรปฏิบัติซึ่งทำให้การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆสำเร็จอย่างรวดเร็วและมีระเบียบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ ง และ จ ได้
3. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ ง และ จ ได้
4. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ บ ป ย ได้
5. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประตัวพยัญชนะ บ ป ย ได้

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

1. การเขียนพยัญชนะ ง เริ่มจากส่วนหัว หมุนตามเข็มนาฬิกา และลากเส้นตรงลงมา แล้วลากเส้นเฉียงขึ้นไปครึ่งหนึ่ง
2. การเขียนพยัญชนะ จ เริ่มจากส่วนหัว หมุนตามเข็มนาฬิกา และลากเส้นตรงลงมา แล้วลากเส้นตรงขึ้นมา แล้วลากเส้นโค้งครึ่งวงกลม
3. การเขียนพยัญชนะ บ ป เริ่มจากส่วนหัว หมุนตามเข็มนาฬิกา และลากเส้นตรงลงมา ลากเส้นตามแนวนอน และลากเส้นตรงขึ้นจนถึงบรรทัด ส่วน ป ลากให้สูงกว่า บ
4. การเขียนพยัญชนะ ย เหมือนกับการเขียน บ เพียงแต่เพิ่ม ๑ ตรงส่วนกลางของเส้น

หลัง

ประสบการณ์สำคัญ

1. การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก
 - การเขียนทิศทางต่างๆ ของพยัญชนะ
2. การเรียนรู้ทางสังคม
 - การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น

- การปฏิบัติตามข้อตกลง
- 3. การคิด
 - การรู้จักสิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัส
 - การเชื่อมโยงภาพกับของจริง
- 4. การเล่น
 - การเล่นเป็นกลุ่ม
- 5. การใช้ภาษา
 - การฟัง
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การเขียนและการอ่าน
- 6. การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ
 - การเปรียบเทียบความเหมือนความต่าง
 - การมองและการเขียนในทิศทางต่างๆ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ครั้งที่ 1

ขั้นนำ

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง “งู” พร้อมทำท่าทางประกอบเพลง

ขั้นกิจกรรม

2. ครูเล่านิทานเรื่อง “งูแสนงง” ให้เด็กฟัง
3. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับนิทาน ให้เด็กช่วยกันตอบ เช่น
 - สัตว์ชนิดใดโดนหนูลอก (งู)
 - ในนิทานมีสัตว์อยู่ที่ชนิด สัตว์อะไรบ้าง (2 ชนิด คือ งู กับ หนู)
4. ให้เด็กแสดงบทบาทสมมติ โดยแบ่งเป็นกลุ่ม 2 กลุ่ม แบ่งหน้าที่เป็นกลุ่มแสดง และ
 - กลุ่มสังเกตการแสดง
 - กลุ่มแรกแสดงบทบาทสมมติ ตามนิทานที่ครูเล่าให้ฟัง
 - กลุ่มที่สองสังเกตการแสดงของกลุ่มแรก

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมติ
6. ครูนำบัตรภาพและบัตรพยัญชนะ ง และ จ มาให้เด็กดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู
7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ ง และ จ ให้เด็กดู
8. แจกใบงานแบบฝึกหัดที่ 1 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นสรุป

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่เพื่อนได้แสดงบทบาทสมมติ
10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ ง และ จ

ขั้นประเมินผล

11. ครูประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม
12. การตอบคำถาม
13. การเขียนพยัญชนะตามรอยประ

ครั้งที่ 2

ขั้นนำ

1. เด็กและครูร่วมกันท่องคำคล้องจอง “บ ป และ ย”

ขั้นกิจกรรม

2. เด็กและครูสนทนาถึงคำคล้อง “บ ป ย” ร่วมกัน
3. กลุ่มที่ยังไม่ได้แสดงบทบาทสมมติ ออกมาแสดงบทบาทสมมติ ตามนิทานที่ ครูเล่าเรื่อง “บ้านนาอยู่”

4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงเนื้อหาในนิทาน ดังนี้

- บ้านของกระปุกอยู่ที่ไหน (ในสวน)
- ที่บ้านของกระปุกเลี้ยงอะไรไว้ ในสวน (ปลา)
- กระปุกไปเจอใครที่ป่าข้างบ้าน (ถาบี)

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมติ

6. ครุณำบัตรภาพและบัตรพยัญชนะ บ ป ษ มาให้เด็กดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู
7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ บ ป ษ ให้เด็กดู
8. แจกใบงานแบบฝึกชุดที่ 1 ให้เด็กเขียนตามรอยประ
ชั้นประเมินผล
9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่เพื่อนได้แสดงบทบาทสมมติ
10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ บ ป ษ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรภาพ ง จ บ ป ษ
2. บัตรพยัญชนะ ง จ บ ป ษ
3. นิทานเรื่อง “งูแสนงง” และ บ้านนาอยู่
4. เพลง “งู”
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 1
6. คำคล้องจอง “บ ป ษ”

การประเมินผล

1. การสังเกตเข้าร่วมกิจกรรม
2. การตรวจแบบฝึกทักษะชุดที่ 1

ภาคผนวก

เพลง ๑

มอง มอง เห็นอยู่ๆ โธ่ นั้น ๑ ๆ จงเดินหนี หนีไปให้ไกล ๑
หาทางให้ ๑ ไป ๑ ลง ๑

คำคล้องจอง

ปอ ปลา อยู่ในทะเล ชาวเล ออกเรือ ไป
จับปลา มา ได้ ปลา คั้นหางขาด หูดมือ ไป กลายเป็น บอ ไบไม้
ชาวเล ใช้ ฉมวก จับปลา ถูก พุงปลา แดก กลายเป็น หอ ฤาษี

นิทานเรื่อง ๑ แสงนง

ผู้แต่ง (พว)

ในทุ่งนากว้างใหญ่ เป็นที่อยู่ของสัตว์หลายชนิด มีงูตัวหนึ่งมักชอบออกมาจับสัตว์ตัวเล็กกว่ามาเป็นอาหาร วันหนึ่งงูออกจากที่อยู่ไปพบลูกหนูกำลังกินข้างเปลือก งูจึงเลื้อยเข้าไปทักทาย และจะจับหนูกิน ลูกหนูกินเอาชีวิตรอด จึงคิดอุบายว่าจะยอมให้งูกิน แต่ขอให้งูอ้าปากกว้างๆ เพื่อลูกหนูจะได้เจ็บปวดน้อยที่สุดก่อนจะตาย งูหลงเชื่อลูกหนูจึงพยายามอ้าปากให้กว้างที่สุด ตามคำแนะนำของลูกหนู ลูกหนูก็กินโอกาสนั้นหนีไป งูกว่าจะรู้ว่าถูกลูกหนูหลอก ลูกหนูก็ก็นหนีไปไหนไม่รู้ งูเสียใจมากที่ฉลาดน้อยกว่าลูกหนู

นิทานเรื่อง บ้านน้าอยู่

ผู้แต่ง ไม่ทราบนาม

บ้านของปู่ที่อยู่ในสวน ปู่มีน้องชื่อป้า บ้านของปู่สะอาดเรียบร้อย ปู่และป้าช่วยแม่เก็บของเข้าที่ เวลาว่างปู่และป้าช่วยแม่เก็บใบไม้ และให้อาหารปลาที่เลี้ยงไว้ในสวนหลังบ้าน วันหนึ่งปู่พาป้าไปเที่ยวที่ป่าข้างบ้านแต่เกิดหลงทาง หาทางกลับบ้านไม่ได้ ในขณะที่กำลังจะร้องให้อยู่นั่นเอง ปู่ก็พบกับฤๅษีคนหนึ่งอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ ปู่รีบพาป้าไปกราบฤๅษี และถามทางกลับบ้าน เมื่อมาถึงบ้าน ปู่ก็เล่าเรื่องราวต่างๆ ให้แม่ฟัง

การแสดงบทบาทสมมติ

กลุ่มแรก ให้เด็กแสดงบทบาทสมมติ ตามนิทานที่ครูเล่าให้ฟังเรื่อง “งูแสนงง”

- นักเรียน 1 คน แสดงเป็น งู
- นักเรียน 1 คน แสดงเป็น ลูกหนู
- นักเรียนที่เหลือ แสดงเป็นต้นไม้ และสัตว์ชนิดต่างๆ

กลุ่มที่สอง แสดงบทบาทสมมติ ตามนิทานที่ครูเล่าให้ฟังเรื่อง “บ้านน้าอยู่”

- นักเรียน 1 คน แสดงเป็น ปู่
- นักเรียน 1 คน แสดงเป็น น้องป้า
- นักเรียน 1 คน แสดงเป็น ฤๅษี
- นักเรียน 1 คน แสดงเป็น แม่
- นักเรียนที่เหลือ แสดงเป็นปลาที่อยู่ในสวนหลังบ้าน

แผนการจัดประสบการณ์ด้านการเขียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ แผน 2

เรื่อง การเขียนพยัญชนะไทย หน่วย การเขียนพยัญชนะ น ฉ พ ฟ พ ท ซ ห

ชั้นอนุบาล 2

เวลา 90 นาที

วัน ที่ เดือน

พ.ศ. 2555

สาระสำคัญ การทำกิจกรรมร่วมกัน ความมีวินัยในตนเองที่ทุกคนควรปฏิบัติซึ่งทำให้การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ สำเร็จอย่างรวดเร็วและมีระเบียบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ น และ ฉ ได้
3. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ น และ ฉ ได้
4. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ พ ฟ พ ได้
5. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประตัวพยัญชนะ พ ฟ พ ได้
6. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ ท ซ ห ได้
7. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ ท ซ ห ได้

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

1. การเขียนพยัญชนะ น ฉ เริ่มจากการเขียนวงกลมส่วนหัว หมุนไปตามเข็มนาฬิกา ลากเส้นตรงลงมา ลากเส้นเฉียงไปข้างหลังแล้วเส้นโค้งครึ่งวงกลมลากเส้นม้วนเป็นวงกลมแล้วลากเส้นตรงขึ้นไปเป็น น ต่อจากนั้นลากเส้นโค้งครึ่งวงกลม ก็เป็น ฉ
2. การเขียนพยัญชนะ พ ฟ พ เริ่มจากการเขียนวงกลมส่วนหัว หมุนไปตามเข็มนาฬิกา ลากเส้นตรงลงมา ลากเส้นเฉียงขึ้นไปจนถึงเส้นบรรทัด ลากเส้นเฉียงลงมา ลากเส้นตรงขึ้นไปเป็น พ ลากเส้นให้ยาวกว่า พ ก็จะเป็น ฟ ส่วน พ เขียนคล้ายพยัญชนะ พ แต่ลากเส้นม้วนเป็นวงกลมมาข้างหน้า แล้วลากเส้นเฉียงขึ้นไปข้างหลังเป็น พ
3. การเขียนพยัญชนะ ท ซ ห เริ่มจากส่วนหัว หมุนตามเข็มนาฬิกา ลากเส้นตรงลงมาถึงเส้นบรรทัด แล้วลากเส้นเฉียงขึ้น ถึงเส้นบรรทัดด้านบนต่อจากนั้นลากเส้นเฉียงลงมาเล็กน้อย แล้วลากเส้นตรงลงมาถึงบรรทัดล่างเป็น ท การเขียนพยัญชนะ ห เหมือนการเขียน ท แต่ต่างกันตรงที่ลากเส้นเฉียงขึ้นแล้วม้วนเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา แล้วลากเส้นตรงมาเป็น ห

4. การเขียนพยัญชนะ ๓ เขียนคล้ายตัว ท ต่างกันที่ส่วนหัว ซึ่งมีส่วนหยักเพิ่มขึ้นมา แล้วลากเส้นตรงลงมา แล้วลากเส้นเฉียงเขียนไปและลากเส้นเฉียงลงมาเล็กน้อย ลากเส้นตรงลงมา เป็น ๓

ประสบการณ์สำคัญ

1. การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก
 - การเขียนทิศทางต่างๆ ของพยัญชนะ
2. การเรียนรู้ทางสังคม
 - การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - การปฏิบัติตามข้อตกลง
3. การคิด
 - การรู้จักสิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัส
 - การเชื่อมโยงภาพกับของจริง
4. การเล่น
 - การเล่นเป็นกลุ่ม
5. การใช้ภาษา
 - การฟัง
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การเขียนและการอ่าน
6. การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ
 - การเปรียบเทียบความเหมือนความต่าง
 - การมองและการเขียนในทิศทางต่างๆ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ครั้งที่ 1

ขั้นนำ

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง “น หนู สกปรก”

ขั้นกิจกรรม

2. เด็กและครูสนทนาถึงเนื้อเพลงที่ร้อง
3. เด็กและครูสนทนาเกี่ยวกับการสถานการณ์จำลองเรื่อง น หนู เปลี่ยนเป็น ฉ ฉิ่ง
4. แบ่งเด็กเป็น 3 กลุ่ม แบ่งหน้าที่เป็นกลุ่มแสดง และกลุ่มสังเกตการแสดง

- กลุ่มที่ 1 แสดงสถานการณ์จำลอง เรื่อง น หนู เปลี่ยนเป็น ฉ ฉิ่ง ในห้องดนตรี มี ซึ่งมีเครื่องดนตรีมากมายหลายชนิด แต่มีเครื่องดนตรีอยู่เครื่องหนึ่งที่หนูให้ความสนใจมาก เพราะมีขนาดเล็ก เหมาะกับ น หนู ใช้เวลากลุ่มละ 3-5 นาที

เด็ก 1 คนแสดงเป็น น หนู ตัวใหญ่

เด็ก 1 คนแสดงเป็น น หนู ตัวเล็ก

เด็กที่เหลือแสดงเป็น เครื่องดนตรีชนิดต่างๆ

- กลุ่มที่ 2 และ 3 สังเกตการแสดงของกลุ่มแรก

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงสถานการณ์จำลองที่เพื่อนแสดง ครูเป็นผู้ตั้งคำถามดังนี้

- กลุ่มที่แสดงตั้งใจแสดงหรือไม่ เพราะเหตุใด

- แสดงได้ดีสมบทบาทหรือไม่ เพราะเหตุใด

6. ครูนำบัตรพยัญชนะ น และ ฉ มาให้เด็กดู และสังเกตความแตกต่างของพยัญชนะ น และ ฉ พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู

7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ น และ ฉ ให้เด็กดู

8. แจกใบงานแบบฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 1 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นสรุป

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่เพื่อน ได้แสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลอง

10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ น และ ฉ

ขั้นประเมินผล

11. ครูประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม

12. การตอบคำถาม

13. การเขียนพยัญชนะ น และ ฉ ตามรอยประ

ครั้งที่ 2

ขั้นนำ

1. นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลง “พ พาน คิคไต้ทรัพย์สิน”

ขั้นกิจกรรม

2. เด็กและครูสนทนาถึงเนื้อเพลง “พ พาน คิคไต้ทรัพย์สิน” ร่วมกัน
3. กลุ่มที่ 2 แสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง เกี่ยวกับความสามารถของ งู ใช้เวลากลุ่มละ 3 – 5 นาที กลุ่มที่ไม่ได้แสดงให้สังเกตการณ์

กลุ่มที่ 2 จัดสถานการณ์จำลอง เกี่ยวกับความสามารถของงู

นักเรียน 3 คน แสดงเป็น งู

นักเรียนที่เหลือแสดงเป็นสัตว์ต่างๆ ที่มีขมงูแสดงความสามารถ

4. กลุ่ม 1 และกลุ่ม 3 สังเกตการแสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลองที่เพื่อนแสดง

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงสถานการณ์จำลองที่เพื่อนแสดง ครูเป็นผู้ตั้งคำถามดังนี้

- กลุ่มที่แสดงตั้งใจแสดงหรือไม่ เพราะเหตุใด

- แสดงได้ดีสมบทบาทหรือไม่ เพราะเหตุใด

6. ครูนำบัตรพยัญชนะ พ ฟ พ มาให้เด็กดู และสังเกตความแตกต่างของพยัญชนะ พ ฟ พ พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู

7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ พ ฟ พ ให้เด็กดู

8. แจกใบงานแบบฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 1 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นสรุป

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่เพื่อน ได้แสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลอง

10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ พ ฟ พ

ขั้นประเมินผล

11. ครูประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม

12. การตอบคำถาม

13. การเขียนพหุชนะ ท ฟ พ ตามรอยประ

ครั้งที่ 3

ขั้นนำ

1. นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลง “ท ทหาร ต้องเฝ้ายาม”

ขั้นกิจกรรม

2. เด็กและครูสนทนาถึงเนื้อเพลง “ท ทหาร ต้องเฝ้ายาม” ร่วมกัน
3. กลุ่มที่ 3 แสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง เกี่ยวกับทหารองครักษ์ ใช้เวลากลุ่มละ 3

- 5 นาที กลุ่มที่ไม่ได้แสดงให้สังเกตการณ์

กลุ่มที่ 3 จัดสถานการณ์จำลอง เกี่ยวกับทหารองครักษ์

นักเรียน 1 คน แสดงเป็น เจ้าหญิง

นักเรียน 1 คน แสดงเป็น โจรป่า

นักเรียน 1 คน แสดงเป็น หีบโบราณ

นักเรียนที่เหลือแสดงเป็นชาวบ้าน

4. กลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 สังเกตการแสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลองที่เพื่อนแสดง

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงสถานการณ์จำลองที่เพื่อนแสดง ครูเป็นผู้ตั้งคำถามดังนี้

- กลุ่มที่แสดงตั้งใจแสดงหรือไม่ เพราะเหตุใด

- แสดงได้เหมาะสมบทบาทหรือไม่ เพราะเหตุใด

6. ครูนำบัตรพหุชนะ ท จา ห มาให้เด็กดู และสังเกตความแตกต่างของพหุชนะ ท จา ห พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู

7. ครูสาธิตการเขียนพหุชนะ ท จา ห ให้เด็กดู

8. แจกใบงานแบบฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 2 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นสรุป

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่เพื่อนได้แสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลอง

10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพหุชนะ ท จา ห

ขั้นประเมินผล

11. กรูประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม
12. การตอบคำถาม
13. การเขียนพยานะ ท ๆ ท ตามรอยประ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรพยานะ น ฉ พ ฟ พ ท ๆ ท
2. เพลง “น หนู สกปรก”
3. เพลง “พ พาน ใส่ทรัพย์สิน”
4. แบบฝึกทักษะชุดที่ 2
5. เพลง “ท ทหาร ต้องเฝ้ายาม”

การประเมินผล

1. การสังเกตเข้าร่วมกิจกรรม
2. การตรวจแบบฝึกทักษะชุดที่ 2

ภาคผนวก

เพลง น.หนู สกปรก

หนู หนูจ๋า อย่ามาทำสกปรก

น. หนู อย่าทำบ้านรก

น. สกปรก น. หนูชุกชน

เพลง พ.พาน กิดใส่ทรัพย์สิน

พ.พานคล้ายกับจานรอง พานเงินพานทองใช้รองทั้งนั้น

แก้วแหวนเงินทองของขวัญ ให้ของกำนัลใส่ พ.พานรอง

เพลง ท.ทหาร ต้องเฝ้ายาม

ท. ทหารแบกปืนขึ้นเฝ้ายาม ศัตรูเกรงขามรีบวิ่งหนี

ท. ทหารต้องทำตามหน้าที่ ท.ทหารที่คิมวินัย

สถานการณ์จำลอง

กลุ่มที่ 1 แสดงสถานการณ์จำลอง เรื่อง น หนู เปลี่ยนเป็น จ นิ่ง ในห้องดนตรี มี ซึ่งมีเครื่องดนตรีมากมายหลายชนิด แต่มีเครื่องดนตรีอยู่เครื่องหนึ่งที่หนูให้ความสนใจมาก เพราะมีขนาดเล็ก เหมาะกับ น หนู

เด็ก 1 คนแสดงเป็น น หนู ตัวใหญ่

เด็ก 1 คนแสดงเป็น น หนู ตัวเล็ก

เด็ก ที่เหลือแสดงเป็น เครื่องดนตรีชนิดต่างๆ

กลุ่มที่ 2 จัดสถานการณ์จำลอง เกี่ยวกับความสามารถของงู

นักเรียน 3 คน แสดงเป็น งู

นักเรียนที่เหลือแสดงเป็นสัตว์ต่างๆ ที่มีขมงูแสดงความสามารถ

กลุ่มที่ 3 จัดสถานการณ์จำลอง เกี่ยวกับทหารองครักษ์

นักเรียน 1 คน แสดงเป็น เจ้าหญิง

นักเรียน 1 คน แสดงเป็น โจรป่า

นักเรียน 1 คน แสดงเป็น ทิปโปราณ

นักเรียนที่เหลือแสดงเป็นชาวบ้าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดประสบการณ์ด้านการเขียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ แผน 3

เรื่อง การเขียนพยัญชนะไทย หน่วย การเขียนพยัญชนะ ค ต ล ส ก ถ ภ เวลา 90 นาที

ชั้นอนุบาล 2

เวลา 90 นาที

วัน

ที่ เดือน

พ.ศ. 2555

สาระสำคัญ การทำกิจกรรมร่วมกัน ความมีวินัยในตนเองที่ทุกคนควรปฏิบัติซึ่งทำให้การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ สำเร็จอย่างรวดเร็วและมีระเบียบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ ค และ ต ได้
3. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ ค และ ต ได้
4. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ ล และ ส ได้
5. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ ล และ ส ได้
6. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ ก ถ ภ ได้
7. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ ก ถ ภ ได้

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

1. การเขียนพยัญชนะ ค ต เริ่มจากส่วนหัว เขียนเป็น ตามเข็มนาฬิกา ลากเส้นเฉียงลงมาลากเส้นตรงขึ้นไป แล้วลากเส้นโค้งครึ่งวงกลม แล้วลากเส้นตรงลงมาเป็น ค ส่วน ต เขียนเหมือน ค แต่ต่างกันตรงเส้นโค้งลากเส้นเฉียงลงมานิดหนึ่งแล้วลากเส้นเฉียงขึ้นไปนิดหนึ่งลากเส้นตรงลงมาเป็น ต

2. การเขียนพยัญชนะ ล ส เริ่มจากส่วนหัวเขียนเป็น ตามเข็มนาฬิกา ลากเส้นตรงขึ้นไปครึ่งหนึ่ง ลากเส้นเฉียงลงมา ลากเส้นตรงขึ้นข้างบน แล้วลากเส้นครึ่งวงกลมมาข้างหน้า เป็น ล ส่วน ส เขียนเหมือน ล แต่เติมเส้นเฉียงบนหลัง ล เป็น ส

3. การเขียนพยัญชนะ ก เริ่มจากลากเส้นตรงขึ้นไปประมาณครึ่งหนึ่งแล้วลากเส้นเฉียงเข้าไปเล็กน้อยแล้วลากเส้นเฉียงออกมา แล้วลากเส้นโค้งครึ่งวงกลม ลากเส้นตรงลงมาเป็น ก ส่วน ถ เขียนคล้าย ก แต่เพิ่มส่วนหัว เขียน ตามเข็มนาฬิกา ลากเส้นตรงขึ้นเหมือน ก เป็น ถ ส่วน

ภ เขียนเหมือน ถ ต่างกันเพียงหัวอยู่ด้านนอก หมุนทวนเข็มนาฬิกา เป็น ภ

ประสบการณ์สำคัญ

1. การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก
 - การเขียนทิศทางต่างๆ ของพยัญชนะ
2. การเรียนรู้ทางสังคม
 - การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - การปฏิบัติตามข้อตกลง
3. การคิด
 - การรู้จักสิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัส
 - การเชื่อมโยงภาพกับของจริง
4. การเล่น
 - การเล่นเป็นกลุ่ม
5. การใช้ภาษา
 - การฟัง
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การเขียนและการอ่าน
6. การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ
 - การเปรียบเทียบความเหมือนความต่าง
 - การมองและการเขียนในทิศทางต่างๆ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ครั้งที่ 1

ขั้นนำ

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง “ของขวัญวันเกิด”

ขั้นกิจกรรม

2. แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม เพื่อเล่นเกมการวาดรูปจากนิทาน
3. ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันวาดภาพจากนิทาน ที่ครูเล่า

4. กลุ่มที่วาดเสร็จแล้วออกมานำเสนอผลงานของกลุ่ม โดยให้เพื่อนๆ ช่วยกันให้คะแนน กลุ่มไหนได้คะแนนมากกว่าเป็นกลุ่มที่ชนะ

ชั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการวาดภาพประกอบการเล่า นิทาน

6. ครูนำบัตรพยัญชนะ ค และ ต มาให้เด็กดู และสังเกตความแตกต่างของพยัญชนะ ค ต พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู

7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ ค ต ให้เด็กดู

8. แจกใบงานแบบฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 3 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นสรุป

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่เพื่อนได้แสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลอง

10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ ค ต

ขั้นประเมินผล

11. ครูประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม

12. การตอบคำถาม

13. การเขียนพยัญชนะ ค ต ตามรอยประ

ครั้งที่ 2

ขั้นนำ

1. เด็กและครูเล่นเกมทายปัญหาอะไรเอ๋ย ให้เด็กเป็นผู้ตอบ ดังนี้

ตัวฉันคือใคร	ว่องไวชุกชอน
ตามตัวมีขน	พบคนร้องเจี๊ยก (ลิง)
ฉันมีสี่ขา	หน้าตากล้ายแมว
ใครเห็นวิ่งแจ้ว	คิดแล้วรีบทาย (เสือ)

ขั้นกิจกรรม

2. แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม ตามการนับตัวเลข

3. ครูแนะนำและสาธิตวิธีการเล่นเกม กระฉับ พร้อมทั้งกฎ กติกา และวิธีการเล่น

4. เด็กแข่งขันการเล่นเกม “กระซิบบอก” ดังนี้

- เด็กเข้าแถวเป็นตอนเล็ก 2 แถว
- เด็กที่อยู่ข้างหน้าให้ฟังเสียงกระซิบบอกที่ครูบอก แล้วกระซิบบอกเพื่อนต่อๆ ไปจนถึงเพื่อนคนสุดท้าย ให้มากระซิบบอกคุณครู พร้อมกับเขียนอักษร ตามที่เพื่อน กระซิบบอกมา กลุ่มไหนเขียนได้และถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ

- เด็กๆ เปลี่ยนตำแหน่งกัน เล่นเกมกระซิบบอก 2-3 ครั้ง

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นเกม

- กลุ่มที่เป็นฝ่ายชนะมีวิธีการเล่นอย่างไร
- การเล่นเกมกระซิบบอกสิ่งไหนจำเป็นที่สุด

6. ครูนำบัตรพยัญชนะ ล ส มาให้เด็กดู และสังเกตความแตกต่างของพยัญชนะ ล ส พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู

7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ ล ส ให้เด็กดู

8. แจกใบงานชุดฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 3 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นสรุป

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาและวิธีการเล่นเกม

10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ ล ส

ขั้นประเมินผล

11. ครูประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม

12. การตอบคำถาม

13. การเขียนพยัญชนะ ล ส ตามรอยประ

ครั้งที่ 3

ขั้นนำ

1. เด็กฟังนิทานเรื่องพยัญชนะ ก ด ภ

ขั้นกิจกรรม

2. แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม จากการจับฉลาก

3. ครูแนะนำและสาธิตวิธีการเล่นเกม “การเขียนพยัญชนะไทยตามคำบอก” พร้อมทั้งกฎกติกา และวิธีการเล่น

4. เด็กแข่งขันการเล่นเกม “การเขียนพยัญชนะไทยตามคำบอก” ดังนี้

- เด็กเข้าแถวเป็นคอนลิก 2 แถว

- เด็กที่อยู่ข้างหน้าให้ฟังสัญญาณ และฟังพยัญชนะจากครู แล้ววิ่งไปเขียนอักษร ตรงกระดานไวท์บอร์ด กลุ่มไหนเขียนได้ถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ

- เด็กๆ เปลี่ยนตำแหน่งกัน จนครบทุกคน

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นเกม

6. ครูนำบัตรพยัญชนะ ก ด ฎ มาให้เด็กดู และสังเกตความแตกต่างของพยัญชนะ ก ด ฎ พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู

7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ ก ด ฎ ให้เด็กดู

8. แจกใบงานชุดฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 3 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นสรุป

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่เพื่อนได้แสดงบทบาทจากสถานการณ์จำลอง

10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ ก ด ฎ

ขั้นประเมินผล

11. ครูประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม

12. การตอบคำถาม

13. การเขียนพยัญชนะ ก ด ฎ ตามรอยประ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรภาพ ค ต ล ส ก ด ฎ

2. บัตรพยัญชนะ ค ต ล ส ก ด ฎ

3. นิทานเรื่อง พยัญชนะ ก ด ฎ

4. ปริศนาคำทาย

5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 3

การประเมินผล

1. การสังเกตเข้าร่วมกิจกรรม
2. การตรวจแบบฝึกทักษะชุดที่ 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ปริศนาคำทาย

ตัวฉันคือใคร	ว่องไวชุกชน
ตามตัวมีขน	พบคนร้องเจ๊ก (ลิง)
ฉันมีสี่ขา	หน้าตาคล้ายแมว
ใครเห็นวิ่งแจ้ว	คิดแล้วรีบทาย (เสือ)

นิทานเรื่อง ของขวัญวันเกิด

ผู้แต่ง บริษัทสถาบันพัฒนาคุณภาพ
วิชาการ

วันนี้เป็นวันเกิดของจุก น้ำป้อมได้มอบของขวัญกล่องหนึ่งซึ่งน้ำป้อมทำเองให้กับจุก เพื่อนๆ ที่มาเล่นกับจุกต่างพากันรุมล้อม ขณะที่จุกเปิดกล่องของขวัญ ซึ่งบนกล่องน้ำป้อมติดกระดาษเป็นรูปหัวใจ และเขียนคำอวยพรไว้

เมื่อจุกค่อยๆ แกะฝากล่องออก ทันทีที่ฝากล่องเปิดออก เด็กทั้งกลุ่มก็วิ่งหนีด้วยความตกใจ เสียงน้ำป้อมหัวเราะลั่นห้อง เด็กๆ จึงหันกลับมาดูที่กล่องของขวัญอีกครั้ง “โอ้โฮ! ตัวคลงนั่นเอง” จุกร้องด้วยความดีใจและตื่นเต้น พร้อมกับกล่าวคำขอบคุณ และกอดน้ำป้อมด้วยความสุขใจ

นิทานเรื่อง พยัญชนะไทย ก ก ก

ผู้แต่ง บริษัทพาส

ไก่หวัช โมข 3 ตัว ไก่ดำถูกตำรวจจับ และถูกคัดสินให้ตัดหัว จึงกลายเป็น ก.ไก่ ซึ่งไม่มีหัว ไก่ขาวกลัวตำรวจจับได้ มันจึงมุดหัวอยู่ในถุงตลอดเวลา จึงกลายเป็น ก.ถุง ซึ่งมีหัวอยู่ข้างใน ส่วนไก่แดงหนีขึ้นเรือสำเภาแล่นออกสู่ทะเล จึงกลายเป็น ก.สำเภา ที่มีหัวหันออกสู่ทะเล

เกม “การวาดภาพจากนิทาน”

- วิธีเล่น
1. แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม โดยขึ้นเรียงแถวเป็นตอน
 2. เด็กที่ขึ้นอยู่หัวแถว ออกมาวาดรูปตามนิทานที่ครูเล่า โดยหมุนเวียนกันจนครบทุกคน
 3. กลุ่มที่วาดภาพเสร็จแล้วออกมานำเสนอผลงาน
 4. ให้เด็กๆ ช่วยกันลงคะแนนให้กลุ่มที่วาดภาพได้สมบูรณ์ที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ

เกม “กระซิบ”

- วิธีเล่น
1. เด็กเข้าแถวเป็นคอนลิก 2 แถว
 2. เด็กที่อยู่ข้างหน้าให้ฟังเสียงกระซิบที่ครูบอก แล้วกระซิบบอกเพื่อนต่อๆ ไปจนถึงเพื่อนคนสุดท้าย ให้มากระซิบบอกคุณครู พร้อมกับเขียนอักษร ตามที่เพื่อน กระซิบมา กลุ่มไหนเขียนได้และถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ
 3. เด็กๆ เปลี่ยนตำแหน่งกัน เล่นเกมกระซิบ 2-3 ครั้ง

เกม “การเขียนพยัญชนะไทยตามคำบอก”

- วิธีเล่น
1. เด็กเข้าแถวเป็นคอนลิก 2 แถว
 2. เด็กที่อยู่ข้างหน้าให้ฟังสัญญาณ และฟังพยัญชนะจากครู แล้ววิ่งไปเขียนอักษร ตรงกระดานไวท์บอร์ด กลุ่มไหนเขียนได้ถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ
 3. เด็กๆ เปลี่ยนตำแหน่งกัน จนครบทุกคน

แผนการจัดประสบการณ์ด้านการเขียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ แผน 4

เรื่อง การเขียนพยัญชนะไทย หน่วย การเขียนพยัญชนะ อู ฅ ฌ ฎ ฐ

ชั้นอนุบาล 2

เวลา 60 นาที

วัน

ที่

เดือน

พ.ศ. 2555

สาระสำคัญ การทำกิจกรรมร่วมกัน ความมีวินัยในตนเองที่ทุกคนควรปฏิบัติซึ่งทำให้การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ สำเร็จอย่างรวดเร็วและมีระเบียบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ อู ฅ ฌ ฎ ได้
3. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ อู ฅ ฌ ฎ ได้
4. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ ฐ ฎ ได้
5. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประตัวพยัญชนะ ฐ ฎ ได้

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

1. การเขียนพยัญชนะ อู ฅ ฌ ฎ เริ่มจากการเขียนส่วนหัวเป็น หมุนตามเข็มนาฬิกา ลากเส้นขึ้นไปเหมือนกับการเขียน อ ลากเส้นตามแนวนอน แล้วลากเส้นตรงขึ้นไปถึงเส้นบรรทัด ข้างล่างเขียนวงกลมทวนเข็มนาฬิกาแล้วโค้งครึ่งวงกลมเป็น อู ส่วน ฅ เป็นการผสมกันระหว่าง อ กับ ม เป็น ฅ ส่วน ฌ เป็นการผสมกันระหว่าง อ กับ น เป็น ฌ และ ฎ เป็นการผสมกันระหว่าง อ กับ ม เป็น ฎ
2. การเขียนพยัญชนะ ฐ ฎ เริ่มจากการเขียนส่วนหัวเป็น ทวนเข็มนาฬิกา ลากเส้นเส้นตรงขึ้นไปเกือบถึงเส้นบรรทัด แล้วลากเส้นโค้งครึ่งวงกลมเป็น ฐ ส่วน ฎ ลากเส้นโค้งค่อจากว ย้อนกลับมาเป็น ฎ
3. การเขียนพยัญชนะ ฐ ฎ เริ่มจากการลากเส้นตรงจากบนลงล่าง ลากเส้นตามแนวนอน แล้วลากเส้นตรงขึ้นไปเท่ากับจุดเริ่มต้น ลากเส้นเฉียงขึ้นเล็กน้อย ลากเส้นโค้งย้อนกลับมาเป็น ฐ

ประสบการณ์สำคัญ

1. การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก

- การเขียนทิศทางการต่างๆ ของพยัญชนะ
- 2. การเรียนรู้ทางสังคม
 - การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - การปฏิบัติตามข้อตกลง
- 3. การคิด
 - การรู้จักสิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัส
 - การเชื่อมโยงภาพกับของจริง
- 4. การเล่น
 - การเล่นเป็นกลุ่ม
- 5. การใช้ภาษา
 - การฟัง
 - การแสดงความรู้สึกร่วมด้วยคำพูด
 - การเขียนและการอ่าน
- 6. การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ
 - การเปรียบเทียบความเหมือนความต่าง
 - การมองและการเขียนในทิศทางต่างๆ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ครั้งที่ 1

ขั้นนำ

1. เด็กและครูร่วมกันท่องพยัญชนะไทย ก-ฮ พร้อมกัน

ขั้นกิจกรรม

2. แบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม
3. ตัวแทนกลุ่มออกมาหยิบบัตรคำพยัญชนะ ฉ ฉู ฉ ฉ
4. เด็กในกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์เกี่ยวกับพยัญชนะ ประกอบไปด้วยเส้นอะไรบ้าง เช่น
 - ฉ ประกอบด้วย วงกลม เส้นตรง เส้นโค้ง เส้นเฉียง
 - ฉู ประกอบด้วย วงกลม เส้นตรง เส้นโค้ง

- ณ ประกอบด้วย วงกลม เส้นตรง เส้นเฉียง เส้นโค้ง
- ณ ประกอบด้วย วงกลม เส้นเฉียง เส้นเฉียง เส้นโค้ง

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันวิเคราะห์และบอกความเหมือนความต่างเกี่ยวกับการเขียนพยัญชนะไทย
6. ครูนำบัตรภาพและบัตรพยัญชนะ ณ ณ ณ ณ มาให้เด็กดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตาม

ครู

7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ ณ ณ ณ ณ ให้เด็กดู
8. แจกใบงานชุดฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 4 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นสรุป

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับพยัญชนะ ณ ณ ณ ณ

ขั้นประเมินผล

10. ครูประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม
11. การตอบคำถาม
12. การเขียนพยัญชนะตามรอยประ

ครั้งที่ 2

ขั้นนำ

1. เด็กๆ ฟังนิทาน เรื่อง “พยัญชนะไทย ว ร ธ”

ขั้นกิจกรรม

2. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม
3. ให้หัวหน้ากลุ่มออกมาหิบบัตรพยัญชนะไทย ว ร ธ ไปกลุ่มละ 1 ใบ
4. เด็กในกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์เกี่ยวกับพยัญชนะ ประกอบไปด้วยเส้นอะไรบ้าง เช่น
 - พยัญชนะ ว ประกอบด้วย วงกลม เส้นตรงล่างขึ้นบน และเส้นโค้ง
 - พยัญชนะ ร ประกอบด้วย วงกลม เส้นตรงล่างขึ้นบน เส้นเฉียง และเส้นโค้งจาก

หน้าไปหลัง

- พยัญชนะ ฐ ประกอบด้วย เส้นตรงบนลงล่าง เส้นตรงแนวนอน เส้นตรงล่างขึ้นบน
เส้นเฉียงขึ้นบน และเส้นโค้ง

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันวิเคราะห์และบอกความเหมือนความต่างเกี่ยวกับการเขียนพยัญชนะไทย
6. ครูนำบัตรภาพและบัตรพยัญชนะ ว ร ฐ มาให้เด็กดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู
7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ ว ร ฐ ให้เด็กดู
8. แจกใบงานชุดฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 4 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นประเมินผล

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับหลักการลักษณะเส้นต่างๆ
10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ ว ร ฐ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรภาพ ญ ฦ ฦ ฦ ว ร ฐ
2. บัตรพยัญชนะ ญ ฦ ฦ ฦ ว ร ฐ
3. นิทานเรื่อง “พยัญชนะไทย ว ร ฐ”
4. แบบฝึกทักษะชุดที่ 4

การประเมินผล

1. การสังเกตเข้าร่วมกิจกรรม
2. การตรวจแบบฝึกทักษะชุดที่ 4

ภาคผนวก

นิทานเรื่อง พญานาคไทย วรรธ

ผู้แต่ง บริษัทพาส

ชาวประมงนำ ร.เรือออกไปหาปลา แต่ถูกพายุพัดหัวเรือหัก ต้องใช้เสาธงปักไว้เป็น ธ.ธง ชาวประมง
สวมแหวนแล้วอธิษฐานขอให้ได้ปลา มาก ๆ เป็น ว.แหวน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดประสบการณ์ด้านการเขียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ แผน 5

เรื่อง การเขียนพยัญชนะไทย

หน่วย การเขียนพยัญชนะ อ ฮ ก ศ ท

ชั้นอนุบาล 2

เวลา 60 นาที

วัน

ที่ เดือน

พ.ศ. 2555

สาระสำคัญ การทำกิจกรรมร่วมกัน ความมีวินัยในตนเองที่ทุกคนควรปฏิบัติซึ่งทำให้การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ สำเร็จอย่างรวดเร็วและมีระเบียบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ อ และ ฮ ได้
3. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ อ และ ฮ ได้
4. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ ก ศ ท ได้
5. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ ก ศ ท ได้

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

1. การเขียนพยัญชนะ อ ฮ เริ่มจากส่วนหัวเขียน ทวนเข็มนาฬิกา ลากเส้นตรงลงมา แล้วลากเส้นตามแนวนอนไปทางขวา ลากเส้นตรงขึ้นข้างบนให้เลยส่วนหัวเล็กน้อย แล้วลากเส้นโค้งครึ่งวงกลมไปด้านหลัง เป็น อ ส่วน ฮ เขียนเหมือน อ แต่ลากเส้นม้วนลงไปทางขวาแล้วลากเฉียงขึ้นข้างบน เป็น ฮ
2. การเขียนพยัญชนะ ก ศ ท เริ่มจากการเขียนส่วนหัวเป็น ทวนเข็มนาฬิกา ลากเส้นเฉียงลง แล้วลากเส้นเฉียงขึ้นเล็กน้อย ค่อยจากนั้นลากเส้นโค้งครึ่งวงกลม แล้วลากเส้นตรงลงมาเป็น ก ส่วน ศ นั้นแค่เติมเส้นเฉียงขึ้นตรงส่วนโค้งด้านขวาของ ก เป็น ศ ส่วน ท เขียนคล้ายกับ ก แต่ต่างกันตรง ก เป็นเส้นโค้ง ส่วน ท เป็นเส้นหยัก

ประสบการณ์สำคัญ

1. การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก
 - การเขียนทิศทางการต่างๆ ของพยัญชนะ
2. การเรียนรู้ทางสังคม

- การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การปฏิบัติตามข้อตกลง
- 3. การคิด
 - การรู้จักสิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัส
 - การเชื่อมโยงภาพกับของจริง
- 4. การเล่น
 - การเล่นเป็นกลุ่ม
- 5. การใช้ภาษา
 - การฟัง
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การเขียนและการอ่าน
- 6. การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ
 - การเปรียบเทียบความเหมือนความต่าง
 - การมองและการเขียนในทิศทางต่างๆ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ครั้งที่ 1

ขั้นนำ

1. เด็กร้องเพลง “ฮ นกฮูก” พร้อมทำท่าทางประกอบเพลง

ขั้นกิจกรรม

2. เด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเพลงที่ร้อง
3. สร้างข้อตกลงร่วมกันก่อนแสดงบทบาทสมมติ
4. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ โดยแบ่งเป็นกลุ่ม 2 กลุ่ม แบ่งหน้าที่เป็นกลุ่มแสดง

และกลุ่มสังเกตการแสดง

- กลุ่มแรกแสดงบทบาทสมมติ ตามนิทานที่ครูเล่าให้ฟัง
- กลุ่มที่สองสังเกตการแสดงของกลุ่มแรก

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมติ
6. ครูนำบัตรภาพและบัตรพยัญชนะ อ และ ฮ มาให้เด็กดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู
7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ อ และ ฮ ให้เด็กดู
8. แจกใบงานชุดฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 5 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นสรุป

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่เพื่อน ได้แสดงบทบาทสมมติ
10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ อ และ ฮ

ขั้นประเมินผล

11. ครูประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม
12. การตอบคำถาม
13. การเขียนพยัญชนะตามรอยประ

ครั้งที่ 2

ขั้นนำ

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง “อ ควายเก่งไถนา” พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบ

ขั้นกิจกรรม

2. เด็กและครูสนทนาถึงเนื้อเพลง “อ ควายเก่งไถนา” ร่วมกัน
3. กลุ่มที่ยังไม่ได้แสดงบทบาทสมมติ ออกมาแสดงบทบาทสมมติ ตามนิทานที่ ครูเล่าเรื่อง “พยัญชนะไทย อ ค ศ”

- กลุ่มที่สองแสดงบทบาทสมมติ ตามนิทานที่ครูเล่าให้ฟัง

- กลุ่มแรกสังเกตการแสดงของกลุ่มแรก

4. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงเนื้อหาในนิทาน ดังนี้

- มีควายกี่ตัว (2 ตัว)

- ควายสีอะไรถูกเสียบักหลัง (ควายสีเทา)

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมติ
6. ครูนำบัตรภาพและบัตรพยัญชนะ ค ศ ต มาให้เด็กดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู
7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ ค ศ ต ให้เด็กดู
8. แจกใบงานชุดฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 5 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นประเมินผล

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่เพื่อนได้แสดงบทบาทสมมติ
10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ ค ศ ต

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรภาพ อ ฮ ค ศ ต
2. บัตรพยัญชนะ อ ฮ ค ศ ต
3. นิทานเรื่อง “พยัญชนะไทย อ ฮ” และ “พยัญชนะไทย ค ศ ต”
4. เพลง “ฮ นกฮูก” และเพลง “ค ควาย ไถนาเก่ง”
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 5

การประเมินผล

1. การสังเกตเข้าร่วมกิจกรรม
2. การตรวจแบบฝึกทักษะชุดที่ 5

ภาคผนวก

นิทานพญานะไทย อ ฮ

ผู้แต่ง บริษัทพาส

นกฮูกสองพี่น้องอยากพิสูจน์เรื่องอ่างวิเศษ จนต้องประสบเหตุการณ์ทำให้นกฮูกตัวน้องดาบอดสองข้างกลายเป็น อ.อ่าง ส่วนนกฮูกตัวพี่มีตาโตเหลือข้างเดียว จึงกลายเป็นพญานะ ฮ.นกฮูก

เพลง ฮ. นกฮูก ว่า “เป็นเด็กดี”

นกฮูกตาโตโต บอก โอ้โฮหนูเป็นเด็กดี

ไม่ใช่ ไม่ชนเช่นนี้ เด็กที่คืนนกฮูกชื่นชม

เพลง ค. ควายเก่งไถนา

ค. ควายมีสี่ขา ใช้ไถ่นามีเขายาวงาม

อยู่ในโคลนจนตัวมันดำ เดินย่ำน้ำร้องฮุยเลฮุย

นิทานพญานะไทย ค ค ค

ผู้แต่ง บริษัทพาส

เมื่อเกิดพายุใหญ่ ชาวนาถูกศาลาทับหลังหักกลายเป็น ค.คน ควายสี่เทาถูกเสาปักหลังกลายเป็นศ.ศาลา ส่วนควายสี่เผือกที่ไม่ได้รับอันตรายจากพายุก็เป็นพญานะ ค.ควาย

แผนการจัดประสบการณ์ด้านการเขียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ แผน 6

เรื่อง การเขียนพยัญชนะไทย หน่วย การเขียนพยัญชนะ ผ ฝ ข ช ฅ ซ

ชั้นอนุบาล 2 เวลา 60 นาที

วัน ที่ เดือน พ.ศ. 2555

สาระสำคัญ การทำกิจกรรมร่วมกัน ความมีวินัยในตนเองที่ทุกคนควรปฏิบัติซึ่งทำให้การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆสำเร็จอย่างรวดเร็วและมีระเบียบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ ผ ฝ ข ได้
3. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ ผ ฝ ข ได้
4. เด็กสามารถบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ ข ช ฅ ซ ได้
5. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ ข ช ฅ ซ ได้

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

1. การเขียนพยัญชนะ ผ ฝ ข ต้องเริ่มจากส่วนหัว ○ ทวนเข็มนาฬิกา ลากเส้นตรงลงมา ลากเส้นเส้นเฉียงไปทางขวาแล้วลากเส้นเฉียงลงมา และลากเส้นตรงขึ้นไปถึงบรรทัดบน เป็น ผ ส่วน ฝ เขียนเหมือน ผ แต่เส้นตรงข้างหลังยาวกว่า เป็น ฝ ส่วน ข เริ่มต้นเหมือนกัน แต่เอาหยักมาไว้ตรงกลางเส้นหน้า แล้วลากเส้นตรงแนวนอน ลากเส้นตรงขึ้นไป เป็น ข
2. การเขียนพยัญชนะ ข ช ฅ ซ เริ่มจากส่วนหัว ○ หมุนตามเข็มนาฬิกา แล้วโค้งมานิดหนึ่ง ลากเส้นตรงลงมา ลากเส้นแนวนอน แล้วลากเส้นตรงขึ้นไป เป็น ข ส่วน ช เขียนเริ่มต้นเหมือน ข แต่ลากเส้นเฉียงขึ้นจากเส้นข้างหลัง เป็น ช ส่วน ฅ กับ ซ เหมือนกับ ข กับ ช แต่ต่างกันตรงหัวจะมีหยักเข้ามา

ประสบการณ์สำคัญ

1. การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก
 - การเขียนทิศทางต่างๆ ของพยัญชนะ
2. การเรียนรู้ทางสังคม
 - การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น

- การปฏิบัติตามข้อตกลง
- 3. การคิด
 - การรู้จักสิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัส
 - การเชื่อมโยงภาพกับของจริง
- 4. การเล่น
 - การเล่นเป็นกลุ่ม
- 5. การใช้ภาษา
 - การฟัง
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การเขียนและการอ่าน
- 6. การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ
 - การเปรียบเทียบความเหมือนความต่าง
 - การมองและการเขียนในทิศทางต่างๆ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ครั้งที่ 1

ขั้นนำ

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง “พญานาคไทย ย ผ ผ”

ขั้นกิจกรรม

2. แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม
3. ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่ม ออกมาเล่นเกมแข่งเขียนตามคำบอก
4. ครูเป็นผู้บอกว่าจะให้เด็กเขียนเส้นชนิดต่างๆ และพญานาคชนิดต่างๆ ที่ได้เขียนไปแล้ว กลุ่มไหนปฏิบัติได้ถูกต้องจะเป็นผู้ชนะ โดยครูกำหนดให้ เช่น
 - เด็กเขียนเส้นตรงจากบนลงล่าง
 - เด็กเขียนวงกลมทวนเข็มนาฬิกา
 - เด็กเขียนพญานาค ง เป็นต้น จนครบทุกคนในกลุ่ม กลุ่มไหนเขียนได้ถูกต้อง

ได้ 3 ดาว

ชั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นเกมการเขียนตามคำบอก
6. ครูนำบัตรภาพและบัตรพยัญชนะ ผ ฝ ย มาให้เด็กดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู
7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ ผ ฝ ย ให้เด็กดู
8. แจกใบงานชุดฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 6 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ชั้นสรุป

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับลักษณะของเส้นต่างๆ ที่นำมาประกอบกันเป็นพยัญชนะต่างๆ
10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ ผ ฝ ย

ชั้นประเมินผล

11. ครูประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม
12. การตอบคำถาม
13. การเขียนพยัญชนะตามรอยประ

ครั้งที่ 2

ขั้นนำ

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง “พยัญชนะไทย ข ฉ ช ซ

ขั้นกิจกรรม

2. แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม ตามการนับตัวเลข
3. ครูแนะนำและสาธิตวิธีการเล่นเกม กระซิบ พร้อมทั้งกฎ กติกา และวิธีการเล่น
4. เด็กแข่งขันการเล่นเกม “กระซิบ” ดังนี้
 - เด็กเข้าแถวเป็นตอนละ 2 แถว
 - เด็กที่อยู่ข้างหน้าให้ฟังเสียงกระซิบที่ครูบอก แล้วกระซิบบอกเพื่อนต่อๆ ไปจนถึงเพื่อนคนสุดท้าย ให้มากระซิบบอกคุณครู พร้อมกับเขียนอักษร ตามที่เพื่อน กระซิบมา กลุ่มไหนเขียนได้และถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ
 - เด็กๆ เปลี่ยนตำแหน่งกัน เล่นเกมกระซิบ 2-3 ครั้ง

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กร่วมกันแสดงความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นเกม

- กลุ่มที่เป็นฝ่ายชนะมีวิธีการเล่นอย่างไร
- การเล่นเกมกระชับสิ่งไหนจำเป็นที่สุด

6. ครูนำบัตรภาพและบัตรพยัญชนะ ข ช ฅ ซ มาให้เด็กดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู

7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ ข ช ฅ ซ ให้เด็กดู

8. แจกใบงานชุดฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 6 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นประเมินผล

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่เพื่อนได้แสดงบทบาทสมมติ

10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ ข ช ฅ ซ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรภาพ ผ ผ ข ข ช ฅ ซ
2. บัตรพยัญชนะ ผ ผ ข ข ช ฅ ซ
3. นิทานเรื่อง “พยัญชนะไทย ข ผ ฝ”
4. นิทานเรื่อง “พยัญชนะไทย ข ฅ ซ ซ”
5. แบบฝึกทักษะชุดที่ 6

การประเมินผล

1. การสังเกตเข้าร่วมกิจกรรม
2. การตรวจแบบฝึกทักษะชุดที่ 6

ภาคผนวก

นิทานเรื่อง พยัญชนะไทย ย ผ ฝ

ผู้แต่งบริษัทพาส

ย.ยักษ์ถูกฝั่งต่อขอแห้ว จึงคิดเอาเชือกผูกฝ่ามือเพื่อครอบฝั่ง ผ.ฝั่งพยายามกับหัวหลบฝ่ามือ และยกกันกับขาดันฝ่ามือไว้ ส่วน ฝ.ฝามีหางยาวเพราะเชือกที่ผูกไว้

นิทานเรื่อง พยัญชนะไทย ข ฃ ช ฅ

ผู้แต่งบริษัทพาส

ข.ไข่มกิ้งไปชนขวด เปลือกไข่ จึงยุบลงไปกลายเป็น ข.ขวด ส่วน ช.ช้างถูกนายพรานล่ามโซ่ไว้ จึงพยายามดิ้นจนโซ่ขาดฟาดหัวช้างน้อยแตก จึงกลายเป็น ช.โซ่

แผนการจัดประสบการณ์ด้านการเขียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ แผน 7

เรื่อง การเขียนพยัญชนะไทย

หน่วย การเขียนพยัญชนะ ม ฆ ฎ ฏ

ชั้นอนุบาล 2

เวลา 60 นาที

วัน

ที่ เดือน

พ.ศ. 2555

สาระสำคัญ การทำกิจกรรมร่วมกัน ความมีวินัยในตนเองที่ทุกคนควรปฏิบัติซึ่งทำให้การปฏิบัติกิจกรรมต่างๆสำเร็จอย่างรวดเร็วและมีระเบียบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เด็กลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ ม และ ฆ ได้
3. เด็กบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ ม และ ฆ ได้
4. เด็กบอกความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ ฎ ฏ ฐ ได้
5. เด็กลากเส้นตามรอยประพยัญชนะ ฎ ฏ ฐ ได้

สาระการเรียนรู้

สาระที่ควรเรียนรู้

1. การเขียนพยัญชนะ ม ฆ เริ่มจากส่วนหัวเขียน ○ หมุนตามเข็มนาฬิกา ลากเส้นตรงลงมา ลากเส้นม้วนไปข้างหน้าตามเข็มนาฬิกา ลากเส้นเฉียงลงมาถึงเส้นบรรทัดด้านล่าง แล้วลากเส้นตรงขึ้นไป เป็น ม ส่วน ฆ เขียนเหมือนกัน แต่ต่างกันตรงส่วนหัวมีหยักเหมือนกับ ฃ และ ฅ
2. การเขียนพยัญชนะ ฎ ฏ เริ่มจากส่วนหัวเขียนวงกลมตามเข็มนาฬิกา ลากเส้นตรงขึ้นไป แล้วลากเส้นเฉียงเข้าไปและลากเส้นเฉียงออกมา แล้วลากเส้นโค้งขึ้นไปด้านหลัง ลากเส้นตรงลงมา ให้เลยเส้นบรรทัดมานิดหนึ่ง ลากเส้นโค้งขึ้นแล้วม้วนเป็นวงรี ลากเส้นเฉียงขึ้นมา เป็น ฎ ส่วน ฏ เขียนเหมือน ฎ แต่ต่างกันตรงสุดท้าย เพิ่มหยักเป็น 2 หยัก ก่อนที่จะม้วนปลายหางขึ้น
3. การเขียนพยัญชนะ ฐ เริ่มจากส่วนหัวเขียนวงกลม หมุนตามเข็มนาฬิกา ลากเส้นลงมา แล้วลากเส้นตรงขึ้นไป ลากเส้นโค้งไปข้างหน้า แล้วลากเส้นโค้งกลับหลัง เหมือน กับ จ ผสม ร เป็น ฐ ส่วนด้านล่าง เริ่มจากเขียนวงกลม หมุนตามเข็มนาฬิกา ลากเส้นตรงลงมาและหยักขึ้นลง แล้วม้วนไปข้างเป็นวงรี และลากเส้นเฉียงขึ้นไป เป็น ฐ

ประสบการณ์สำคัญ

1. การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก
 - การเขียนทิศทางต่างๆ ของพยัญชนะ
2. การเรียนรู้ทางสังคม
 - การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น
 - การปฏิบัติตามข้อตกลง
3. การคิด
 - การรู้จักสิ่งต่างๆ โดยใช้ประสาทสัมผัส
 - การเชื่อมโยงภาพกับของจริง
4. การเล่น
 - การเล่นเป็นกลุ่ม
5. การใช้ภาษา
 - การฟัง
 - การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
 - การเขียนและการอ่าน
6. การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ
 - การเปรียบเทียบความเหมือนความต่าง
 - การมองและการเขียนในทิศทางต่างๆ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์

ครั้งที่ 1

ขั้นนำ

1. เด็กและครูเล่นเกมทายปัญหาอะไรเอ่ย ให้เด็กเป็นผู้ตอบ เช่น

- ตัวฉันคือใคร	วิ่งไวร้องฮึ
ควบไปเร็วรี	ฉันนี่คือใคร (ม้า)
- ตัวฉันคือใคร	ตั้งไว้ที่วัด
เสียงดังขึงนั๊ก	คอยบอกเวลา (ระฆัง)

ขั้นกิจกรรม

2. แบ่งเด็กออกเป็น 2 กลุ่ม
3. ตัวแทนกลุ่มออกมาหีบบัตรคำที่ครูเตรียมไว้ให้
4. ให้เด็กในกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์พยัญชนะที่ได้ ว่าประกอบด้วยเส้นอะไรบ้าง เช่น
 - ม ประกอบด้วย วงกลม เส้นตรง เส้นเฉียง
 - น ประกอบด้วย วงกลม เส้นตรง เส้นเฉียง

ขั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กๆ ช่วยกันวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของพยัญชนะ ม น
6. ครูนำบัตรภาพและบัตรพยัญชนะ ม และ น มาให้เด็กดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู
7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ ม และ น ให้เด็กดู
8. แจกใบงานชุดฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 7 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นสรุป

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับลักษณะของเส้นต่างๆ
10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ ม และ น

ขั้นประเมินผล

11. ครูประเมินผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม
12. การตอบคำถาม
13. การเขียนพยัญชนะตามรอยประ

ครั้งที่ 2

ขั้นนำ

1. เด็กฟังนิทานเรื่อง “พยัญชนะไทย ฅ ฌ”

ขั้นกิจกรรม

2. แบ่งเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม
3. หัวหน้ากลุ่มออกมาหีบบัตรคำที่ครูเตรียมไว้ให้
4. เด็กๆ ในกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์พยัญชนะที่ได้ ว่าประกอบด้วยเส้นอะไรบ้าง เช่น
 - ฅ ประกอบด้วย วงกลม เส้นตรง เส้นโค้ง เส้นเฉียง

- ฎ ประกอบด้วย วงกลม เส้นตรง เส้นโค้ง เส้นเฉียง

- ฐ ประกอบด้วย วงกลม เส้นตรง เส้นโค้ง เส้นเฉียง

ชั้นอภิปราย วิเคราะห์

5. เด็กๆ ช่วยกันวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างของพยัญชนะ

6. ครูนำบัตรภาพและบัตรพยัญชนะ ฎ ฏ ฐ มาให้เด็กดู พร้อมทั้งอ่านออกเสียงตามครู

7. ครูสาธิตการเขียนพยัญชนะ ฎ ฏ ฐ ให้เด็กดู

8. แจกใบงานชุดฝึกการเตรียมความพร้อมที่ 7 ให้เด็กเขียนตามรอยประ

ขั้นประเมินผล

9. เด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับลักษณะของเส้นต่างๆ

10. เด็กช่วยกันสรุปการเขียนพยัญชนะ ฎ ฏ ฐ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรภาพและบัตรพยัญชนะ ม น ฎ ฏ ฐ

2. นิทานเรื่อง “พยัญชนะไทย ฎ ฏ”

3. ปริศนาคำทาย

4. แบบฝึกทักษะชุดที่ 7

การประเมินผล

1. การสังเกตเข้าร่วมกิจกรรม

2. การตรวจแบบฝึกทักษะชุดที่ 7

ภาคผนวก

ปริศนาคำทาย

ตัวฉันคือใคร	วังไวร้องฮี้
ควบไปเร็วรี่	ฉันนี่คือใคร (ม้า)
ตัวฉันคือใคร	ตั้งไว้ที่วัด
เสียงดังยิ่งนัก	คอยบอกเวลา (ระฆัง)

นิทานพญานะไทย ฎ ฎ

ผู้แต่ง บริษัทพาส

นายมีห่อนสมอลงไปในทะเล แล้วได้ชฎาทองคำขึ้นมา จึงเกิดเป็นพญานะ ฎ.ชฎา (มีหัยกเดียว)
ส่วนนายมากห่อนสมอลงไปได้ปฎักขึ้นมา เกิดเป็นพญานะ ฎ.ปฎัก (มี 2 หัยก)

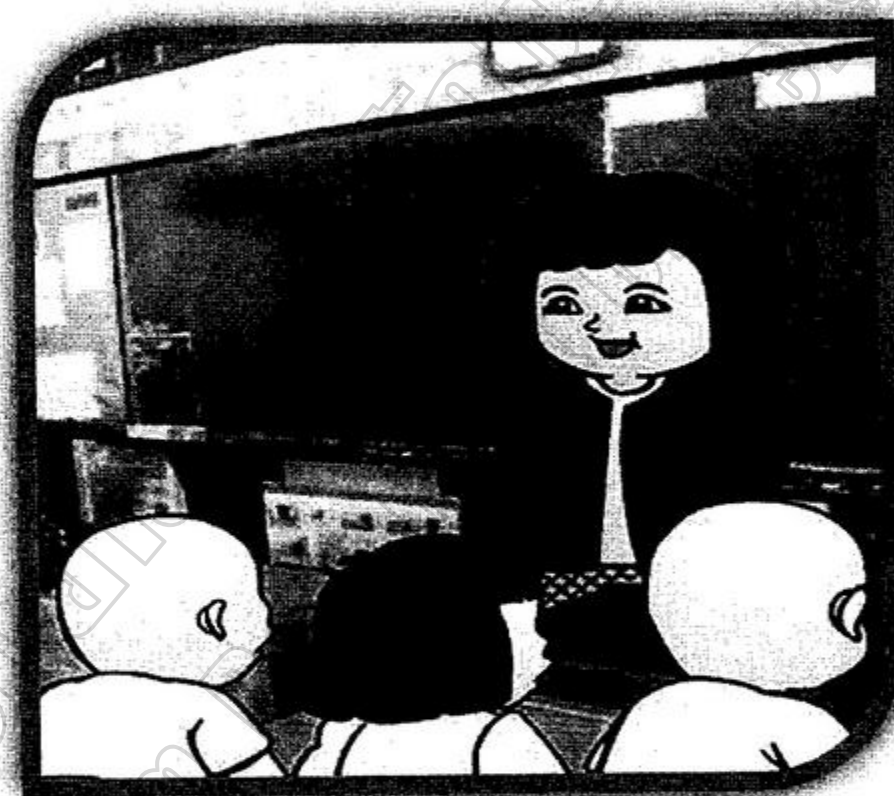
ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบทดสอบทักษะด้านการเขียนพยัญชนะไทย

ชั้นอนุบาล 2

ชื่อ.....

เลขที่.....

โรงเรียนอนุบาลก้นตวจระมวล

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะตามรอยประตามรูปภาพที่กำหนดให้

จ ก ฎ

ด ศ ต

บ ช บ

จ จ ฎ

คำชี้แจง

ให้เขียนพยัญชนะตามรอยประ ตามรูปภาพที่กำหนดให้

ฟ ฟ ฟ

ค ค ค

ม ม ม

น น น

คำชี้แจง

ให้เขียนพยัญชนะตามรอยประ ตามรูปภาพที่กำหนดให้

บ บข ข

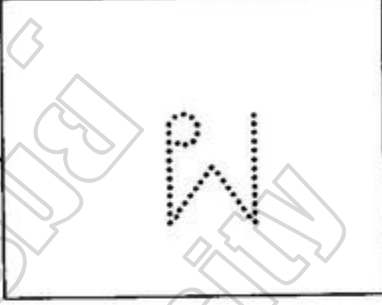
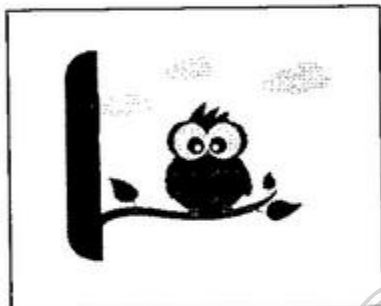
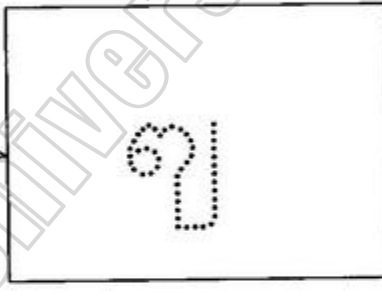

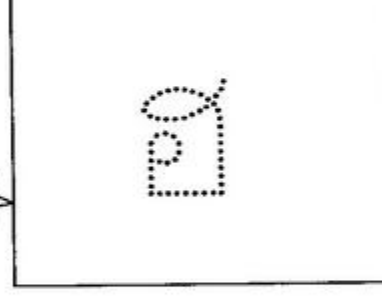
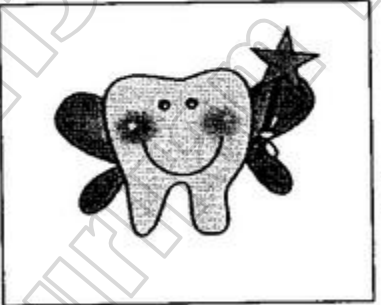
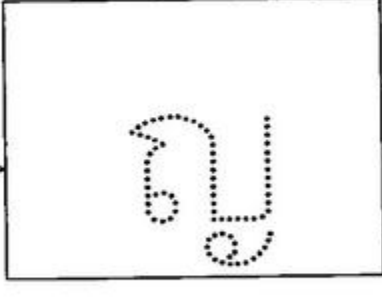

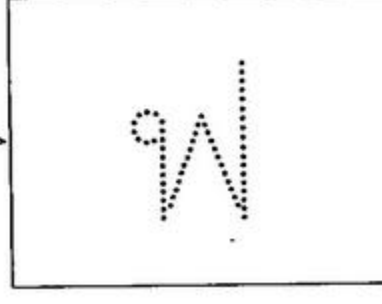

ค ก ฅ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบรสิราช
Buriram Rajabhat University

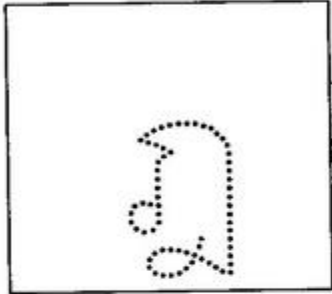
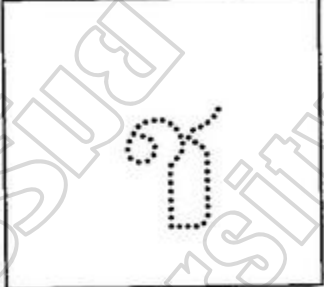

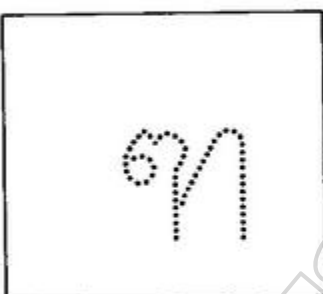
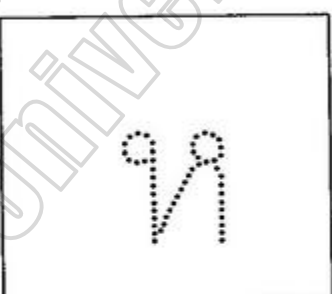

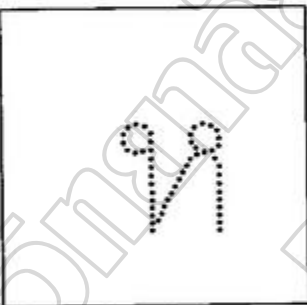
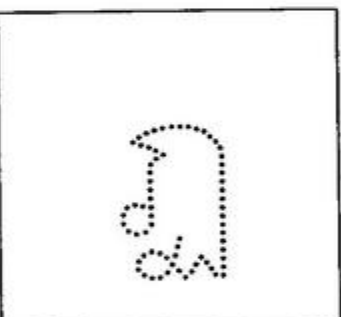

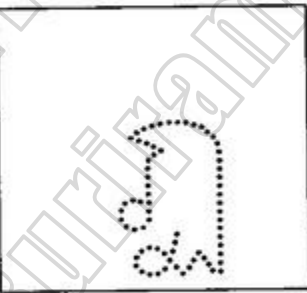
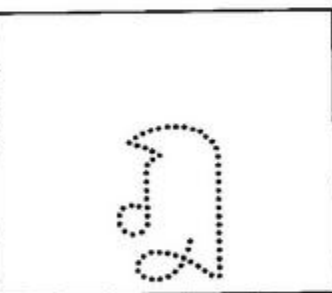

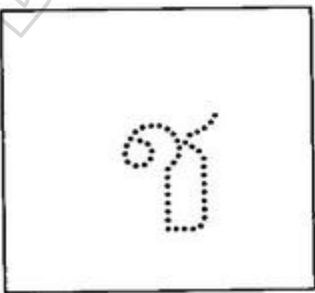
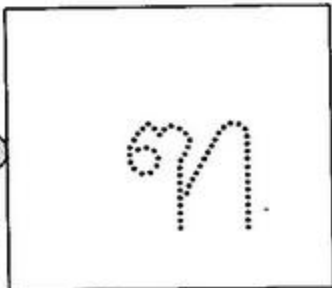
คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นรูปภาพกับพยัญชนะที่สัมพันธ์กันและเขียนตามรอยประ

	☆	
	☆	
	☆	
	☆	
	☆	

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่พยัญชนะตัวเดียวกัน และเขียนพยัญชนะไทย

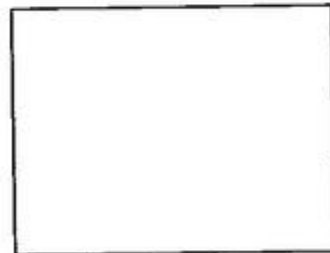
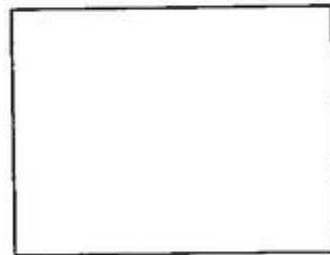
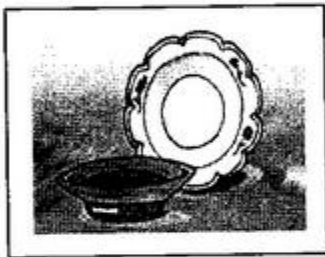
ตามรอยประให้สมบูรณ์

คำชี้แจง

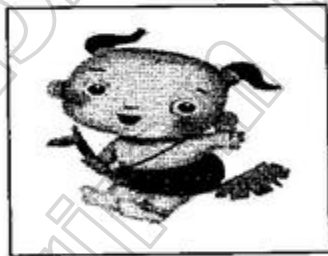
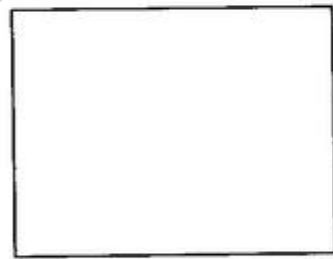
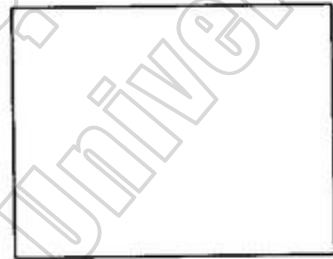
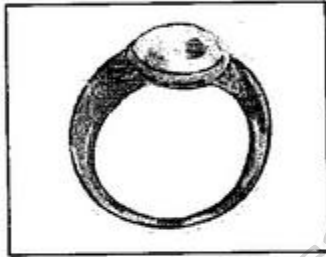
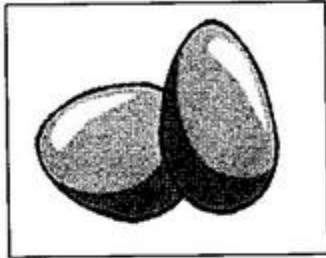
ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วเติมพยัญชนะไทยลงในช่องสี่เหลี่ยมให้ถูกต้อง

คำชี้แจง

ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วเติมพยัญชนะไทยลงในช่องสี่เหลี่ยมให้ถูกต้อง

ภาคผนวก ง

- แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของชุดฝึกทักษะ
- แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
- แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับจุดประสงค์การเรียนรู้
- แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ

ตาราง 5.1 แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพญานาไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 คำชี้แจง

กรุณาแสดงความคิดเห็นต่อข้อความแต่ละรายการว่ามีความเหมาะสมกับระดับคุณภาพใด ด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านซึ่งมีระดับความคิดเห็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ +1	หมายถึง	เมื่อท่านแน่ใจว่าเหมาะสม
ระดับ 0	หมายถึง	เมื่อท่านไม่แน่ใจ
ระดับ -1	หมายถึง	เมื่อท่านแน่ใจว่าไม่เหมาะสม

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				การแปลความหมาย
	+1	0	-1	รวม	
1. ด้านคำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพญานาไทย					
1.1 สื่อความหมายชัดเจนเข้าใจง่าย					
1.2 บอกรายละเอียดของเนื้อหาได้ครอบคลุม					
1.3 เร้าความสนใจของนักเรียน					
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์					
2.2 ความละเอียดของเนื้อหา					
2.3 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก					
2.4 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้					
2.5 มีความยากง่ายพอเหมาะ					
2.6 เนื้อหาที่มีความชัดเจน					
2.7 ช่วยส่งเสริมทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพญานาไทย					
2.8 ภาพที่นำมาประกอบมีความเหมาะสม					

ตาราง 5.1 (ต่อ)

ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				การแปล ความหมาย
	+1	0	-1	รวม	
3. ด้านแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้าน การเขียนพยางค์ภาษาไทย					
3.1 แบบฝึกมีจำนวนพอเหมาะ					
3.2 แบบฝึกมีความยากง่ายพอเหมาะ					
3.3 แบบฝึกสร้างความสนใจของเด็ก					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

ตาราง 5.2 แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการ
เตรียมพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์
สำหรับอนุบาล 2

คำชี้แจง

โปรดการเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยให้ระดับค่าคะแนน
การประเมินดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ	3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้						
1.1 การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ครบถ้วน ครอบคลุมความต้องการของการสอน						
1.2 การเรียบเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีความเหมาะสม เข้าใจง่าย						
1.3 องค์ประกอบภายในแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน						
2. องค์ประกอบของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้						
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้						
- จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน สอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์						

ตาราง 5.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
2.2 สารการเรียนรู้						
- การเขียนสารการเรียนรู้ในแผนกระชั้นครอบคลุมตามสาระที่ควรรู้และประสบการณ์สำคัญ						
- เนื้อหาสารการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้สามารถนำไปสู่การบรรลุ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร						
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอน						
- การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ชัดเจนกับเวลา						
- กิจกรรมเหมาะสมกับวัยและครอบคลุมสอดคล้องกับทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุชนะ ไทย						
- การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ชี้ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย						
2.4 สื่อการเรียนการสอน						
- มีการกำหนดรายการสื่อการเรียนการสอนที่ชัดเจน จัดเตรียมได้ง่ายและสะดวก						
- มีการใช้สื่อที่เหมาะสมกับวัยและเนื้อหาสาระ						
2.5 การวัดและประเมินผล						
- การวัดผลและประเมินมีความสอดคล้องกับมาตรฐานและจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพหุชนะ ไทย						
- ใช้วิธีการที่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด						
- จัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลไว้ชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้สะดวก						

ตาราง 5.2 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
- มีการวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องตามสภาพจริง						
3. การเรียบเรียงและการใช้ภาษา						
- การเรียบเรียงและการใช้ภาษาในแผนการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้มีความเหมาะสมเข้าใจง่าย						

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(.....)

ตาราง 5.3 แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กับจุดประสงค์การเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ เรื่องการเตรียมความพร้อมด้านการเขียน
พหุชนะไทย ชั้นอนุบาล 2

คำชี้แจง โปรดการเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยให้ระดับค่าคะแนน
การประเมินดังนี้

ระดับ +1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องเหมาะสม
ระดับ 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ระดับ -1	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง ไม่เหมาะสม

ข้อที่	คะแนนการประเมิน		
	+1	0	-1
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			

ตาราง (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนการประเมิน		
	+1	0	-1
17			
18			
19			
20			
21			
22			
23			
24			
25			
26			
27			
28			
29			
30			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

ตาราง 5.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเตรียม
ความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่ม
สัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2

ชื่อ..... สกุล

คำชี้แจง ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย X ลงในช่องว่าง โดยให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

เกณฑ์การประเมิน มีดังนี้

3 หมายถึง พอใจมาก 😊

2 หมายถึง พอใจปานกลาง 😐

1 หมายถึง พอใจน้อย ☹️

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	มาก 😊	ปานกลาง 😐	น้อย ☹️
ด้านแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย			
1. มีรูปภาพประกอบสวยงาม	😊	😐	☹️
2. แปลกใหม่ น่าสนใจ	😊	😐	☹️
3. อ่านแล้วเข้าใจง่าย	😊	😐	☹️
ด้านการเรียนรู้			
4. ได้รับความสนใจ	😊	😐	☹️
5. กิจกรรมเหมาะสมกับวัย	😊	😐	☹️
6. มีความสุขกับการเรียน	😊	😐	☹️
7. ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	😊	😐	☹️
8. ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	😊	😐	☹️

ภาคผนวก จ

- ค่าความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะ
- ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดประสบการณ์
- ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจ

ตาราง 5.5 ค่าความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน โดยใช้หลักเกณฑ์การประเมินของลิเคอร์ท (Likert) เป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				การแปลความหมาย
	1	2	3	\bar{X}	
1. ด้านคำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
1.1 สื่อความหมายชัดเจนเข้าใจง่าย					
1.2 บอกรายละเอียดของเนื้อหาได้ครอบคลุม	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 ได้รับความสนใจของนักเรียน	4	2	2	2.67	เหมาะสมปานกลาง
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ความละเอียดของเนื้อหา	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
2.6 เนื้อหามีความชัดเจน	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
2.7 ช่วยส่งเสริมทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
2.8 ภาพที่นำมาประกอบมีความเหมาะสม	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 5.5 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				การแปลความหมาย
	คนที่				
	1	2	3	\bar{X}	
3. ด้านแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพินทุชนะไทย	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
3.1 แบบฝึกมีจำนวนพอเหมาะ					
3.2 แบบฝึกมีความยากง่ายพอเหมาะ	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 แบบฝึกสร้างความสนใจของเด็ก	3	4	3	3.33	เหมาะสมปานกลาง
รวม	72	70	70	70.67	
\bar{X}	4.80	4.67	4.67	4.71	เหมาะสมมากที่สุด
S.D.	0.561	0.82	0.90	0.71	
เฉลี่ยร้อยละ	96.00	93.33	93.33	94.22	

ตาราง 5.6 ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดประสบการณ์การเตรียมความพร้อมด้านการเขียน
พหุชนะไทย

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่				การแปล ความหมาย
	1	2	3	\bar{X}	
1. การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัด ประสบการณ์ การเรียนรู้					
1.1 การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ครบถ้วน ครอบคลุม ความต้องการของการสอน	5	5	5	5	เหมาะสมมาก ที่สุด
1.2 การเรียบเรียงลำดับองค์ประกอบของ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีความ เหมาะสม เข้าใจง่าย	5	5	5	5	เหมาะสมมาก ที่สุด
1.3 องค์ประกอบภายในแผนการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้มีความสัมพันธ์ สอดคล้องกัน	5	5	5	5	เหมาะสมมาก ที่สุด
2. องค์ประกอบของแผนการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้					
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ - จุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน สอดคล้องกับ มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์	5	5	5	5	เหมาะสมมาก ที่สุด
2.2 สาระการเรียนรู้ - การเขียนสาระการเรียนรู้ในแผนกระชับ ครอบคลุมตามสาระที่ควรรู้และประสบการณ์ สำคัญ	5	5	5	5	เหมาะสมมาก ที่สุด
- เนื้อหาสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถนำไปสู่การบรรลุ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	5	5	5	5	เหมาะสมมาก ที่สุด

ตาราง 5.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่				การแปล ความหมาย
	1	2	3	\bar{X}	
2.3 กิจกรรมการเรียนการสอน					
- การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ชัดเจนกับเวลา	5	4	4	4.33	เหมาะสมมาก
- กิจกรรมเหมาะสมกับวัยและครอบคลุมสอดคล้องกับทักษะการเตรียมความพร้อมด้าน การเขียนพญูชนะไทย	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
- การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ชี้ดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สื่อการเรียนการสอน					
- มีการกำหนดรายการสื่อการเรียนการสอนที่ชัดเจน จัดเตรียมได้ง่ายและสะดวก	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
- มีการใช้สื่อที่เหมาะสมกับวัยและเนื้อหาสาระ	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 การวัดและประเมินผล					
- การวัดผลและประเมินมีความสอดคล้องกับมาตรฐานและจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการเตรียมความพร้อมด้าน การเขียนพญูชนะไทย	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
- ใช้วิธีการที่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
- จัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลไว้ชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้สะดวก	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
- มีการวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องตามสภาพจริง	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 5.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่				การแปล ความหมาย
	1	2	3	\bar{X}	
3. การเรียบเรียงและการใช้ภาษา - การเรียบเรียงและการใช้ภาษาในแผนการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้มีความเหมาะสมเข้าใจ ง่าย	5	5	5	5	เหมาะสมมาก ที่สุด
รวม	80	79	79	79.33	
\bar{X}	5	4.94	4.94	4.96	เหมาะสมมาก
S.D.	0	0.25	0.25	0.17	ที่สุด
เฉลี่ยร้อยละ	100	98.75	98.75	99.16	

ตาราง 5.7 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 5.7 (ต่อ)

แบบทดสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม (ΣR)	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
รวม	40	40	40	120	40	-
\bar{X}	1	1	1	3	1	-
S.D.	0	0	0	0	0	-
เฉลี่ยร้อยละ	100	100	100	100	100	-

ตาราง 5.8 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคน				ระดับความคิดเห็น
	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	\bar{X}	
1. ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. กิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. ผู้เรียนมีโอกาสวิพากษ์วิจารณ์กลุ่มอื่น	4	2	2	2.67	เหมาะสมปานกลาง
5. มีกิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษาครบทุกด้าน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
6. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
7. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
8. ผู้เรียนมีความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	5	5	5	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
9. ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอด	4	4	4	4.00	เหมาะสมมาก
10. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	5	4	4	4.33	เหมาะสมมาก
รวม	48	45	45	46	เหมาะสมมากที่สุด
\bar{X}	4.80	4.50	4.50	4.60	
S.D.	0.42	0.97	0.97	0.77	
เฉลี่ยร้อยละ	96.00	90.00	90.00	92.00	

ตาราง 5.9 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์

รายการ	ระดับความคิดเห็น			ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	
1. มีรูปภาพประกอบสวยงาม	3.00	0.00	มาก	1
2. แปลกใหม่ น่าสนใจ	2.77	0.54	มาก	6
3. อ่านแล้วเข้าใจง่าย	2.77	0.54	มาก	6
4. ได้รับความสนใจ	2.55	0.78	มาก	8
5. กิจกรรมเหมาะสมกับวัย	2.88	0.47	มาก	4
6. มีความสุขกับการเรียน	2.88	0.32	มาก	3
7. ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	3.00	0.00	มาก	1
8. ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	2.83	0.38	มาก	5
รวมเฉลี่ย	2.83	0.37	มาก	

ภาคผนวก ก

- ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ
- แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ 1 : 100 (ภาคสนาม)
- แสดงผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

ตาราง 5.10 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r_{co}) ของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งฉบับ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.80	0.20	16	0.80	0.40
2	0.80	0.20	17	0.80	0.40
3	0.80	0.40	18	0.80	0.40
4	0.80	0.40	19	0.80	0.40
5	0.80	0.20	20	0.80	0.40
6	0.80	0.40	21	0.80	0.20
7	0.80	0.20	22	0.80	0.40
8	0.80	0.40	23	0.80	0.40
9	0.80	0.20	24	0.80	0.40
10	0.80	0.20	25	0.80	0.40
11	0.80	0.40	26	0.80	0.40
12	0.80	0.20	27	0.80	0.20
13	0.80	0.20	28	0.80	0.40
14	0.80	0.20	29	0.70	0.20
15	0.80	0.40	30	0.80	0.40

ตาราง 5.10 (ต่อ) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

นักเรียนคนที่	X_i	X_i^2	$X_i - C$	$(X_i - C)^2$
1	25	625	25-24	1
2	24	576	24-24	0
3	24	576	24-24	0
4	23	529	23-24	1
5	18	324	18-24	36
6	24	576	24-24	0
7	29	841	29-24	25
8	30	900	30-24	36
9	17	289	17-24	49
10	28	784	28-24	16
11	16	256	16-24	64
12	29	841	29-24	25
13	30	900	30-24	36
14	23	529	23-24	1
15	29	841	29-24	25
16	19	361	19-24	25
17	18	324	18-24	36
18	28	784	28-24	16
19	15	225	15-24	81
20	20	400	20-24	16
21	29	841	29-24	25
22	27	729	27-24	9
23	26	676	26-24	4
24	19	361	19-24	25
25	28	784	28-24	16
26	25	625	25-24	1

ตาราง 5.10 (ต่อ) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

นักเรียนคนที่	X_i	X_i^2	$X_i - C$	$(X_i - C)^2$
27	25	625	25-24	1
28	26	676	26-24	4
29	23	529	23-24	1
30	24	576	24-24	0
รวม (Σ)	721	17903	-	575

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

ใช้สูตรของโลเวท (Lovett) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์จากผลการทดสอบครั้งเดียว

$$\text{สูตร } r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K - 1) \sum (X_i - C)^2}$$

จุดตัด ($C = 24$)

$$\text{จะได้ } r_{cc} = 1 - \frac{(30 \times 721) - 17903}{(30 - 1) 575}$$

$$r_{cc} = 1 - 0.223508$$

$$r_{cc} = 0.776492$$

ดังนั้นค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.7764

ตาราง 5.11 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย
โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับอนุบาล 2 ในการทดลองภาคสนาม

คนที่	คะแนนแบบฝึกทักษะ (660)	คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (30)
1	560	17
2	592	26
3	561	18
4	549	25
5	638	29
6	598	26
7	639	28
8	479	20
9	543	24
10	603	29
11	538	23
12	595	27
13	539	24
14	660	30
15	541	25
16	589	28
17	640	29
18	540	26
19	572	23
20	642	30
21	570	22
22	600	29
23	490	16
24	590	28

ตาราง 5.11 (ต่อ)

คนที่	คะแนนแบบฝึกทักษะ (660)	คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (30)
25	568	19
26	580	24
27	478	19
28	588	24
29	494	15
30	495	18
รวม	17071	721
\bar{X}	569.03	24.03
S.D.	49.91	4.48
ร้อยละ	86.21	80.11

ตาราง 5.12 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยัญชนะไทย

โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล 2

เลขที่	คะแนนทดสอบ		คะแนนระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะชุดที่ 1 - 7							
	ก่อน (30)	หลัง (30)	1 (75)	2 (120)	3 (105)	4 (105)	5 (75)	6 (105)	7 (75)	รวม (660)
1	15	20	72	94	98	101	56	96	51	568
2	18	21	66	84	96	94	73	81	51	545
3	18	27	57	101	97	85	59	83	57	539
4	30	30	74	119	105	105	75	104	79	661
5	19	24	72	112	97	98	70	88	59	596
6	20	28	70	113	100	97	72	76	56	584
7	15	19	61	70	82	78	62	74	51	478
8	17	26	62	100	98	94	56	77	51	538
9	22	29	69	114	101	99	69	97	54	603
10	30	30	74	116	100	104	74	105	65	638
11	19	24	71	104	90	94	57	88	45	549
12	26	30	74	116	104	105	75	99	69	642
13	21	27	71	114	103	104	72	89	61	614
14	22	28	71	97	91	98	72	85	49	563
15	22	26	56	94	81	77	60	80	47	495
16	19	25	73	103	104	100	75	83	54	592
17	20	24	59	107	94	101	69	89	51	570
18	9	19	59	86	84	91	69	91	53	533
รวม	362	457	1211	1844	1725	1725	1215	1585	999	10304
เฉลี่ย	20.11	25.38	67.27	102.44	95.83	95.83	67.50	88.05	55.50	572.44
S.D.	5.08	3.69	6.43	13.24	7.49	8.46	7.06	9.25	7.80	48.64
ร้อยละ	67.03	84.63	89.70	85.37	91.26	91.26	90.00	83.86	74.00	86.73

ภาคผนวก ช

- หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๓๗/๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๓๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณเบญจวรรณ เสาวโค

ด้วย นางสาวจงกล โสมประโคน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยานุชนะ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โดยมี รองศาสตราจารย์มาลิณี จุโฑปะมา เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๕๖๓ ๑๒๒๓, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๓ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๗๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณมนัสวรรณ สุดดี

ด้วย นางสาวจงกล โสมประโคน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพยางค์ภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โดยมี รศ.มาลินี จุโฑปะมา เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๗๗๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณวิชฌ อุพลรัมย์

ด้วย นางสาวจงกล โสมประโคน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพญานาคไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โดยมี รศ.มาลีณี จุโทปะมา เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๓/๗๗๑๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน คุณอิทธิชัย สิงห์ธีร

ด้วย นางสาวจงกล ไสมประโคน นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเตรียมความพร้อมด้านการเขียนพญานาคราชไทย โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้กลุ่มสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โดยมี ศ.ดร.สมภาณี จุฑาปะมา เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ในการวิจัยที่จะใช้กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวจงกล ไสมประโคน ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๓, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวจงกล โสมประโคน
วัน เดือน ปีเกิด	20 กรกฎาคม 2520
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 120 หมู่ 4 ตำบลแสงโตน อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ รหัสไปรษณีย์ 31140
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 120 หมู่ 4 ตำบลแสงโตน อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ รหัสไปรษณีย์ 31140
ตำแหน่ง	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอนุบาลกันตวจระมวล ตำบลกันตวจระมวล อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานเทศบาลตำบลกันตวจระมวล
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2533 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแสงโตน ตำบลแสงโตน อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2536 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนภัทรบพิตร ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2539 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนภัทรบพิตร ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2542 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาการจัดการทั่วไป สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2548 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2556 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์